

INDHOLD

1.	‘Så siger det troværdige og sanddru vidne.....	s. 4
2.	‘Jeg råder dig’.....	s. 10
3.	‘Jeg vil ryste’.....	s. 16
4.	‘Skænke os liv på ny’.....	s. 23
5.	‘En retfærdighed fra Gud ved tro på Jesus Kristus’.....	s. 30
6.	‘Før vi har beseglet vor Guds tjenere på deres pander’.....	s. 37
7.	‘Han, sandhedens Ånd’.....	s. 43
8.	‘Tidligregnen’.....	s. 49
9.	‘Sildigregnen’.....	s. 55
10.	‘Dette evangelium om Riget’.....	s. 61
11.	‘Endeligt og afsluttende’.....	s. 68
12.	‘En trængselstid kommer, som hidtil ikke har haft sin mage’.....	s. 74
13.	‘Derfor vær også I rede’.....	s. 80

Lys i Mørke
Bøgebjergvej 1
DK-4520 Svinninge
Bankkonto i Nordea: 1726 5305758800

‘Vær også I rede’ Forord

Vor Gud er en barmhjertig Gud. Han er tålmodig og mild over for de mennesker, der overtræder hans lov. Men den guddommelige tålmodighed har også en grænse, og når denne er overskredet, falder Guds dom. Herren bærer længe over med mennesker og byer. Han advarer dem i sin nåde for at skåne dem for den guddommelige vrede; men der kommer et tidspunkt, da råbet om nåde ikke længere bliver hørt.

Den tid er ikke fjern, da verden vil opleve så megen sorg, at ingen menneskelig balsam kan bringe lægedom. Guds Ånd er ved at blive draget bort fra jorden. Ulykker på hav og land følger hurtigt efter hinanden. Hvor ofte hører vi ikke om jordskælv og hvirvelstørme og om ødelæggelser forvoldt ved ildsvåde og oversvømmelser med store tab på liv og ejendom! Disse ulykker skyldes tilsyneladende naturkræfternes tilfældige spil, som står uden for menneskets kontrol, men Gud har en plan med det alt sammen. Han benytter disse midler til at ruske mænd og kvinder op og få dem til at indse den fare, de befinder sig i.

Guds tjenere i de store byer skal ikke tabe modet på grund af den ondskab, uretfærdighed og fordærvelse, de ser, mens de arbejder for at forkynde frelsens glade budskab. Skønt byerne er fulde af vold og forbrydelser, er der mange af deres indbyggere, som kan lære at blive Jesu efterfølgere, hvis de får den rette undervisning. Guds budskab til jordens indbyggere i dag lyder: “Derfor vær også I rede; thi Menneskesønnen kommer i den time, I ikke tænker jer ” Matt. 24, 4. Vi står på tærsklen til historiens største krise.

Det trækker op til Guds vredes uvejr, og menneskene vil kunne blive skånet, hvis de tager imod Guds nådige indbydelse ligesom Nineves indbyggere og bliver helligede ved lydighed mod den guddommelige Konges love. Kun den retfærdige vil blive skjult med Kristus i Gud, til ødelæggelsen er fuldbrydet.

Conflict & Courage, s. 231.

‘Vi står ved tærskelen til store og højtidelige begivenheder. Mange af profetierne er ved at blive opfyldt i hurtig rækkefølge. Alle kræfter er ved at blive sat i værk. Fortidig historie vil gentage sig; gamle stridigheder vil få nyt liv, og fare vil omgive Guds folk på alle sider. Voldsomhed er ved at tage fat på menneskeslægten. Den gennemsyrrer alt på jorden.

Testimonies to Ministers, s. 116.

Begrundelsen for disse lektier

Der er stor interesse i den måde, begivenheder udfolder sig i verden i dag, især blandt dem, der søger tegn på Kristi genkomst. Bibelen taler virkelig om mange tegn, der viser, at Kristi komme er nær. Men vor interesse i tegnene bør ikke

distrahere os fra vor opgave. Bibelen fremhæver altid nødvendigheden af, at Guds folk er beredt. For dem, som ikke er beredte, vil de sidste begivenheder komme som en overvældende overraskelse.

Lektie 1: 28. december - 3. januar

‘Så siger det troværdige og sanddru vidne’

UDENADSVERS: ‘Mangen lader rig og ejer dog intet, mangen lader fattig og ejer dog meget.’ Ordsp. 13, 7.

STUDIEHJÆLP: *Testimonies*, bind 5, s. 99-105.

LEKTIENS SKRIFTSTED: Åb. 3, 14-17.

LEKTIENS MÅL: At studere hvordan Kristus betragter sin menigheds nuværende tilstand.

Indledning

‘Herrens dag “er nær og kommer hastigt;” men hvor ser vi den sande adventånd? Hvem bereder sig til at bestå i den fristelsens stund, vi står overfor? Det folk, som Gud har betroet de hellige, højtidelige, prøvende sandheder for denne tid, sover på sin post. De siger ved deres handlinger: Vi har sandheden, vi er rige, vi har “vundet rigdom og trænger ikke til noget,” medens det sanddru vidne erklærer: Du ved ikke, “at netop du er elendig og ynkværdig og fattig og blind og nøgen.”’ *Vejledningen for Menigheden*, bind 2, s. 13.

‘Jeg kender dine gerninger’

- 1. Hvilken vigtig kendsgerning bør hver kristen være klar over? Åb. 3, 15a. Sammenlign med Åb. 2, 2. 9. 13. 19; 3, 1. 8.**

BEMÆRK: ‘Herrens øje hviler på hele arbejdet, alle planerne, ethvert sinds forestillinger; han ser under tingenes overflade og kender hjertets tanker og hensigter. Der findes ingen mørk handling, ingen plan, ingen forestilling i hjertet, ingen tanke i sindet, som han ikke læser som en åben bog. Enhver handling, ethvert ord, ethvert motiv bliver trofast nedtegnet i den store Hjerteransagers optegnelser, som sagde: “Jeg kender dine gerninger.”’ *Life Sketches*, s. 322.

- 2. Hvordan udtrykte David sin forståelse af denne sandhed? Sal. 139, 1-4. Læs hele salmen.**

BEMÆRK: ‘Enhver bør færdes, så de kan sige: “Du, Herre, du kender mig, ser mig og prøver mit hjertelag mod dig.” “Du, Gud, ser mig.” Herren vejer ethvert motiv. Han kender hjertets tanker, motiver og hensigter.’ *Fundamentals of Christian Education*, s. 347.

Lektie 1: 28. december – 3. januar

‘Hvo kender det?’

3. Hvad siger det sanddru og trofast Vidne om sin menigheds åndelige tilstand i de sidste dage? Åb. 3, 15.

BEMÆRK: ‘Tiden er kommet, da en stor del af dem, der engang frydede sig og råbte højt af glæde ved tanken om Herrens umiddelbart forestående genkomst, står på den samme grund som kirkesamfundene og verden, som engang hånede dem, fordi de troede, at Jesus ville komme, og udbredte alle hånde usandheder for at ødelægge deres indflydelse. Hvis nogen nu længes efter den levende Gud, hungrer og tørster efter retfærdighed, og Gud lader dem erfare sin kraft og tilfredsstiller deres sjæles længsel ved at udgyde sin kærlighed i deres hjerter, og hvis de ærer Gud ved at prise ham, vil de, som bekender sig til at tro på Herrens nær forestående komme, ofte betragte dem som ført bag lyset og beskyldte dem for at være påvirket af mesmerisme eller være besat af en ond ånd. Mange af disse såkaldte kristne taler, klæder sig og handler som verden, og det eneste, man kan kende dem på, er deres bekendelse. Skønt de bekender sig til at forvente Kristus, drejer deres samtale sig ikke om himmelske men om verdslige ting. Hvor bør ikke de, som bekender sig til at “forvente og fremskynde Guds dags tilkommelse”, “færdes i hellig vandel og gudsfrygt!” 2 Pet. 3, 11-12. “Hver den, som har dette håb til ham, renser sig selv, ligesom han er ren.” 1 Joh. 3, 3. Men det er åbenbart, at mange, som bærer navnet adventist, tænker mere på at pryde deres legemer og se godt ud i verdens øjne end på at lære af Guds ord, hvorledes de kan behage Herren.’ *Budskaber til Menigheden*, s. 130-131.

4. Hvordan forklarer Kristus sin reaktion på sin menigheds lunkenhed? Åb. 3, 16.

BEMÆRK: ‘Hvad mener han med det? Jamen, hvis folket har stort lys og stor kundskab og dog ikke stræber efter at give lyset og beviset til verden i deres gerninger, som er levende principper, som de skal fremsætte for verden, vanæres Kristus, og han bliver så dybt forarget over dem, at han ikke vil tage deres navne på sine læber og fremstille dem for sin Fader.’ *Sermons & Talks*, bind 1, s. 114.

‘Du siger’

5. Hvilken opfattelse har Laodikea om sig selv? Åb. 3, 17a.

Lektie 1: 28. december – 3. januar

BEMÆRK: ‘Hvilket større bedrag kan komme over menneskers sind end en tillid til, at de har ret, når de tager helt fejl? Det Sanddru Vidnes budskab finder Guds folk i et trist bedrag, dog oprigtige i det bedrag. De ved ikke, at deres tilstand er elendig i Guds øjne. Mens de, der henvises til, smigrer sig selv med, at de befinder sig i en ophøjet åndelig tilstand, bryder det Sanddru Vidnes budskab deres tryghed med den forbavsende fordømmelse af deres sande tilstand af åndelig blindhed, fattigdom og elendighed. Vidnesbyrdet, som er så skærende og strengt, kan ikke være en fejltagelse, for det er det Sanddru Vidne, der taler, og hans vidnesbyrd må være sandt.’ *Review & Herald*, 16. september 1873.

6. Hvad er i kontrast Kristi bedømmelse af hans menigheds åndelige tilstand? Åb. 3, 17b.

BEMÆRK: ‘Det sanddru Vidne siger om en kold, livløs kristen menighed: “Jeg kender dine gerninger: du er hverken kold eller varm. Gid du var kold eller varm! Derfor, fordi du er lunken og hverken varm eller kold, har jeg i sinde at udspy dig af min mund.” Åb. 3, 15-16. Læg mærke til det, som følger: “Fordi du siger: ‘Jeg er rig, jeg har vundet rigdom og trænger ikke til noget,’ og ikke ved, at netop du er elendig og ynkværdig og fattig og blind og nøgen” (vers 17). Her bliver der fremstillet et folk, som er stolt af deres åndelige kundskab og deres forret. Men de har ikke været taknemmelige for de ufortjente velsignelser, Gud har givet dem. De har været fulde af oprør og utaknemmelighed, og de har glemt Gud. Han har alligevel hele tiden behandlet dem, som en kærlig og tilgivende fader behandler sin utaknemmelige og egenrådige søn. De har stået imod hans nåde, de har misbrugt de privilegier, han har givet dem, de har sagt nej til de muligheder, han har åbnet for dem, og de har ladet sig nøje med at synke ned i lad tilfredshed, skammelig utaknemmelighed, tomt formvæsen og hyklerisk falskhed. Med farisæisk stolthed har de rost sig selv, indtil der bliver sagt om dem: Du siger: ‘Jeg er rig, jeg har vundet rigdom og trænger ikke til noget.’ Har ikke Herren sendt budskab på budskab med irettesættelser, advarsler og formaninger til disse selvtilfredse mennesker? Er ikke hans råd blevet foragtet og forkastet? Er ikke hans udvalgte budbringere blevet behandlet med foragt, og deres ord modtaget som tom tale? Kristus ser det, mennesket ikke ser. Han ser den synd, som vil gøre ende på en langmodig Guds tålmodighed, hvis den ikke bliver angret. Kristus kan ikke lægge navnene frem på dem, som er sig selv nok. Han kan ikke gå i forbøn for et folk, som ikke føler noget behov for hans hjælp, men siger, at de ved og har alt.’ *På fast grunn*, bog 1, s. 354-355.

‘Kærligheden vil blive kold hos de fleste’

Lektie 1: 28. december – 3. januar

7. Hvilken advarsel gav Jesus angående sin menigheds tilstand i de sidste dage? Matt. 24, 12.

BEMÆRK: ‘På Oliebjerget utalte Jesus tydeligt, at “fordi lovløsheden tager overhånd, vil kærligheden blive kold hos de fleste.” Han taler om en klasse mennesker, som er faldet fra sit høje åndelige stade. Udtalelser som disse skulle trænge ind i vor bevidsthed med højtidelige og ransagende spørgsmål. Hvor er den glød, den gudhengivenhed, som svarer til storheden af den sandhed, vi bekender os til? Kærlighed til verden, kærlighed til en eller anden yndet synd, har fjernet kærligheden til bøn og til at dvæle ved hellige ting. Formelt opretholdes en række religiøse handlinger; men hvor er kærligheden til Jesus? Åndeligheden er ved at uddø. Skal denne sløvhed, denne sørgelige tilstand forværres? Skal sandhedens flamme blafre og slukkes, fordi den ikke bliver fyldt med nådens olie?’ *Kristus Alene*, s. 312.

8. Hvilken gerning må der gøres i os? Gal. 2, 20.

BEMÆRK: ‘Hvad er retfærdiggørelse ved tro? Det er Guds gerning med at lægge menneskets herlighed i støvet og at gøre for mennesket det, som det ikke er i dets magt at gøre for sig selv. Når mennesker ser deres egen intethed, er de beredte til at blive iklædt Kristi retfærdighed. Når de begynder at prise og ophøje Gud hele dagen lang, så er de ved beskuelse ved at blive forvandlet til det samme billede. Hvad er genfødsel? Det er at åbenbare for mennesket, hvad dets sande natur er, at det i sig selv er værdiløst.’ *Manuscript Releases*, bind 20, s. 117.

‘Jeg er en syndig mand’

9. Hvordan kan vi virkelig kende os selv? Betragt Es. 6, 5; Dan. 10, 8; Luk. 5, 8.

BEMÆRK: ‘Jo nærmere du kommer Jesus, jo mere ufuldkommen vil du synes i dine egne øjne, fordi dit syn vil blive klarere og dine ufuldkommenheder fremtræde i åbenbar tydelig modsætning til hans fuldkomne natur. Dette er et bevis på, at Satans forførelser har tabt deres magt, og at Guds Ånds livgivende indflydelse er ved at vække dig op. Ingen dyb kærlighed til Jesus kan bo i det hjerte, som ikke indser sin egen syndighed. Den sjæl, som ved Kristi nåde forvandles, vil beundre hans guddommelige karakter; men hvis vi ikke ser vor moralske fordærvelse, så er det et ufejlbarligt bevis på, at vi ikke har set Kristi skønhed og ypperlighed. Jo mindre vi ser at kunne nære agtelse for hos os selv, desto mere vil vi se og beundre vor Frelses uendelige renhed og kærlighed. Synet af vor egen syndighed vil drive

Lektie 1: 28. december – 3. januar

os til ham, som kan tilgive; og når sjælen i erkendelse af sin hjælpeløshed søger efter Kristus, så vil han åbenbare sig i al sin kraft. Jo mere følelsen af vor nød driver os til ham og til Guds ord, desto mere ophøjede begreber vil vi få om hans karakter, og desto mere fuldstændigt vil vi afspejle hans billede.’ *Vejen til Kristus*, s. 65-66.

10. Hvilken fare kan de, der har haft stort lys, falde i? Job 12, 2.

BEMÆRK: ‘Vi gør vel i at ransage os selv for at se, hvad slags ånd vi nærer. Lad os lære at tale mildt og stille, selv under de mest prøvende omstændigheder. Lad os ikke blot styre vore ord, men vore tanker og forestillinger. Lad os være venlige og høflige i vore ord og i vor opførsel. Der er en stor forsømmelse, hvad dette angår. Vi smykker ikke de læresætninger, som vi bekender. Vi er ikke, hvad vi kunne være, og heller ikke hvad Gud ville have os til at være. De, som håber på at være i de hellige engles selskab, bør have forædlede manerer. Hvis den kristne religions principper udføres i det daglige liv, vil der være en venlig omtanke for andre, for dette var kendetegnende for Kristus. Så vil en mand have sand værdighed, selvom han kan være fattig, for han er Guds adelsmand.’ *Gospel Workers*, 1892 udgave, s. 431.

‘Hvo kender det?’

11. Hvad bør vi indse om menneskehjertets tilstand? Jer. 17, 9.

BEMÆRK: ‘Det er vanskeligt for dem, der føler sig sikre i deres færdigheder, som tror, at de er rige i åndelig kundskab, at tage imod det budskab, der erklærer, at de er bedragne og har behov for enhver åndelig nåde. Det uheldiggjorte hjerte er svigefuldt frem for alt og dødeligt ondt.’ *Review & Herald*, 16. september 1873. ‘Intet menneske vil af sig selv kunne forstå sine fejlgreb. “Hjertet er svigefuldt frem for alt, det er sygt, hvo kender det?” Jer. 17, 9. Læberne kan give udtryk for en sjælens armod, som hjertet ikke vil erkende. Medens man taler til Gud om at være fattig i ånden, kan man inderst inde være optaget af tanken om sin egen enestående ydmyghed og ophøjede retfærdighed. Et sandt kendskab til selvet kan kun opnås på én måde. Vi må betragte Kristus. Det er uvidenhed med hensyn til ham, der får menneskene til at være så store og selvretfærdige i deres egne tanker. Når vi tænker på hans renhed og godhed, vil vi komme til at se vor egen svaghed og fattigdom og alle vore mangler, som de virkelige er. Vi vil se os selv som fortabte og uden håb, klædt i selvretfærdighedens klædebon, ligesom alle andre syndere. Vi vil da se, at hvis vi nogen sinde skal blive frelst, vil det ikke ske på grund af vor egen godhed, men formedelst Guds uendelig store nåde.’ *Lys over hverdagen*, del 1, s. 151-152.

Lektie 1: 28. december – 3. januar

12. Hvilken bøn må vi bede, idet vi søger at kende os selv? Sal. 139, 23-24.

BEMÆRK: 'Medmindre Guds sind bliver menneskets sind, vil enhver anstrengelse for at rense sig selv være nyttesløs; for det er umuligt at højne mennesket undtagen ved en kundskab om Gud. Den ydre glans kan tages på, og mennesker kan være ligesom farisæerne, som Jesus beskriver som "kalkede grave," fulde af fordærvelse og dødningeben. Men al sjælens vanskabthed er åben for ham, som dømmer retfærdigt, og medmindre sandheden plantes i hjertet, kan den ikke styre livet. At rense bægeret udvendigt vil aldrig gøre det rent indvendigt. En nominel modtagelse af sandheden er godt så langt, den rækker, og evnen til at give en begrundelse for vor tro er en god færdighed, men hvis sandheden ikke når dybere end dette, vil sjælen aldrig blive frelst. Hjertet må renses fra al moralsk besmittelse. "Jeg ved, min Gud, at du prøver hjerter og har behag i oprigtighed." 1 Krøn. 29, 17. "Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte, prøv mig og kend mine tanker! Se, om jeg er på smertens vej, og led mig på evigheds vej!" Sal. 139, 23-24.' *Our High Calling*, s. 142.

Lektie 2: 4. – 10. januar

‘Jeg råder dig’

UDENADSVERS: ‘Derfor råder jeg dig til hos mig at købe guld, lutret i ild, så du kan blive rig, og hvide klæder at iføre dig, så din nøgenheds skam ikke skal blive åbenbar, og øjensalve til at salve dine øjne med, så du kan se.’ Åb. 3, 18.

STUDIEHJÆLP: *Our High Calling*, s. 351.

LEKTIENS SKRIFTSTED: Åb. 3, 14-22.

LEKTIENS MÅL: At studere Kristi middel mod menighedens kritiske tilstand.

Indledning

‘Det sanddru Vidnes råd fremstiller ikke de lunkne som værende et håbløst tilfælde. Der er endnu en mulighed for at afhjælpe deres tilstand, og laodikeabudskabet er fuld af opmuntring. Renhed af hjertet og motivet kan endnu kendetegne dem, som er halvhjertede, og som stræber efter at tjene Gud og mammon. De kan endnu vaske deres karakters klæder og gøre dem hvide i Lammets blod.’ *Our High Calling*, s. 351.

‘Hos mig at købe’

- 1. Fra hvem alene kan menigheden få midlet mod sine kritiske problemer?**
Åb. 3, 18a. Betragt Es. 55, 6.

BEMÆRK: ‘Ikke alle, som bekender sig til at holde sabbatten, vil blive beseglede. Der er mange, selv blandt dem, der lærer andre sandheden, som ikke vil få Guds segl på deres pander. De havde sandhedens lys, de kendte deres Herres vilje, de forstod hvert punkt i vor tro, men de havde ikke tilsvarende gerninger. De, som var så bekendt med profetierne og den guddommelige visdoms skatte, burde have udøvet deres tro. De burde have ledt deres familier, så de for verden kunne fremstille sandhedens indflydelse på menneskehjertet ved en velordnet familie. Ikke en eneste af os vil nogen sinde få Guds segl, mens der er én plet eller rynke på vor karakter. Det overlades til os at afhjælpe vore karaktermangler og at rense sjælens tempel fra enhver besmittelse. Da vil sildigregnen falde på os, ligesom tidligregnen faldt på disciplene på pinsefestens dag. Vi stiller os alt for let tilfredse med det, vi opnår. Vi føler os rige, og at vi har meget gods, og ved ikke, at vi er “elendige og ynkverdige og fattige og blinde og nøgne.” Åb. 3, 17. Nu er tiden til at give agt på det sanddru Vidnes formaning: “Derfor råder jeg dig til hos mig at købe guld, lutret i ild, så du kan blive rig, og hvide klæder at iføre dig, så din nøgenheds skam ikke skal blive åbenbar, og øjensalve til at salve dine øjne med, så du kan se.” Vers 18.’ *Christian Experience & Teachings*, s. 189.

Lektie 2: 4. – 10. januar

2. Hvordan bliver vi vist, at dette køb ikke kræver penge? Es. 55, 1.

BEMÆRK: ‘Mange undres over, hvad betydningen kan være af dette, da Kristus fremstilles som en gave i den hellige skrift. Han er en gave, men kun til dem, der giver sig selv, ånd, sjæl og legeme, til ham uden forbehold. Vi må give os selv til Kristus for at leve livet i villig lydighed mod alle hans befalinger. Alt, hvad vi er, alle de evner og kræfter, vi ejer, er Herrens og må bruges i hans tjeneste. Når vi således giver os selv til ham, vil Kristus med alle Himmelsens skatte give sig selv til os.’ *Lys over hverdagen*, del 1, s. 105-106.

‘Jeres prøvede tro’

3. Hvad er det første middel mod menighedens tilstand? Åb. 3, 18a. Sammenlign med Job 23, 10; Zak. 13, 9.

BEMÆRK: ‘Guldet, som er lutret i ild, er troen, der er virksom i kærlighed. Det er det eneste, der kan bringe os i overensstemmelse med Guds vilje. Vi kan være virksomme, vi kan udføre meget arbejde, men hvis ikke vi har kærlighed, en sådan kærlighed, som Kristus havde, vil vi aldrig blive regnet med til den himmelske familie.’ *Lys over hverdagen*, del 1, s. 151.

‘Guldet, lutret i ild, repræsenterer kærlighed og tro. Mange er næsten blottet for kærlighed. Selvtilstrækkelighed blænder deres øjne for deres store behov. Der er et afgjort behov for en daglig omvendelse til Gud, en ny, dyb og daglig erfaring i det religiøse liv.’ *Counsels on Health*, s. 402.

4. Hvordan bliver guldet lutret i ild? 1 Pet. 1, 7.

BEMÆRK: ‘Hele himmelen interesserer sig for det arbejde, der foregår i denne verden, og som skal berede mænd og kvinder for det fremtidige, udødelige liv. Det er Guds plan, at mennesker skal nyde den høje hæder at være Jesu Kristi medarbejdere til sjæles frelse. De bør betragte Guds værk som ophøjet og helligt, og de bør hver dag bringe ham glædes- og takofre til gengæld for hans nådes kraft, ved hvilken de sættes i stand til at gøre fremgang i det guddommelige liv. Det er ikke nødvendigt, at nogen skulle give efter for Satans fristelser og således krænke sin samvittighed og bedrøve Helligånden. I Guds ord er der gjort enhver foranstaltning, for at alle kan få guddommelig hjælp i deres anstrengelser for at sejre. I det religiøse liv hos hver sjæl, der til sidst bliver sejrrig, vil der være scener med frygtelig fortvivelse og prøvelse; men hans kendskab til Skrifterne vil gøre ham i stand til at huske på Guds opmuntrende løfter, som vil trøste hans hjerte og styrke hans tro på den Almægtiges kraft. Han læser: “For at jeres prøvede tro – som

Lektie 2: 4. – 10. januar

er langt mere værd end det forgængelige guld, der dog prøves ved ild – må vise sig at blive til pris og herlighed og ære, når Jesus Kristus åbenbares.” (1 Pet. 1, 7). Den prøvede tro er mere værd end guld. Alle bør lære, at dette er en del af disciplinen i Kristi skole, som er nødvendig for at rense dem fra verdslighed.’ *God’s Amazing Grace*, s. 81.

‘Hvide klæder’

5. Hvad bliver der også krævet af menighedsmedlemmer, hvis de ikke skal forkastes af Kristus? Åb. 3, 18. Sammenlign med Åb. 3, 5.

BEMÆRK: ‘Det er kun den dragt, som Kristus selv har skaffet, der kan gøre os skikkede til at træde frem for Gud. Denne dragt, Kristi egen retfærdigheds klædning, vil han iklæde enhver angrende, troende sjæl. “Derfor råder jeg dig,” siger han, “til hos mig at købe ... hvide klæder at iføre dig, så din nøgenheds skam ikke skal blive åbenbar.” Åb. 3, 18.’ *Lys over hverdagen*, del 2, s. 117.

‘Intet menneske kan af sig selv sætte selvet til side. Vi kan kun indvillige i, at Kristus får lov til at gøre det for os. Da vil vi af hele vort hjerte kunne sige: “Herre, tag mit hjerte, for jeg kan ikke give det. Det er din ejendom. Bevar det rent, for jeg kan ikke bevare det rent for dig. Frels mig til trods for mig selv, thi jeg er svag og har ikke Kristi karakter. Dan mig, form mig, løft mig op på et renere og helligere plan, hvor din kærligheds fylde kan gennemstrømme min sjæl.” Det er ikke blot ved begyndelsen af kristenlivet, at denne overgivelse af selvet skal finde sted. Den må gentages ved hvert skridt fremad på vejen mod Himmelen. Alle vore gode gerninger er afhængige af en kraft, som vi ikke selv ejer. Derfor er det nødvendigt, at vi altid har vort hjerte opladt for Gud, at vi stadig alvorligt og sønderknust bekender vore synder og ydmyger os for ham. Vi kan kun vandre sikkert frem, når vi hele tiden fornægter selvet og forlader os på Kristus. Jo nærmere vi kommer Jesus, og jo tydeligere vi ser hans rene karakter, des bedre vil vi fatte syndens overmåde syndighed, og des mindre vil vi have lyst til at rose os selv. De, som Himlen betragter som hellige, er de sidste, som ønsker at stille deres egen godhed til skue.’ *Lys over hverdagen*, del 1, s. 152-153.

6. Hvilken beretning fortalte Jesus for at forklare betydningen af de hvide klæder? Matt. 22, 10-14.

BEMÆRK: ‘Gæsterne ved bryllupsfesten blev taget i øjesyn af kongen, og det var kun dem, der havde gjort, hvad han forlangte, og iført sig bryllupsklædningen, der fik lov at være med. Det samme gælder for evangeliets bryllupsfest. Alle må kunne bestå for den store konges forskende blik, og det er kun dem, der har iført sig Kristi retfærdigheds klædning, der vil kunne tage del. Retfærdighed betyder at handle ret,

Lektie 2: 4. – 10. januar

og alle vil blive dømt efter deres gerninger. Vor karakter åbenbares i, hvad vi gør. Vore gerninger viser, om vor tro er oprigtig. Det er ikke tilstrækkeligt for os at tro, at Jesus ikke er en bedrager, og at Bibelens religion ikke er kløgtigt opdigtede fabler. Vi kan tro, at Jesu navn er det eneste navn under himmelen, hvorved vi kan blive frelst, og alligevel ikke antage ham i tro som vor personlige Frelser. Det er ikke tilstrækkeligt at tro på sandhedens teori. Det er ikke nok at bekende sig til at tro på Kristus og have sine navne indskrevet i kirkebogen. "Den, der holder hans bud, bliver i Gud, og Gud i ham; og deraf kender vi, at han bliver i os, af den Ånd, han har givet os." 1 Joh. 3, 24. "Og deraf kan vi erkende, at vi kender ham, om vi holder hans bud." 1 Joh. 2, 3. Dette er det ægte bevis på sand omvendelse. Hvad end vi bekender os til, betyder intet, medmindre vi viser i vore gerninger, at Kristus bor i os.' *Lys over hverdagen*, del 2, s. 118-119.

‘Øjensalve’

7. Hvad skulle være tegnet på pagten mellem Gud og Abraham og Abrahams efterkommere? 1 Mos. 17, 9-11.

BEMÆRK: 'Anvend den himmelske øjensalve på din forstands øjne, så du kan være i stand til at skelne mellem sandhed og vildfarelse. Gransk ordet; og tag dit standpunkt, når du finder et "Så siger Herren"'. *My Life Today*, s. 73.

'I manges sind er principper blevet så forvirrede, at det er vanskeligt for dem at fatte rigtige principper. Opfattelsesevnen er blevet så sløv, at mange næppe kender noget til, hvad det vil sige at være vidner for Kristus i disse sidste dage. Hvis de blot vidste, hvis de blot forstod, hvis de blot kunne se, hvad der kunne have været i sammenligning med, hvad der er, ville der være en sådan opvågnen, en sådan nedbrydning foran Gud, som vi aldrig før har set.' *General Conference Bulletin*, 16. april 1901.

8. Hvilket vidunderligt eksempel på åndelig dømmekraft giver Bibelen? 2 Kong. 6, 15-17. Betragt Matt. 13, 15-16.

BEMÆRK: 'Hvis vi blot kunne se de mange farer, som de hellige engle dagligt bevarer os fra, i stedet for at beklage os over vore prøvelser og ulykker, så ville vi beständig tale om Guds barmhjertighed.' *Guds sønner og døtre*, 19. april.

'Hvis vi blot kunne se, hvordan Herren virker for os dag for dag, ville vi se, at han elsker os, og at prøvelse ofte er bedre for os end fremgang. En smule med himmelens velsignelse er bedre end store fortjenester med forglemmelse af Gud. Til sidst vil vi med sikkerhed vide, at retscaffen optræden vil lykkes, og uretfærdig optræden vil bringe sorg og ulykke. Gud er en sikker kasserer, ret og rimelighed er hans trones usvigelige egenskaber.' *Review & Herald*, 14. oktober 1884.

Lektie 2: 4. – 10. januar

‘Alle dem, jeg har kær’

9. Hvordan råder det trofaste og sanddru Vidne os til at betragte hans irttesættelse? Åb. 3, 19a. Sammenlign med Job 5, 17; Ordsp. 3, 11-12.

BEMÆRK: ‘De, som har gennemgået de største sorger, er ofte de, som kan give den største hjælp til andre og bringe solskin med sig, hvor de går. Sådanne mennesker er blevet tugtet og mildnet ved deres sorger. De mistede ikke tilliden til Gud, når de var omgivet af vanskeligheder, men de klyngede sig nærmere til hans beskyttende kærlighed. De er et levende bevis på Guds ømme omsorg, han, som skaber mørket så vel som lyset, og tugter os til vort bedste.’ *På fast grunn*, bog 2, s. 274.

10. Hvilken respons følger ofte efter irttesættelse? Es. 26, 16. Sammenlign med Heb. 12, 5-11.

BEMÆRK: ‘Gud ved, hvad der er bedst for os. Den specielle disciplin, vi er underkastet, er en opdragelse, som går ud på at fremvise, ikke de værste og uheldigste træk i vor karakter, men Kristi ydmyghed og elskelighed, for at udvikle Kristi dyrebare egenskaber. Du trænger til at lære i Kristi skole for at blive Kristus lig. Gud tilpasser sin nåde til den enkeltes specielle behov. “Min nåde er dig nok.” 2 Kor. 12, 9. Når dine byrder bliver tunge, se da op og klyng dig i tro til Jesu hånd, din mægtige hjælper. Når vanskelighederne samler sig om hans folk i de sidste dages farer, sender han sine engle for at vandre sammen med os hele vejen, og han drager os stadig nærmere sin blødende side. Og når større prøvelser kommer, bliver de mindre glemt. Du må forblive ren og sand og stærk og huske, at din karakter står skrevet i himmelens bøger. Ingen omstændigheder, vanskeligheder eller prøvelser kan hindre os i at udfolde et liv i kristelig troskab og anstændig opførsel. Sejr opnås ikke ved at gå langt uden om prøvelserne, at slippe af med dem, men ved tappert at møde dem og med tålmodighed bære dem. Alle vil komme ud for prøvelser. Hvis du ser hen til Jesus, hvis du tror på ham som din personlige Frelser, vil du føres igennem hver prøve, og ved at udholde disse prøvelser med tålmodighed vil du blive stærkere til at udholde den næste prøvelse. Det er kun vort snævre syn, der forhindrer os i at fatte Guds kærlighed i den disciplin, som han underkaster sin menighed, så vel som i de store velsignelser, som han tilvejebringer. I alle stunder med bekymring og forvirring er Gud et sikkert tilflugtssted for sit folk. I skyggen af hans beskyttelse kan de trygt holde hans vej. I den prøvelse, som har til hensigt at rense dem, skal evangeliets kraft være deres trøst. I hans sikre ord har de en borg.’ *Our High Calling*, s. 317.

‘Vær derfor nidkær og omvend dig’

**11. Hvilken respons efterlyser Kristus hos dem, der giver agt på hans råd?
Åb. 3, 19b.**

BEMÆRK: ‘Den samme fare [som i det gamle Israel] er til stede i dag blandt det folk, der bekender sig til at tage vare på Guds lov. De er tilbøjelige til at smigre sig med, at den respekt, de viser budene, vil bevare dem for Guds retfærdigheds magt. De nægter at lade sig irettesætte for det onde og beskylder Guds tjenere for at være for nidkære med at rense lejren for synd. Den Gud, som hader synd, kræver af dem, der bekender sig til at holde hans lov, at de skal holde sig fra uretfærdighed. Ikke at ville omvende sig og lyde hans ord vil få lige så alvorlige følger for Guds folk i dag, som den samme synd fik det for det gamle Israel. Der er en grænse, hvor hans dom ikke tøver længere.’ *I Mesterens tjeneste*, s. 54.

12. Hvad kræver denne omvendelse? Es. 55, 7.

BEMÆRK: ‘Betingelserne for at erholde Guds nåde er retfærdige, enkle og rimelige. Herren fordrer ikke, at vi skal gøre noget besværligt for at kunne få syndsforladelse. Vi behøver ikke at foretage lange og besværlige pilgrimsrejser eller udføre smertefulde bodsøvelser for at anbefale vore sjæle til Himmelen Gud eller for at udsone vor overtrædelse; den, der bekender sin synd og afstår fra den, skal møde barmhjertighed. Omvendelse indbefatter, at man er bedrøvet over synden og vender sig bort fra den. Vi vil ikke afstå fra synden, før vi ser dens syndighed, og der bliver ingen virkelig forandring i livet, før vi af hjertet vender om fra den.’ *The Faith I Live By*, s. 127.

Lektie 3: 11. – 17. januar

‘Jeg vil ryste’

UDENADSVERS: ‘Thi se, jeg byder, at Israels hus skal sigtes blandt alle folkene, som man sigter med sold, uden at et korn falder til jorden.’ Amos 9, 9.

STUDIEHJÆLP: *Testimonies*, bind 1, s. 179-184.

LEKTIENS SKRIFTSTED: Matt. 24, 4-14.

LEKTIENS MÅL: At studere de midler ved hvilke Gud vil sikre, at hans menighed bliver rensset.

Indledning

‘Dagene nærmer sig hurtigt, da der vil herske stor rådvildhed og forvirring. Forklædt som en engel vil Satan føre endog de udvalgte vild, om det var muligt. Der vil blive mange “guder” og mange “herrer.” Alle mulige lærdomme vil blæse som vinde. De, som har givet den største hyldelse til “den erkendelse, der med urette kaldes således,” vil til den tid ikke være lederne. De, som har stolet på intellekt, genialitet eller talent vil ikke da stå i spidsen for de menige. De holdt ikke trit med lyset. De, som har vist sig at være utro, vil da ikke blive betroet hjorden. Ikke mange af de store mænd vil være engageret i det alvorlige afsluttende værk. De er selvsikre og uafhængige af Gud, og han kan ikke bruge dem. Herren har nogle trofaste tjenere, som vil komme til syne i rystelsens og prøvens tid. Der findes dyrebare sjæle, som nu er skjult, og som ikke har bøjet knæ for Ba'al. De har ikke haft det lys, der har skinnet så klart for jer. Men under et barsk og utiltalende ydre lyser måske en ægte kristelig karakters renhed. Når vi om dagen ser op imod himmelen, kan vi ikke se nogen stjerner. Men de er der, de er der på himmelen, øjet kan blot ikke skelne dem. Men om natten kan vi se dem i deres fulde glans.’ *Testimonies*, bind 5, s. 80.

‘En herlig menighed’

1. Hvordan beskriver Kristus sin endetidsmenigheds tilstand? Åb. 3, 15-17.

BEMÆRK: ‘Det folk, som Gud har betroet de hellige, højtidelige, prøvende sandheder for denne tid, sover på deres post. De siger ved deres handlinger: Vi har sandheden, vi er rige, vi har “vundet rigdom og trænger ikke til noget,” medens det sanddrud vidne erklærer: Du ved ikke, “at netop du er elendig og ynkværdig og fattig og blind og nøgen.” Hvilken tro skildring af menighedens nuværende tilstand rummer ikke disse ord: “Fordi du ikke ved, at netop du er elendig og ynkværdig og fattig og blind og nøgen.” Advarende budskaber, indgivet af Helligånden,

frembæres af Guds tjenere, karaktermangler påvises for de vildfarende; men de siger: "Dette beskriver ikke min tilstand. Jeg godkender ikke det budskab, I

Lektie 3: 11. – 17. januar

kommer med. Jeg gør det bedste, jeg kan. Jeg tror på sandheden.” *Vejledning for Menigheden*, bind 2, s. 13.

2. Hvordan ønsker Kristus, at hans menighed skal være? Ef. 5, 25-27.

BEMÆRK: ‘Guds herlighed er hans karakter. Da Moses var på bjerget og inderligt gik i forbøn hos Gud, bad han: “Lad mig dog skue din herlighed!” Gud svarede ved at erklære: “Jeg vil lade al min rigdom drage forbi dig og udråbe Herrens navn foran dig, thi jeg viser nåde mod hvem jeg vil, og barmhjertighed mod hvem jeg vil!” Guds herlighed, hans karakter, blev da åbenbaret: “Og Herren gik forbi ham og råbte: “Herren, Herren, Gud, som er barmhjertig og nådig, langmodig og rig på miskundhed og trofasthed, som bevarer miskundhed mod tusinder, som tilgiver brøde, overtrædelse og synd, men ikke lader den skyldige ustraffet, som straffer fædres brøde på børn og børnebørn, på dem i tredje og fjerde led!” 2 Mos. 33, 18-19; 34, 6-7. Denne karakter blev åbenbaret i Kristi liv. For ved sit eksempel at kunne fordømme synden i kødet tog han syndigt køds skikkelse på sig. Han beskuede Guds karakter; han åbenbarede denne karakter konstant for verden. Kristus ønsker, at hans efterfølgere skal åbenbare denne karakter i deres liv. I hans bøn for sine disciple erklærede han: “Den herlighed [karakter], du har givet mig, den har jeg givet dem, for at de skal være ét, ligesom vi er ét, jeg i dem og du i mig, for at de må være fuldkommen ét, så verden kan forstå, at du har sendt mig og har elsket dem, ligesom du har elsket mig.” Joh. 17, 22-23. Det er i dag stadig hans hensigt at helliggøre og rense sin menighed, “for at han således kunne fremstille kirken for sit åsyn som herlig, uden plet eller rynke eller andet sådant” (Ef. 5, 26-27). Kristus kan ikke bede sin Fader om at give dem, der tror på ham, nogen større gave end den karakter, han åbenbarede. Hvor omfattende er ikke hans anmodning! Hvilken fylde af nåde enhver Kristi efterfølger er privilegeret at modtage! Å, om vi dog bedre kunne værdsætte den hæder, Kristus tildeler os! Ved at bære hans åg og lære af ham bliver vi ligesom ham i stræben, i sagtmodighed og ydmyghed, i karakterens liflighed.’ *God’s Amazing Grace*, s. 322.

‘Jeg vil ryste’

3. Hvordan vil Kristus rense sin menighed? Heb. 12, 27.

BEMÆRK: ‘Vi er i rystelsens tid, den tid, når alt, der kan rystes, vil blive rystet. Herren vil ikke undskylde dem, som kender sandheden, hvis de ikke i ord og gerning adlyder hans befalinger. Hvis vi ikke gøre nogen anstrengelse for at vinde sjæle for Kristus, vil vi blive draget til ansvar for den gerning, vi kunne have gjort, men ikke gjorde på grund af vor åndelige lathed. De, som tilhører Herrens rige, må arbejde ihærdigt for sjæles frelse.’ *Colporteur Ministry*, s. 12.

Lektie 3: 11. – 17. januar

4. Hvordan vil rystelsen påvirke menigheden? Læs Åb. 3, 14-22 igen.

BEMÆRK: I disse vers fremstilles to udfald, afhængigt af hvert individs respons. De, som giver agt på det troværdige og sanddru vidnes råd og åbner hjertets dør for Herren ved anger og fornyet iver, vil have ham boende i hjertet og få nåde til at sejre i kampen mod fristelse og synd. De, som vælger at ignorere eller forsømme rådet, vil forblive i deres lunkne tilstand og således være afskyelige for Herren, som ikke vil have noget andet valg end at udspy dem.

‘Jeg spurgte angående betydningen af den rystelse, jeg havde set, og det blev vist mig, at den ville fremkaldes af det tydelige vidnesbyrd, som var en følge af det sanddru Vidnes råd til menigheden i Laodikea. Dette vil have sin virkning på modtagerens hjerte, og det vil lede ham til at løfte retfærdighedens principper højt og fremholde den tydelige sandhed. Nogle vil ikke tåle dette tydelige vidnesbyrd. De vil sætte sig op imod det, og det er dette, som vil forårsage en rystelse iblandt Guds folk.’ *Budskaber til Menigheden*, s. 327.

‘Agt vel på, at ikke nogen skal føre jer vild’

5. Hvad vil yderligere åbenbare forskellen mellem dem, der står fast, og dem, som let rystes? Matt. 24, 4-5. 11. 24.

BEMÆRK: ‘Såkaldt videnskab og religion vil blive stillet op mod hinanden, fordi mennesker ikke fatter Guds storhed og magt. Disse ord fra Den Hellige Skrift blev vist mig: “Ja, blandt jer selv vil der stå mænd frem og tale falsk for at få disciplene med sig.” ApG. 20, 30. Dette kommer vi sikkert til at opleve i Guds folk. Når rystelsen opstår, fordi der bliver fremsat falske teorier, vil de, der læser overfladisk og ikke har noget sikkert ståsted, være som på kviksand og tro på hvad som helst. Fjenden vil bedrage dem, fordi de ikke har taget imod kærlighed til sandheden. De vil tro på djævelens lærdomme og forlade troen. Fjenden vil komme med falske teorier, som f. eks. at der ikke findes nogen helligdom. Dette er et af de punkter, hvor man vil gå bort fra troen.’ *Det skal ske i de sidste dage*, s. 175-176.

6. Hvilket råd bliver vi givet angående vore åndelige grundvolde? Kol. 2, 6-8.

BEMÆRK: ‘Medmindre de er rodfæstede og grundfæstede på Bibelens sandhed og har en levende forbindelse med Gud, vil mange blive forblindet og bedraget. Usete farer omgiver vor sti. Vor eneste sikkerhed findes i vedvarende årvågenhed og bøn. Jo nærmere Kristus vi lever, jo mere vil vi tage del i hans rene og hellige karakter;

Lektie 3: 11. – 17. januar

og jo mere frastødende synd forekommer os, jo mere ophøjet og ønskværdig vil Kristi renhed og stråleglans forekomme.’ *Counsels on Health*, s. 623.

‘Lad os bruge mere tid på bibelstudium. Vi forstår ikke ordet, som vi burde. Åbenbaringsbogen indleder med et påbud om at forstå den belæring, som den indeholder. “Salig er den, som oplæser, og de, som hører profetiens ord,” erklærer Gud, “og holder fast ved det, der er skrevet i den; thi tiden er nær.” Når vi som et folk forstår, hvad denne bog betyder for os, vil der ses en stor vækkelse blandt os. Vi forstår ikke til fulde de lektier, den lærer, til trods for det påbud, der gives os om at granske og studere den.’ *Testimonies to Ministers*, s. 113.

‘Mange skal bringes til fald’

7. Hvordan vil udfaldet af rystelsen blive tydeligt vist? Matt. 24, 9-13.

BEMÆRK: ‘Enhver prøvelse, der forekommer under den lutrende og rensende proces blandt bekendende kristne, godtgør, at nogle er som slagger. Det fine guld viser sig ikke altid. I enhver religiøs krise er der nogle, som falder for fristelse. Guds rystelse blæser skarer bort som tørt løv. Medgang forøger antallet af kristendoms bekendere. Modgang udrenser dem af menigheden. De udgør en klasse, hvis ånd ikke holder fast ved Gud. De går bort fra os, fordi de ikke er af os; for når trængsel eller forfølgelse for ordets skyld kommer, tager mange anstød.’ *Vejledning for Menigheden*, bind 1, s. 393.

8. Hvilken holdning vil Kristi sande efterfølger have over for forfølgelse? Luk. 6, 22-23.

BEMÆRK: ‘Verden elsker synd og hader retfærdighed, og dette var årsagen til dens fjendskab mod Jesus. Alle, som forkaster hans evige kærlighed, vil finde, at kristendommen er et forstyrrende element. Kristi lys fordriver mørket, som dækker over deres synder, og nødvendigheden af en forandring bliver åbenlys. Medens de, som lader sig lede af Helligåndens påvirkning, kæmper mod sig selv, vil de, som klamrer sig til synden, kæmpe mod sandheden og dens repræsentanter. På denne måde skabes der strid, og Kristi efterfølgere beskyldes for at vække uro blandt mennesker. Men det er fællesskabet med Gud, som pådrager dem verdens fjendskab. De må tåle Kristi skam og skændsel. De vandrer ad den vej, som er blevet betrådt af de ædleste i verden. Ikke med sorg, men med glæde, skulle de møde forfølgelser. Enhver ildprøve er Guds middel til deres lutring. Hver prøve dygtiggør dem til deres tjeneste som hans medarbejdere. Hver strid har sin opgave i den store kamp for retfærdigheden og vil forøge glæden ved deres endelige sejr. Med dette i udsigt vil deres tros og tålmodigheds prøvelser snarere blive modtaget med glæde end frygtet og undgået. Med iver efter at opfylde deres forpligtelser

Lektie 3: 11. – 17. januar

over for verden, med et oprigtigt ønske om at vinde Guds velbehag, bør hans tjenere gøre deres pligt fuldt ud, uden at tage hensyn til frygt eller menneskers gunst.’ *Den Store Mester*, s. 201.

‘De skal udelukke jer af synagogerne’

9. Hvor vil den værste forfølgelse komme fra? Matt. 10, 34-36. 17; Joh. 16, 2.

BEMÆRK: ‘Sådan skal den tredje engels budskab [Åb. 14, 9-12] forkyndes. Når tiden kommer, da det skal fremsættes med størst styrke, arbejder Herren gennem ydmyge redskaber og vejleder dem, der vier sig til hans tjeneste. Disse arbejdere er i højere grad sikket til gerningen gennem hans Ånds salvelse end gennem oplæring på læreanstalter. Troens og bønnens mænd føler sig nødt til at fortsætte med hellig iver og forkynde de ord, Gud indgiver dem. Babylons synder afsløres. De slemme følger af at påtvinge kirkelige former ved borgerlig myndighed, spiritismens fremmarch, pavemagtens støtte og hurtige fremgang – alt bliver afsløret. Disse højtidelige advarsler skal vække folket. Tusinder og atter tusinder, som aldrig har hørt sådanne ord, vil lytte. Med forbløffelse hører de, at Babylon er kirken, der er falden som følge af sine vildfarelser og synder, som følge af sin forkastelse af den sandhed, der er sendt den fra Himlen. Når folk kommer til deres tidligere lærere og ivrigt spørger: “Er det rigtigt, hvad vi hører?” fremlægger præsterne deres historier, profeterer behagelige ting, dulmer deres frygt og beroliger den vakte samvittighed. Men da mange ikke vil lade sig nøje med rent menneskelig autoritet og forlanger et klart: “Så siger Herren,” fyldes præsterne med vrede, ligesom farisæerne gjorde i gamle dage, når deres autoritet droges i tvivl, og stempler budskabet som noget, der kommer fra Satan. De ophidser masserne, som elsker synden, til at håne og forfølge dem, der forkynder det.’ *Konfrontation*, s. 498-499.

10. Hvem vil især føre an i forfølgelsen? Matt. 24, 10. Betragt 3 Joh. 9-10; 2 Tim. 4, 14-15.

BEMÆRK: ‘Det arbejde, menigheden har forsømt at udføre i en tid med fredelige og gode forhold, vil den komme til at udføre i en frygtelig krise og under de mest nedslående og ubehagelige omstændigheder. De advarsler, som en verdslig indstilling har bragt til at forstumme eller holdt tilbage, må lyde under den bitreste modstand fra troens fjender. Og på den tid vil den overfladiske, konservative klasse mennesker, hvis indbydelse stadig har forhalet værkets fremgang, opgive troen og tage standpunkt sammen med dens erklærede fjender, som de længe har næret sympati for. Disse frafaldne vil da lægge det bitreste fjendskab for dagen og gøre alt, hvad der står i deres magt, for at besvære og bagtale deres tidligere brødre og ophidse til forbitrelse imod dem. Denne tid er umiddelbart forestående. Alle

Lektie 3: 11. – 17. januar

medlemmer i menigheden vil blive prøvet og forsøgt enkeltvis. De vil blive stillet under forhold, hvor de nødes til at vidne for sandheden. Mange vil blive opfordret til at tale i rådsforsamlinger og for domstole, måske enkeltvis og alene. Den erfaring, der ville have været dem til hjælp i denne kritiske situation, har de forsømt at tilegne sig, og de føler sig betyngede i sjælen af anger over forspildte anledninger og forsømte privilegier.' *Vejledning for Menigheden*, bind 2, s. 138.

11. Hvilket dyrebart råd og løfte er vi givet, hvis vi bliver kaldet til at tale foran domstole og retssale? Matt. 10, 19-20.

BEMÆRK: 'Kristi tjenere skal ikke forberede nogen tale til at benytte, når de stilles for retten for deres tros skyld. Deres forberedelse skal foregå dag for dag, idet de opsamler Guds ords dyrebare sandheder i hjertet, tilegner sig Kristi lære og styrker troen ved bøn; da vil Helligånden, når de står for domstolen, minde dem om netop de sandheder, som kan nå deres tilhøreres hjerter. Den kundskab, de har vundet ved flittig granskning af Skriften, vil Gud bringe frem i deres hukommelse i samme stund, som den behøves. Nu skal I berede jer for trængselstiden. Nu skal I være klar over, om I står fast på den evige klippe. I må have en personlig erfaring og ikke lade jeres lys bero på andre mennesker. Når I bliver udsat for prøver, hvordan kan I så være sikre på, at I ikke står alene uden nogen jordisk ven ved jeres side? Kan I da eje forvisningen om, at Kristus støtter jer? Vil I kunne mindes hans løfte: "Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende"? Usynlige væsener vil omringe jer i den hensigt at tilintetgøre jer. Satan og hans medhjælpere vil på enhver måde forsøge at få jer til at vakle i jeres troskab mod Gud og hans sandhed. Men hvis I har hans ære alene for øje, behøver I ikke at tænke på, hvordan I skal vidne om hans sandhed.' *Herren Kommer*, 4. september.

'Agt vel'

12. Hvilken advarsel mod selvtilid er vi blevet givet? 1 Kor. 10, 12. Sammenlign med Joh. 15, 5.

BEMÆRK: 'Da Kristus om aftenen, da han blev forrådt, advarede dem og sagde: "I skal alle forarges på mig," svarede Peter tillidsfuld: "Om så alle forarges, så vil jeg dog ikke" Mark. 14, 27. 29. Peter kendte ikke den fare, han var i. Selvtilliden vildledte ham. Han mente selv, at han var i stand til at modstå fristelser, men nogle få timer senere kom prøven, og han fornægtede sin Herre med banden og sværge.' *Lys over Hverdagen*, del 1, s. 145.

'Peter havde ikke tænkt sig, at man skulle få at vide, hvem han i virkeligheden var. Med en påtaget ligegyldig mine havde han anbragt sig i fjendens lejr, og han blev et let bytte for fristelserne. Hvis han var kaldet til at kæmpe for sin Mester, ville

Lektie 3: 11. – 17. januar

han have gjort det som en modig stridsmand; men da man pegede fingre ad ham med foragt, viste han sig at være en kujon. Mange, der ikke viger tilbage for aktiv kamp for deres Herre, drives af latterliggørelse til at fornægte deres tro. Ved at færdes sammen med dem, som de burde undgå, udsætter de sig for fristelser. De giver fjenden lejlighed til at friste dem, og de kommer til at sige og gøre ting, som de under andre omstændigheder aldrig ville have gjort sig skyldige i. Den Kristi discipel, som i vore dage dækker over sin tro af frygt for at komme til at lide eller hånes, fornægter sin Herre lige så helt og fuldt, som Peter gjorde det i ypperstepræstens gård.’ *Den Store Mester*, s. 484.

13. Hvilket overmåde stort og dyrebart løfte er vi blevet givet for denne tid? Rom. 8, 35-39.

BEMÆRK: ‘Den rystelse, der kommer fra Gud, vil blæse mængder bort som visne blade. En sky af visne blade vil blive båret væk af vinden, selv fra steder, hvor vi kun ser dejlige hvedemarker. Guds folk vil snart komme ud for voldsomme prøvelser, og de fleste af dem, der nu forekommer ægte og trofaste, vil vise sig at være falske. Når Kristi religion og hans lov er mest foragtet, skulle vor nidkærhed være varmest og vor tro mest urokkelig. At forsvare sandhed og retfærdighed – at kæmpe i Herrens krige, når der kun er få til at gøre det – det vil blive vor prøve. Til den tid må vi samle varme fra andres kulde, mod fra deres fejhed og troskab fra deres forræderi. Det kan se ud, som om menigheden er ved at falde, men den vil ikke falde. Den vil bestå, mens synderne i Zion bliver rensset ud – mens avnerne bliver skilt fra den dyrebare hvede. Dette er en forfærdelig ildprøve, men den må finde sted. Når uvejret nærmer sig, vil mange, der har bekendt sig til at tro på den tredje engels budskab, men ikke er blevet helliget ved lydighed mod sandheden, forlade menigheden og stille sig på flertallets side.’ *Det skal ske i de sidste dage*, s. 178-179.

* n.b. ‘Lige fra begyndelsen har trofaste sjæle oprettet menigheden på jorden.’ *Mesterens Efterfølgere*, s. 12. Det er disse trofaste sjæle, som ikke vil falde.

Lektie 4: 18. – 24. januar

‘Skænke os liv på ny’

UDENADSVERS: ‘Vil du ikke skænke os liv på ny, så dit folk kan glæde sig i dig!’ Sal. 85, 7.

STUDIEHJÆLP: *På fast grunn*, bog 1, s. 117-124.

LEKTIENS SKRIFTSTED: Es. 58.

LEKTIENS MÅL: At studere vigtigheden af vækkelse, efterfulgt af reformation.

Indledning

‘Dette er et kald fra Gud til åndelig vækkelse og reformation. Hvis dette ikke sker, vil de lunkne blive stadig mere uacceptable for Herren, og til slut vil han ikke længere godkende dem som sine børn.’ *På fast grunn*, bog 1, s. 123.

‘Forkynd mit folk dets brøde’

1. Hvilket kald må gives Guds folk? Es. 58, 1.

BEMÆRK: ‘Herrens irttesættelse vil hvile på dem, som vil vogte læren, som vil spærre vejen, så større lys ikke kommer til folket. Et stort arbejde skal udføres, og Gud ser, at vore ledende mænd har brug for større lys, så de på harmonisk vis kan forene sig med de budbringere, som han vil sende for at fuldføre det arbejde, som han ønsker, de skal udføre. Herren har rejst budbringere og givet dem sin Ånd og har sagt: “Råb højt, spar ikke din strube, løft din røst som basunen, forkynd mit folk dets brøde og Jakobs hus deres synder!” Lad ingen løbe den risiko at stille sig selv mellem folket og himmelens budskab. Guds budskab vil komme til folket; og hvis der ikke var nogen stemme blandt mennesker til at give det, ville selve stenene råbe ud. Jeg opfordrer enhver prædikant til at søge Herren, at lægge stolthed og stræben efter overlegenhed væk og at ydmyge hjertet for Gud. Det er hjertets kulde, vantroen hos dem, som burde have tro, der holder menighederne svage.’ *Counsels to Writers & Editors*, s. 38.

2. Hvilken skildring gives der af en menighed, der foretager formelle religionshandlinger? Es. 58, 2-4.

BEMÆRK: ‘Det er en sørgelig kendsgerning, at grunden til, at mange dvæler så meget ved teorien og så lidt ved praktisk gudsfrugt, er den, at Kristus ikke bor i deres hjerter. De har ingen levende forbindelse med Gud. Mange bestemmer sig for

sandheden af hensyn til bevisernes vægt uden at være omvendte. Der er ikke blevet holdt praktiske foredrag i forbindelse med de doktrinære, således at tilhørerne ved

Lektie 4: 18. – 24. januar

at se sandhedens skønne sammenhæng kunne fatte kærlighed til dens guddommelige ophav og helliges ved lydighed. Prædikantens arbejde er ikke fuldført, inden han har vist tilhørerne nødvendigheden af en karakterforvandling i overensstemmelse med de rene principper i den sandhed, de har modtaget. En formel religion skal man frygte for, idet den ingen frelser har.' *Vejledning for Menigheden*, bind 1, s. 433.

‘I skal faste’

- 3. Hvilken handling kræver Gud af sit folk? Es. 58, 5a. Sammenlign med 3 Mos. 16, 29. 31; 2, 27. 29. 32.**

BEMÆRK: ‘Hvert menneske skulle ydmyge sin sjæl, mens denne forsoningsceremoni foregik. Alt arbejde blev lagt til side og hele israelitternes menighed skulle tilbringe dagen i alvorlig ydmygelse for Gud, med bøn, faste og dyb selvransagelse.’ *Konfrontation*, s. 347.

- 4. Hvad kræves der i sjæleransagelse? Sal. 139, 23-24.**

BEMÆRK: ‘Vi lever nu på den store forsoningsdag. Når ypperstepræsten i den forbilledlige tjeneste gjorde soning for Israel, skulle alle ransage deres hjerter med anger og ydmyge sig for Herren, for at de ikke skulle lukkes ude fra folkets midte. På samme måde skulle nu alle de, der vil have deres navne stående i livets bog, i løbet af de få dage, der er tilbage af deres prøvetid, ydmyge sig for Gud i sorg over synd og med sand anger. Det skal være en dyb, inderlig selvransagelse. Den overfladiske, sorgsløse indstilling hos mange bekendende kristne må bort. Alle, der ønsker at undertrykke de onde tilbøjeligheder, der søger at få overtaget, står over for en alvorlig kamp. Forberedelsen kræver en individuel indsats. Vi frelses ikke gruppevis. Det ene menneskes renhed og hengivenhed erstatter ikke mangel på disse egenskaber hos det andet. Skønt alle folk skal dømmes af Gud, undersøger han hver enkelts sag nøje og indgående, som var han det eneste menneske på jorden. Alle og enhver skal prøves og findes uden fejl eller lyde af nogen art.’ *Konfrontation*, s. 403-404.

‘Havde ét hjerte’

- 5. Hvad var virkningen af den forberedelse, disciplene havde gjort inden pinsefestens dag? ApG. 2, 1. Sammenlign med ApG. 4, 32; Rom. 15, 5-6.**

Lektie 4: 18. – 24. januar

BEMÆRK: ‘Disciplene bad med inderlig alvor om at blive gjort skikkede til at mødes med mennesker og i deres daglige samkvem med dem at måtte tale ord, som kunne føre syndere til Kristus. De opgav alle uenigheder, alle ønsker om at være den største, og de sluttede sig tæt sammen i det kristne fællesskab. De holdt sig mere og mere nær til Gud, og når de gjorde dette, fattede de, hvilken forrettighed de havde haft ved at leve Kristus så nær. Deres hjerter fyldtes med sorg ved tanken om, hvor mange gange de havde bedrøvet ham ved deres langsomme opfattelse, deres manglende forståelse af, hvad han til deres bedste havde forsøgt at lære dem. Disse forberedelsens dage var fulde af inderlig granskning af hjerterne. Disciplene følte deres åndelige nød og bønfuldt Herren om den hellige salvelse, som skulle gøre dem skikkede til deres opgave med at frelse sjæle. De bad ikke kun om velsignelsen for sig selv. De følte sig tyngede af den byrde at skulle frelse sjæle. De var klare over, at evangeliet skulle bringes ud til hele verden, og de bad om den hjælp, som Kristus havde lovet dem.’ *Mesterens Efterfølgere*, s. 25.

6. Hvilket praktisk udtryk af denne enhed blev set? ApG. 2, 42-47.

BEMÆRK: ‘Mens disciplene forkyndte evangeliets sandheder i Jerusalem, bekræftede Gud deres ord, og mange troede. Mange af disse første troende blev straks udelukket fra familie og venner på grund af jødernes nidkære fanatisme, og det blev nødvendigt at sørge for dem med mad og husly. Beretningen siger: “Thi iblandt dem var der ingen, som led nød,” og den fortæller, hvordan nøden blev afhjulpet. De blandt de troende, som ejede penge eller gods, ofrede med glæde dette for at afhjælpe denne nødsituation. Når de havde solgt deres huse eller deres jord, bragte de pengene og lagde dem ved apostlenes fødder, “og der blev uddelt til enhver især, hvad han trængte til.” Denne gavmildhed fra de troendes side stammede fra udgydelsen af Helligånden. De, som var blevet omvendt til evangeliet, havde “ét hjerte og én sjæl.” Én fælles interesse beherskede dem alle, at den betroede gerning måtte lykkes, og begærlighed fandtes ikke inden for deres tilværelse. Kærligheden til deres brødre og den sag, de havde knyttet sig til, var større end deres kærlighed til penge og gods. Deres gerning bar vidne om, at de anså menneskesjæle for at være mere værd end jordisk rigdom. Sådan vil det altid gå, når Guds Ånd får herredømmet i tilværelsen. De, hvis hjerter er fyldt af Kristi kærlighed, vil følge hans eksempel, som for vor skyld blev fattig, for at vi ved hans fattigdom skulle blive rige. Penge, tid, indflydelse, alle de gaver, de har modtaget af Guds hånd, vil de kun værdsætte som et middel til at fremme evangeliets arbejde. Sådan var det i den første menighed, og når man ser, at medlemmer af menigheden i dag ved Åndens kraft slipper deres kærlighed til timelige ting, og at de er villige til at bringe ofre, for at deres medmennesker kan komme til at høre ordet, så vil de sandheder, der forkyndes, få vældig indflydelse på tilhørerne.’ *Mesterens Efterfølgere*, s. 42.

‘De blev alle fyldt med Helligånd’

7. Hvad var Herren i stand til at gøre på grund af denne forberedelse? ApG. 2, 2-4; 4, 31.

BEMÆRK: ‘Mange har i høj grad undladt at modtage tidligregnen. De har ikke fået alle de fordele, som Gud således har tilvejebragt for dem. De forventer, at mangelen vil blive dækket af sildigregnen. De har tænkt sig at åbne deres hjerter for at modtage nådens rigeste forråd, når den udgydes. De gør en forfærdelig fejltagelse. Den gerning, som Gud har påbegyndt i menneskets hjerte ved at give sit lys og sin kundskab, må hele tiden skride fremad. Ethvert individ må indse sit eget behov. Hjertet må tømmes for enhver besmittelse og renses, så Ånden kan tage bolig i det. Det var ved at bekende og aflægge synd, ved inderlig bøn og indvielse af sig selv til Gud, at de første disciple forberedte sig til Helligåndens udgydelse på pinsefestens dag. Den samme gerning, bare i større mål, skal gøres nu. Da behøver det menneskelige redskab kun at bede om velsignelsen og vente på, at Herren skal fuldkomme gerningen angående ham. Det er Gud, som påbegyndte værket, og han vil fuldføre værket og gøre mennesket fuldkomment i Jesus Kristus. Men der må ikke være nogen forsømmelse af den nåde, der repræsenteres ved tidligregnen. Det er kun dem, der lever op til det lys, de har fået, som vil modtage større lys. Medmindre vi dagligt går fremad i udøvelsen af de aktive kristne dyder, vil vi ikke genkende Helligåndens åbenbaringer i sildigregnen. Den kan falde på hjerter omkring os, men vi vil ikke vide det eller modtage den.’ *Testimonies to Ministers*, s. 507.

8. Hvad må menigheden forstå i udførelsen af sin mission? Joh. 15, 4-5.

BEMÆRK: ‘På intet tidspunkt i vor erfaring kan vi undvære den hjælp, der gør os i stand til at tage det første skridt. Vi har brug for de velsignelser, der modtages under tidligregnen, indtil enden. Dog vil disse alene ikke være tilstrækkelige. Mens vi nyder tidligregnens velsignelse, må vi på den anden side ikke glemme den kendsgerning, at høsten ikke vil være klar til seglen uden sildigregnen til at udfylde aksene og modne kornet, og sædemandens arbejde vil være forgæves. Guddommelig nåde behøves i begyndelsen, guddommelig nåde ved hvert skridt fremad, og guddommelig nåde alene kan afslutte værket. Der er ikke plads til os at hvile i en ligegyldig stilling. Vi må aldrig glemme Kristi advarsler: “Våg og bed til enhver tid.” En forbindelse med det guddommelige hvert øjeblik er nødvendig for vor fremgang. Vi kan have haft et mål af Guds Ånd, men ved bøn og tro skal vi vedvarende søge mere af Ånden. Det vil aldrig gå an at standse vore anstrengelser. Hvis vi ikke gør fremskridt, hvis vi ikke stiller os i en position til at modtage både

Lektie 4: 18. – 24. januar

tidlig- og sildigregnen, vil vi miste vor sjæl, og ansvaret vil ligge hos os selv.’ *Testimonies to Ministiers*, s. 507.

‘I renser det udvendige’

9. Hvilket eksempel har vi på reformation uden vækkelse? 2 Krøn. 24, 2. 17-18.

BEMÆRK: ‘Der må ske en vækkelse og en reform under Helligåndens ledelse. Vækkelse og reform er to forskellige ting. Vækkelse betyder en fornyelse af det åndelige liv, en levendegørelse af hjertets og sindets kræfter – en opstandelse fra åndelig død. Reform betyder en reorganisation, en forandring i tanke, vane og handling. En reform vil ikke bære gode frugter, hvis den ikke er forbundet med åndelig fornyelse. Vækkelse og reform skal gøre hver sit særlige arbejde, men alligevel virker de i fællesskab.’ *Det skal ske i de sidste dage*, s. 188-189.

10. Hvordan skildrede Jesus reformation uden vækkelse? Matt. 23, 25.

BEMÆRK: ‘Der er mange, hvis religion består af aktiviteter. De vil gerne være involverede og have æren af at gøre en stor gerning, mens de små dyder, der udgør en smuk kristen karakter, bliver fuldstændig overset. Den travle tjeneste, der giver det indtryk, at man gør en vidunderlig gerning, godkendes ikke af Gud. Det er en Jehu-ånd, som siger: “Kom og se min iver for Herren.” Det behager selvet; det giver næring til en selvtilfredsstillende følelse; men imens kan sjælen være besmittet med pestpletten af utæmmet og ubehersket selvished.’ *Pamphlet: Living by Principle*, s. 46.

11. Hvilken renselse sagde Jesus måtte komme først? Matt. 23, 26.

BEMÆRK: ‘Dersom mennesket ikke får Guds sindelag, vil enhver anstrengelse for at rense sig selv, være værdiløs, for det er umuligt at løfte et menneske op uden ved kundskab om Gud. Man kan have en udvortes glans, og menneskene kan være som farisæerne var, og som Jesus kaldte “kalkede grave,” fulde af urenheder og alle slags dødningeben. Men alle sjælens skavanker er åbne for ham, som dømmer retfærdigt, og medmindre sandheden bliver plantet ind i hjertet, kan den ikke kontrollere livet. At rense den udvendige side af bægeret vil aldrig gøre bægeret rent indvendigt. En bekendelse af sandheden er god, så langt den rækker, og evnen til at give en forklaring på vor tro er anbefalelsesværdig, men dersom sandheden ikke går dybere end det, vil sjælen aldrig blive frelst. Hjertet må renses fra al moralsk urenhed. “Jeg ved, min Gud, at du ransager hjerterne og glæder dig over

Lektie 4: 18. – 24. januar

retskaffenhed.” 1 Krøn. 29, 17. “Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte, prøv mig, og kend mine tanker! Se, om jeg er på smertens vej, og led mig på evigheds vej!” Sal. 139, 23-24.’ *Kraft fra det høje*, s. 142.

‘Af deres frugter skal I kende dem’

12. Hvilket bevis fortalte Jesus os, at vi skulle se efter for at skelne det sande fra det falske? Matt. 7, 15-20.

BEMÆRK: ‘Kristi religion er ikke, hvad mange tror den er. Den måde, mange lever på, er heller ikke i overensstemmelse med Kristi religion. Når et menneske er besjælet af Guds kærlighed, vil det øve en direkte indflydelse på dette menneskes liv. Åndseverne og følelseslivet vil komme til at fungere på en aktiv, sund måde. Et Guds barn slår sig ikke til ro, før han er ikklædt Kristi retfærdighed og styrkes af hans livgivende kraft. Når han ser en svaghed i sin karakter, er det ikke nok, at han beder om tilgivelse den ene gang efter den anden. Han må med beslutsomhed og styrke bestræbe sig for at rette sine fejl ved at danne nogle helt andre karakteregenskaber. Han vil ikke søge at undgå dette arbejde, fordi det er svært. En kristen skal være utrættelig, men han skal ikke arbejde i sin egen styrke. Der står guddommelig kraft til hans rådighed. Enhver, som oprigtigt kæmper for at sejre over selvet, vil tilegne sig dette løfte: “Min nåde er dig nok.” *Kristus Alene*, s. 370-371.

‘Sjælen forædles ved en personlig indsats forenet med troens bøn. Dag for dag udvikles karakteren, så den kommer til at ligne Kristi karakter. Til sidst lader mennesket sig ikke længere drive omkring af omstændighederne. Det plejer ikke mere sine selviske interesser og giver sig ikke af med letfærdighed og skæmt. Det er blevet herre over sine tanker og sine ord. Det kan koste store anstrengelser at overvinde vaner, man har haft længe, men vi kan sejre ved Kristi nåde. Han indbyder os til at lære af ham. Han vil have os til at øve selvkontrol. Han ønsker, at vi skal have en fuldkommen karakter og gøre, hvad der er ham velbehageligt. Han bedømmer karakteren efter denne målestok: “Af deres frugter skal I kende dem.” *Kristus Alene*, s. 379.

13. Hvilken frugt er beviset på det åndsfyldte liv? Gal. 5, 22-24.

BEMÆRK: ‘Alle, som slutter sig til menigheden, men ikke til Herren, vil med tiden udvikle deres sande karakter. “Af deres frugter skal I kende dem.” Matt. 7, 16. Den dyrebare frugt af gudfrygtighed, afholdenhed, tålmodighed, venlighed, kærlighed og næstekærlighed viser sig ikke i deres liv. De bærer kun torne. Gud vanæres i verden af alle sådanne [som bekender sig til at være kristne]. Satan ved, at de er hans bedste redskaber, mens de er uforandrede i hjerte og liv, og deres

Lektie 4: 18. – 24. januar

gerninger er i så stor kontrast til deres bekendelse, at de er en anstødssten for de vantro og en stor prøvelse for de troende. Hvilket regnskab skal de, som bekender sig til at holde Guds bud, mens deres liv modsiger deres bekendelse, for de bærer ingen dyrebar frugt, ikke være nødt til at aflægge på den sidste regnskabsdag.' *The Faith I Live By*, s. 92.

Lektie 5: 25. – 31. januar

‘En retfærdighed fra Gud ved tro på Jesus Kristus’

UDENADSVERS: ‘Jeg skammer mig nemlig ikke ved evangeliet, thi det er en Guds kraft til frelse for enhver, som tror, for jøde først og så for græker. Thi i evangeliet åbenbares retfærdigheden fra Gud, af tro til tro, som der står skrevet: “Den retfærdige skal leve af tro.” Rom. 1, 16-17.

STUDIEHJÆLP: *Mesterens Efterfølgere*, s. 32-34.

LEKTIENS SKRIFTSTED: Rom. 7, 24- 8, 14.

LEKTIENS MÅL: At studere betydningen af retfærdighed ved tro på Jesus Kristus.

Indledning

‘Guds folk må have den tro, som griber fat på guddommelig kraft; “thi af nåden er I frelst ved tro; det skyldes ikke jer selv, Guds er gaven.” Ikke alle vil tage imod lyset, forlade deres synder og tro på det evige livs ord og uden at trække sig tilbage gå fra den ene sandhed til den anden, indtil de er ledt ind i hele sandheden. De, som tror, at Gud for Kristi skyld har tilgivet dem deres synder, burde ikke gennem fristelse undlade at fortsætte med at stride troens gode strid. Deres tro skal vokse sig stærkere, indtil deres kristne liv, så vel som deres ord, erklærer: “Jesu Kristi blod renses mig fra al synd.” *Review & Herald*, 3. september 1889.

‘Under synd alle sammen’

1. Hvad er Guds ords kendelse om menneskets åndelige tilstand? Rom. 3, 10.

BEMÆRK: ‘Bibelen siger at “synd er lovbrud.” (1 Joh. 3, 4). Guds ord siger også: “Alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud.” (Rom. 3, 23). “De er alle kommet på afveje, alle er fordærvede; ingen gør godt, ikke en eneste” (vers 12). Mange bliver bedraget, når det gælder deres sande tilstand. De forstår ikke, at det naturlige hjerte er mere fyldt af svig end noget andet og helt igennem fordærvet. De klæder sig i deres egen retfærdighed og er tilfredse med at nå op til deres egen menneskelige standard for karakteren. Men de kommer skæbnesvangert til kort, når de ikke når op til den guddommelige standard, for i sig selv kan de ikke møde Guds krav. Vi kan prøve at måle os med os selv eller med hverandre, og vi kan måske mene, at vi er lige så gode som denne eller hin, men i dommen vil spørgsmålet være: Opfylder vi himmelens krav? Når vi op til den guddommelige standard? Er vort hjerte i harmoni med himmelens Gud?’ *På fast grunn*, bog 1, s. 316-317.

2. Hvor mange mennesker kan føres tilbage til fred med Gud? Rom. 5, 1.

Lektie 5: 25. – 31. januar

BEMÆRK: ‘Når synderen vender sig til loven, bliver han klar over, at han er strafskyldig. Hans samvittighed anklager ham, og han føler sig fordømt. Hans eneste kilde til trøst og håb er korset på Golgata. Når han vover at tro på løfterne og tager Gud på hans ord, fylder fred og glæde hans sjæl. Han råber: “Herre, du har lovet at frelse alle, som kommer til dig i din Søns navn. Jeg er et fortabt og hjælpeløst menneske uden håb. Herre, frels mig, ellers er jeg fortabt!” I tro sætter han sin lid til Kristus, og han står retfærdiggjort for Gud.’ *På fast grunn*, bog 1, s. 362-363.

‘Vi i troen har fået adgang til den nåde, som vi nu står i’

3. Hvad var farisæernes lære om frelse? Luk. 18, 11-12. Sammenlign med Es. 1, 11-15.

BEMÆRK: Farisæerne satte høj pris på udøvelsen af religiøse ritualer som midler til at vinde frelse. Paulus, som beskrev sig selv som ‘en farisæer, sønnen af en farisæer,’ havde prøvet denne frelsesvej, inden han indså, at disse ‘lovgerninger’ (sammenlign Gal. 2, 16) kunne ikke bringe frelse.

‘Å, hvor Satan ligger på lur for at se, hvor let den lokkemad tages, som han lægger ud, og at se sjæle gå på den sti, som han har beredt. Han ønsker ikke, at de skal holde med op med at bede og bevare en form for religiøse pligter, for således kan han gøre dem mere brugbare i sin tjeneste. Han forener sit sofisteri og sine bedrageriske snarer med deres erfaringer og bekendelser, og således fremmer han sin sag på en vidunderlig måde. De hykleriske farisæere bad og fastede og havde gudfrygts skin, mens de var fordærvede i hjertet. Satan står i nærheden og håner Kristus og hans engle med fornærmelser: “Jeg har dem! Jeg har dem! Jeg har forberedt mit bedrag for dem. Dit blod er værdiløst her. Dine bønner og din kraft og dine vidunderlige gerninger kan lige så godt ophøre; jeg har dem! De er mine! For al deres høje bekendelse som Kristi undersåtter, fordi de engang nød hans nærværelses oplysning, vil jeg sikre dem til mig selv lige op i himmelens ansigt, som de taler om. Det er sådanne undersåtter, som jeg kan bruge til at lokke andre.’ *Pamphlet: Testimony for the church at Battle Creek*, s. 55.

4. Hvordan beskriver Paulus frelsesprocessen? Fil. 2, 12-13.

BEMÆRK: ‘Paulus fremstiller fuldkommenhedens mål og viser, hvordan man kan nå det. “Arbejd på jeres frelse,” siger han, “thi det er Gud, som virker i jer.” Arbejdet for at vinde frelse er et fællesforetagende. Der må være samarbejde mellem Gud og den angrende synder. Dette er en nødvendighed for at danne karakteren efter de rigtige grundsætninger. Mennesket må gøre sit yderste for at overvinde det, der hindrer ham i at nå til fuldkommenhed. Men han er helt

Lektie 5: 25. – 31. januar

afhængig af Gud for, om det skal lykkes. Menneskelige bestræbelser er ikke i sig selv tilstrækkelige. Uden hjælp af den guddommelige kraft kan de intet udrette. Både Gud og mennesket må arbejde. Modstand mod fristelsen må komme fra mennesket, men det må hente hjælpen fra Gud. På den ene side findes der evig visdom, medynk og kraft, på den anden side svaghed, syndighed og fuldstændig hjælpeløshed. Gud ønsker, at vi skal have herredømme over os selv; men han kan ikke hjælpe os uden vort samtykke og vor medvirken. Guds Ånd arbejder gennem de kræfter og evner, mennesket har fået. Ved egen kraft kan vi ikke bringe tanker, ønsker og tilbøjelighederne i overensstemmelse med Guds vilje; men hvis vi er "villige til at gøres villige," vil Frelseren udrette dette for os, så vi kan "nedbryde tankebygninger og alt hovmod, der rejser sig mod erkendelsen af Gud, og tage enhver mennesketanke til fange ind under lydighed mod Kristus." 2 Kor. 10, 5.' *Mesterens Efterfølgere*, s. 255.

‘Hellig og uden dadel og anklage for sit åsyn’

5. Hvilket eksempel giver Paulus for at forklare, hvordan retfærdighed tilregnes synderen? Rom. 4, 20-25.

BEMÆRK: 'Retfærdiggørelsen er den store gerning, der blev udført for synderen, som var uren og skæmmet af det onde. Ved ham, som taler sandt, bliver han erklæret retfærdig. Herren tilregner den troende Kristi retfærdighed, og over for universet erklærer han ham retfærdig. Han overfører hans synd til Jesus, som er synderens repræsentant og stedfortræder. Den troendes skyld lægger han på Kristus. "Den, som ikke kendte til synd, har han gjort til synd for os, for at vi kunne blive Guds retfærdighed i ham." 2 Kor. 5, 21. Ved omvendelse og tro bliver vor synd fjernet, og vi fæster blikket på Herren vor retfærdighed. Jesus led, den retfærdige for den uretfærdige. Efter at Gud har gjort os retfærdige ved Kristi tilregnede retfærdighed, erklærer han os retfærdige og behandler os som retfærdige. Han betragter os som sine kære børn. Kristus modarbejder syndens magt. Hvor synden er stor, er nåden endda større. "Da vi nu er retfærdiggjorte af tro, har vi fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus, ved hvem vi i troen har fået adgang til den nåde, som vi nu står i; og vi priser os lykkelige over håbet om Guds herlighed." Rom. 5, 1-2.' *The Faith I Live By*, s. 112.

6. Er det tilstrækkelig for frelse, hvis syndere kun søger om tilgivelse for deres synder? Rom. 6, 1-2.

BEMÆRK: 'Al selvretfærdighed må opgives, for vi har ingen retfærdighed i os selv. Det er Guds gave; derfor bør vi ikke være ophøjede eller på nogen måde fordringsfulde, for det er en fornærmelse mod Gud. Hvad har vi, som vi ikke har

Lektie 5: 25. – 31. januar

fået? Mennesket kan ikke stole på sig selv for noget godt eller retfærdigt. Kristus, kun Kristus og hans retfærdighed, vil skaffe os adgang til himmelen... Retfærdighed betyder at være god og at gøre godt. Han [Jesus] var retfærdig. Er vi som Guds børn ved at danne en karakter som er kristuslig? Arbejder vi dagligt og individuelt på at være kristne? Gør vi ved den rige udgydelse af Guds Ånd lige stier for vore fødder, så de halte ikke ledes bort fra vejen? De halte er dem, som ikke er fast forankrede i sandheden, som er åndeligt halte, har karaktermangler og behov, at der gives dem et rettesættende eksempel. Hvis vi laver krogede stier, så gør de vore fejl til en undskyldning for at afvige fra retfærdighedens sti. Det er ikke nok at tro på sund lære; vi må praktisere den. Det er ved at sejre over verden, kødet og Djævelen, at en hvilken som helst elev kommer i besiddelse af den kundskab, som giver ham adgang til livets træ. Vi må alle lære, at vi må sejre, som Kristus sejrede på vore vegne. Al stolthed er synd og må bortdrives fra sjælen. Kristus kom for at skære os fri fra syndens ophavsmand. Han kom for at give os herredømme over ødelæggerens kraft og frelse os fra slangens bid. Gennem hans tildelte retfærdighed vil han sætte alle mennesker der, hvor de vil stå på fordelagtig grund. Han kom til denne jord og levede Guds lov, så mennesket kunne stå i sin gudgivne manddom og have fuldt herredømme over sine naturlige tilbøjeligheder til at give efter for selvet, til selviske ideer og principper, som pletter sjælen. Sjælens og legemets Læge vil give visdom og fuldstændig sejr over stridende lyster. Han vil tilvejebringe enhver mulighed, så mennesket kan fuldkomme en fuldstændig karakter i ethvert henseende.' *Manuscript Releases*, bind 7, s. 320.

‘Tag mit åg’

7. Hvordan beskriver Jesus det at samarbejde med ham og virkningerne af at gøre det? Matt. 11, 28-29.

BEMÆRK: ‘Mennesket må arbejde med sin menneskelige kraft og hjulpet af Kristi guddommelige magt for at kunne modstå og sejre for en hvilken som helst pris. Kort sagt: mennesket må sejre, som Kristus sejrede. Og så kan han ved den sejr, som det er hans forrettighed at kunne vinde ved Jesu almægtige navn, blive Guds arving og Jesu Kristi medarving. Dette kunne ikke ske, hvis Kristus alene vandt hele sejren. Mennesket må gøre sin del. Vi må vinde sejr for egen regning ved den kraft og nåde, som Kristus giver os. Mennesket må være Kristi medarbejder i arbejdet for at sejre, og så vil det få del med Kristus i hans herlighed.’ *Guds sønner & døtre*, 29. maj.

‘Hvor ofte møder vi ikke mennesker, som aldrig er glade. De savner glæden ved den tilfredsstillelse og den fred, Jesus kan give. De bekender kristentroen, men opfylder ikke betingelserne for at opnå Guds løfter. Jesus sagde: “Kom hid til mig, alle I, som er tyngede af byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer og lær af mig, thi jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet; så skal I finde hvile for jeres sjæle.

Lektie 5: 25. – 31. januar

Thi mit åg er gavnligt og min byrde er let.” Mange lever i uro, fordi de ikke er elever i Mesterens skole. Af erfaring forstår Guds hengivne og selvopofrende barn, hvad det er at eje Kristi fred. Kristi sande efterfølgere ved, at de må tage hans åg, tage del i hans prøvelser og bære hans byrder. De ønsker ikke at beklage sig, da Kristi ydmyghed og sagtnodighed gør åget nemt og byrden let. Det er higen efter egennyttig magelighed, lysten til fornøjelser, selvtilbedelse og selvophøjelse, som forhindrer dig i at lære de vigtige praktiske lektier i Kristi skole. Den kristne er forpligtet til ikke at lade sig præge af omgivelserne og omstændighederne, men at forme sin karakter efter det guddommelige mønster i et liv, der er hævet over omgivelserne. Han må være trofast under alle omstændigheder. Samvittighedsfuldt gør han sin pligt og benytter enhver anledning, Gud giver ham, så han anvender sine evner bedst muligt. Med henblik på Guds herlighed virker han for Jesus, uanset hvor han opholder sig. Han må gøre sin pligt med troskab og gøre brug af de anledninger, Gud giver ham, og bruge sine evner på bedste måde. Med blikket rettet mod Guds herlighed vil han virke for Jesus, hvor han end befinder sig. Vi må overgive viljen og hjertet til Gud og blive bedre kendt med Kristus. Vi må fornægte selvet, tage korset op og følge Jesus. Ikke én af os kan nå Himmelen, uden at tage korset op og vandre ad den smalle vej. Hvor mange bærer ikke korset som et smykke, men undgår at bære korset i hverdagslivet.’ *Kristus Alene*, s. 245.

8. Hvad er den eneste kilde til den kristnes styrke? Fil. 4, 13.

BEMÆRK: ‘Dersom du holder dig nær til Jesus og søger at pryde din bekendelse med et velordnet liv og en gudfrygtig vandel, så vil dine fødder blive bevaret fra at forville sig ind på forbudne stier. Dersom du bare vil være årvågen, stadig være årvågen til bøn, og dersom du gør alt, som om du var i Guds umiddelbare nærhed, så vil du blive frelst fra at give efter for fristelse og kan nære håb om at blive bevaret ren, uplettet og ubesmittet til det sidste. Såfremt du holder din første fulde vished fast indtil enden, da vil dine veje blive stadfæstet i Gud, og det, som nåden har begyndt, vil herligheden sætte kronen på i vor Guds rige. Åndens frugter er kærlighed, glæde, fred, langmodighed, mildhed, godhed, trofasthed, sagtnodighed, afholdenhed; mod sligt er der ingen lov. Dersom Kristus bor i os, vil vi korsfæste kødet med lysterne og begæringerne.’ *Evangeliets Tjenere*, s. 92.

‘Kristi disciple havde en inderlig følelse af deres egen udygtighed, og i ydmyghed og bøn forenede de deres svaghed med hans styrke, deres uvidenhed med hans visdom, deres uværdighed med hans retfærdighed, deres fattigdom med hans uudtømmelige rigdomme. Når de således var styrkede og forberedte, tøvede de ikke med at haste frem i Mesterens tjeneste.’ *Mesterens Efterfølgere*, s. 35.

‘Alt, hvad mennesket har, har Gud givet det, og den, som forbedrer sine evner til Guds ære, vil være et redskab til at gøre godt; men vi kan ikke leve et religiøst liv uden vedvarende bøn og udøvelsen af religiøse pligter, mere end at vi kan have fysisk styrke uden at spise timelig mad. Vi må dagligt sidde ved Guds bord. Vi må

Lektie 5: 25. – 31. januar

modtage styrke fra det levende Vintræ, hvis vi skal ernæres.’ *God’s Amazing Grace*, s. 113.

‘Få del i guddommelig natur’

9. Hvad er Kristi ideal for sin menighed? Ef. 5, 26-27.

BEMÆRK: ‘Gud sætter målet for sine børn højere, end de højeste menneskelige tanke kan nå. “Så vær da I fuldkomne, som jeres himmelske Fader er fuldkommen.” I denne befaling ligger der et løfte. Frelsesplanen sigter imod vor fuldstændige frigørelse fra Satans magt. Kristus vil altid befri den sønderknuste sjæl fra synd. Han kom for at tilintetgøre Djævelens gerninger, og han har sørget for, at Helligånden bliver tildelt hver eneste angrende sjæl for at bevare ham fra at synde.’ *Den Store Mester*, s. 205.

10. Hvilken forsikring er kristne givet angående Guds kraft? Judas 24.

BEMÆRK: ‘Frelse sikres ved en gensidig kontrakt. “Alle dem, som tog imod ham, gav han magt til at blive Guds børn.” Vil du med hele dit hjerte, sind og hele din sjæl indgå denne kontrakt? Se hen til din Genløser i tro og kærlig tillid for kraft og visdom til at udføre karakterbygningsarbejdet. Han sidder som metalsmelteren for at rense guldet og sølvet fra alt slagger. Så se vedvarende hen til ham, og intet billigt eller værdiløst materiale vil føres ind i din karakters bygning. Ved tro kan du tage imod Guds Søns blods fortjenester, som han udgød, så synderen ikke skulle dø, men have evigt liv. Gud har givet ham al magt, så han kan yde hjælp til enhver, som vil bryde med Satan og anerkende Kristus som sit eneste håb. Når du er klar til at samarbejde med ham, som kan bevare dig fra at falde, vil dine beslutninger have værdi. Kristus, den store Læge, vil gøre dig rask. Han virker mægtigt med enhver, som er alvorlig. Han vil give styrke og sejr. Alle karakterens onde træk kan fjernes af ham, som har købt dig som sin ejendom.’ *In Heavenly Places*, s. 19.

11. Ved hvilke midler har Gud gjort det muligt for angrende syndere at få del i den guddommelige natur? 2 Pet. 1, 3-4.

BEMÆRK: ‘Gud har kaldet sit folk til herlighed og dyd, og dette vil åbenbares hos alle dem, som i sandhed er forenet med ham. Når de har fået del i den himmelske gave, skal de fortsætte, indtil fuldkommenheden nås, idet de “bliver bevaret ved tro til frelse.” 1 Pet. 1,5. Gud æres ved at give sine dyder til sine børn. Han vil, at mænd og kvinder skal nå til det højeste, og når de ved troen holder fast ved Kristi magt, når de påberåber sig hans usvigelige løfter og tilegner sig dem som deres

Lektie 5: 25. – 31. januar

egne, når de med en vedholdenhed, der ikke lader sig afvise, søger Helligåndens kraft, så bliver de fuldkomne i ham.' *Mesterens Efterfølgere*, s. 280.

‘Derfor skal I underordne jer under Gud’

12. Hvad kræves der af den, som ønsker at blive frelst fra sine synder? Matt. 16, 24; Gal. 2, 20.

BEMÆRK: ‘Sand religion har med viljen at gøre. Viljen er den styrende magt i den menneskelige natur, og alle andre egenskaber er underordnet den. Viljen er ikke smagen eller tilbøjeligheden, men den bestemmende magt, som virker i menneskene til at være lydige eller ulydige mod Gud. Du ... ønsker at leve, så du til sidst kan nå himmelen. Du mister ofte modet og er en slave under tvivl, fordi du ser, at du har en svag moralsk kraft og bliver styret af de vaner og skikke, som stammer fra dit gamle, syndige liv... Dine løfter er som reb af sand... Du vil være i stadig fare, til du forstår viljens sande magt. Du kan tro og love alt mulig, men dine løfter og din tro er uden værdi, dersom du ikke lægger din vilje på troens og gerningens side. Dersom du kæmper troens kamp med al din viljekraft, skal du sejre. Du kan ikke stole på de følelser, indtryk og stemninger, du har, for de er ikke pålidelige... Men du behøver ikke at fortvivle... Du må bøje viljen ind under Jesu Kristi vilje.’ *Ung i dag*, s. 128-129.

13. Hvordan beskriver Jakob dette princip? Jak. 4, 7.

BEMÆRK: ‘Du må bøje din vilje ind under Jesu Kristi vilje. Når du gør det, vil Gud øjeblikkelig gribe ind og virke i dig til at ville og gøre efter hans gode vilje. Hele din natur vil da blive bragt ind under Kristi Ånds kontrol, og til og med dine tanker vil lægge sig ind under ham. Du kan ikke kontrollere impulserne og følelserne sådan, som du ville ønske, men du kan kontrollere viljen, og du kan gøre en fuldstændig forandring i dit liv. Når du overgiver din vilje til Kristi vilje, vil dit liv blive skjult med Kristus i Gud og forenet med den magt, som står over alle fyrstendømmer og magter. Du vil få styrke fra Gud. Han vil holde dig fast ved sin styrke, og et nyt lys, ja, den levende tros lys vil du kunne få. Men din vilje må samarbejde med Guds vilje... Vil du ikke sige: “Jeg vil give min vilje til Jesus, og jeg vil gøre det nu,” og fra det øjeblik stå helt på Herrens side?’ *Ung i dag*, s. 129.

Lektie 6: 1. – 7. februar

‘Før vi har beseglet vor Guds tjenere på deres pander’

UDENADSVERS: ‘Bind vidnesbyrdet til og sæt segl for læren i mine disciples sind!’ Es. 8, 16.

STUDIEHJÆLP: *Budskaber til Menigheden*, s. 46-49.

LEKTIENS SKRIFTSTED: Åb. 7; 13, 16-17.

LEKTIENS MÅL: At studere hvad der menes med besegling af Guds folk.

Indledning

‘Mange forstår ikke, hvad de må være for at kunne leve for Herrens åsyn uden en Ypperstepræst i helligheden gennem trængselstiden. Hos dem, der skal modtage den levende Guds segl og blive beskyttet i trængselstiden, må Jesu billede komme helt og fuldt til syne.’ *Budskaber til Menigheden*, s. 89.

‘Vor Guds tjenere’

- 1. Hvilket arbejde må fuldføres, inden Guds sidste domme falder på jorden?
Åb. 7, 1-3. Sammenlign med Åb. 9, 4.**

BEMÆRK: ‘Jeg så fire engle, der havde en gerning at udføre på jorden og var på vej for at fuldbyrde den. Jesus var iført præstelige klæder. Han så medlidende på de trofaste af sit folk, løftede derpå sine hænder op og råbte med en stemme, der vidnede om dyb medlidenhed: “Mit blod, Fader, mit blod, mit blod, mit blod!” Derpå så jeg, at der fra Gud, som sad på den store, hvide trone, udgik et overmåde klart lys, der ganske indhyllede Jesus. Derefter så jeg en engel med et budskab fra Jesus flyve hastigt hen til de fire engle, som havde en gerning at udføre på jorden. Han svingede op og ned med noget, som han havde i sin hånd, og råbte med høj røst: “Holdt! Holdt! Holdt! Holdt! indtil Guds tjenere er beseglet i deres pander.” Jeg spurgte min ledsagende engel om betydningen af, hvad jeg hørte, og om, hvad de fire engle stod i begreb med at gøre. Han sagde til mig, at det var Gud, som holdt magterne i tøjler, og at han gav sine engle kontrol over forholdene på jorden, at de fire engle havde magt fra Gud til at holde de fire vinde, og at de var i færd med at slippe dem løs; men medens deres hænder var ved at løse dem, så Jesus med sit nådige blik på de trofaste af sit folk, der ikke var beseglet, og han løftede sine hænder til Faderen og fremholdt for ham, at han havde udgydt sit blod for dem. En anden engel fik da befaling om at flyve hastigt hen til de fire engle og byde dem at holde tilbage, indtil Guds tjenere var beseglet med den levende Guds segl i deres pander.’ *Budskaber til Menigheden*, s. 48-49.

Lektie 6: 1. – 7. februar

‘Når vor Ypperstepræst har fuldført sin gerning i helligdommen, vil han stå frem og iføre sig hævnens kjortel, og da vil de syv sidste plager blive udgydt.’ *Budskaber til Menigheden*, s. 46.

2. Hvad vil der ske, når englene giver slip på vindene? Sammenlign Åb. 7, 1 med 16, 1-3.

BEMÆRK: ‘Menneskene kan ikke se de vagthavende engle, som holder de fire vinde tilbage, for at de ikke skal blæse, før Guds tjenere er blevet beseglet. Men når Gud byder sine engle at løse vindene, vil der blive en kamp, som ingen pen kan beskrive. Den tid, vi lever i, er højtidelig og betydningsfuld. Guds Ånd bliver gradvist, men sikkert, trukket bort fra jorden. Plager og straffedomme falder allerede over dem, der foragter Guds nåde. Ulykkerne på land og hav, samfundenes usikre tilstande og frygten for krig er ildevarslen. De er varsler om forestående begivenheder af største betydning. Det ondes redskaber er ved at forene deres styrker og konsolidere sig. De samler kræfter til den sidste store krise. Store forandringer vil snart finde sted på vor jord, og de sidste begivenheder vil ske i hast. Den tid er ikke fjern, da verden vil opleve så megen sorg, at ingen menneskelig balsam kan bringe lægedom. Ulykker på hav og land følger hurtigt efter hinanden. Hvor ofte hører vi ikke om jordskælv og hvirvelstorme og om ødelæggelser forvoldt ved ildsvåde og oversvømmelser med store tab på liv og ejendom! Disse ulykker skyldes tilsyneladende naturkræfternes tilfældige spil, som står uden for menneskets kontrol, men Gud har en plan med det alt sammen. Han benytter disse midler til at ruske mænd og kvinder op og få dem til at indse den fare, de befinder sig i.’ *I Mesterens Tjeneste*, s. 64.

‘Beseglet med Helligånden’

3. Hvem besegler Guds folk? Ef. 4, 30.

BEMÆRK: ‘De, som skal besegles, vil komme fra alle folkeslag og stammer og tungemål og folk. Fra hvert land bliver der indsamlet mænd og kvinder, som vil stå foran Guds trone og Lammet og råbe: “Frelsen tilhører vor Gud, som sidder på tronen, og Lammet.” Åb. 7, 10. Men inden dette værk kan fuldføres, må vi her i vort eget land erfare Helligåndens virke på vore hjerter.’ *Counsels to Parents, Teachers & Students*, s. 532.

4. Hvilken garanti [pant] giver Gud dem, som er beseglede? 2 Kor. 1, 21-22.

Lektie 6: 1. – 7. februar

BEMÆRK: ‘Det er Kristi hensigt at oplyse vor forstand, så vi kan vide, “hvilket håb han kaldte jer til, hvor rig på herlighed hans arv er iblandt de hellige, og hvor overvældende stor hans magt er” for alle, som fornægter selvet, tager deres kors op og følger i Jesu fodspor. Ord kan ikke udtrykke, hvor velsignet det er at følge hans ledelse. Han lover at virke for dem, som stræber efter at repræsentere ham i tanke, ord og handling. Han giver dem forvisninger for at opmuntre dem, når de er nedslåede. Han taler ord, som vil løfte dem op, men det er aldrig hans hensigt at ophøje dem i deres egen vurdering. Han giver dem sin Ånd som pant og anerkender deres sagthedsmodighed i at bære hans åg. “Lær af mig,” siger han, “så skal I finde hvile for jeres sjæle. Thi mit åg er gavnligt, og min byrde er let.” *Battle Creek Letters*, s. 56.

5. Hvad indikerer Guds segl? 2 Tim. 2,19a.

BEMÆRK: ‘Prøvelsens stund vil komme til alle, og da vil det vise sig, at mange af dem, der i årevis har følt sig trygge, savner grundlag for deres håb. I nye situationer og under skiftende forhold vil nogle, der syntes at være søjler i Guds hus, kun åbenbare råddent materiale under den malede og polerede overflade, medens de ydmyge af hjertet, der daglig indså betydningen af at lænke deres sjæle fast til den evige klippe, vil stå urokkelige midt i prøvelsens storme, fordi de ikke stolede på sig selv. “Guds faste grundvold står urokket, beseglet med denne indskrift: Herren kender dem, der hører ham til.” 2 Tim. 2, 19.’ *Det virkelige liv*, s. 13.

‘På deres pander’

6. Hvor skal Guds tjenere besegles? Åb. 7, 3. Sammenlign med Åb. 9, 4.

BEMÆRK: ‘Hvad foretager I jer i det store forberedelsesværk? De, der forener sig med verden, modtager det verdslige præg og forberedes for dyrets mærke. De, som ikke sætter lid til selvet, som ydmyger sig for Gud og renser deres sjæle ved at lyde sandheden – disse modtager det himmelske præg og bereder sig for Guds segl på deres pander. Når befalingen udgår og stemplet indpræges, vil deres karakter forblive ren og uplettet i al evighed. Nu er tiden til at forberede sig. Guds segl vil aldrig blive sat på en uren mands eller kvindes pande. Det vil aldrig blive sat på den ærgerrige, verdenskære mands eller kvindes pande. Det vil aldrig blive sat på mænd eller kvinder med falske tunger eller bedragelige hjerter. Alle, der modtager seglet, må være uden plet for Gud – sådanne, hvis mål er himmelen. Enhver sjæl, der ønsker at modtage den levende Guds segl, må høre Herrens ord og handle nøje derefter. Der må ikke være noget sådant som halvhjertet religion, hvis mennesker ønsker en plads i Guds familie. Nu, mens de fire engle holder de fire vinde, er tiden til at gøre vor kaldelse og vor udvælgelse urokkelig.’ *The Faith I Live By*, s. 288.

Lektie 6: 1. – 7. februar

7. Hvor skal dyrets mærkes sættes? Åb. 13, 16.

BEMÆRK: ‘Sabbatten er Guds tegn; det er hans lovs segl. Es. 8, 16. Det er tegnet på hans autoritet og magt. Det er et tegn, hvorved vi kan **kende**, at han er Gud, og derfor siges det passende, at det bliver sat på panden. Dyrets tilbedere (Åb. 13) siges at få mærket på deres pander eller deres hænder. Ligesom panden repræsenterer intellektet, repræsenterer hånden magt som i Sal. 89, 49: “Hvo frelser sin sjæl fra Dødsrigets hånd?” Gud tager ikke imod tvungen tilbedelse; hans tjenere besegles kun på deres pander. Men det er acceptabelt for onde magter; det er altid blevet krævet af det romerske hierarki... Guds tegn eller segl er hans sabbat, og dyrets segl eller mærke er i direkte modsætning til den; det er en forfalsket sabbat på “solens dag.” I den tredje engels budskab (Åb. 14, 9-12) holder de, som ikke modtager dyrets mærke, Guds bud, og sabbatten er det fjerde bud; de holder Herrens sabbat; de har hans tegn eller segl. Betydningen af dette tegn vises ved, at det fjerde bud er det eneste bud i loven, som skelner Skaberen fra falske guder. Sammenlign med Jer. 10, 10-12; ApG. 17, 23-24; Åb. 14, 6-7; osv. Og det er den del af hans lov, som hans folk vil lide forfølgelse for at holde. Men når Guds vrede kommer over forfølgerne, som gennemtvinger dyrets tegn eller mærke [Åb. 16, 2], da vil de indse sabbattens betydning, den levende Guds segl. De, som vender sig bort fra det, som Herren talte, da hans røst rystede jorden, vil bekende deres fatale fejl, når hans røst skal ryste himlene og jorden. Heb. 12, 25-26; Joel 3, 9-16 og andre.’ *Spirit of Prophecy*, bind 4, s. 505.

‘Faste, urokkelige’

8. Hvilken egenskab må Guds børn besidde? 1 Kor. 15, 58.

BEMÆRK: ‘[Guds segl] er ikke et segl eller mærke, der kan ses, men en befæstelse i sandheden, både intellektuelt og åndeligt, så de ikke kan rokkes.’ *Herren Kommer*, 11. juli.

9. Hvilket valg vil de, som er beseglede, være tvunget til at træffe? ApG. 5, 29.

BEMÆRK: ‘Lige så snart Guds folk er beseglet i deres pander – det er ikke et segl eller mærke, der kan ses, men en befæstelse i sandheden, både intellektuelt og åndeligt, så de ikke kan rokkes – lige så snart som Guds folk er beseglet og beredt for rystelsen, vil den komme, ja, den er allerede begyndt; Guds straffedomme er kommet over landet for at give os en advarsel, så vi kan vide, hvad der vil komme. Dagene nærmer sig hurtigt, da der vil herske stor rådvildhed og forvirring.

Lektie 6: 1. – 7. februar

Forklædt som en engel vil Satan føre endog de udvalgte vild, om det var muligt. Der vil blive mange “guder” og mange “herrer.” Alle mulige lærdomme vil blæse som vinde. Dyrets mærke vil blive påtvunget os. De, som lidt efter lidt har givet efter for verdens krav og føjet sig efter verdens skik og brug, vil ikke finde det vanskeligt at give efter for dem, der har magten på den tid, hellere end at blive genstand for spot, krænkelser og trussel om fængsling og død. Striden står mellem Guds bud og menneskers bud. På den tid vil slaggerne blive skilt fra guldets i menigheden. Virkelig guds frygt vil klart kunne skelnes fra det ydre skin og skær af guds frygt. Mangen en stjerne, som vi har beundret for dens glans, vil da gå ud i mørket. Avnerne vil som en sky blive bortvejret af vinden, selv fra steder, hvor vi kun ser gulve fulde af gylden hvede. Alle, som smykker sig med helligdommens prydelser, men ikke er iklædt Kristi retfærdighed, deres nøgenheds skam skal blive åbenbar.’ *Herren Kommer*, 11. juli.

‘Det er dem, som kommer fra den store trængsel’

10. Hvilken forvisning er vi blevet givet om, at de besejlede vil komme igennem deres trængsler? Åb. 7, 14.

BEMÆRK: “‘Det er dem [de hundrede og fireogfyrre tusinde], der følger Lammet, hvor det går.” De er blevet borttrykket fra jorden, fra de levendes tal, og regnes som “en førstegrøde for Gud og Lammet.” Åb. 15, 2. 3; 14, 1-5. “Det er dem, som kommer fra den store trængsel.” De har gennemgået en trængselstid, der ikke har haft sin mage, så længe der var folkeslag til. De har gennemlevet Jakobs kvalfulde trængselstid. De har stået uden forsvarer gennem den sidste udgydelse af Guds straffedomme, men de blev befriet, for de har “tvættet deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod.” “I deres mund blev der ikke fundet løgn; de er dadelfri “over for Gud.”” *Konfrontation*, s. 529-530.

11. Hvilken sejrssang vil være deres? Åb. 15, 3.

BEMÆRK: ‘På krystalhavet foran tronen, det glarhav, der ser ud, som om det var blandet med ild – sådan stråler det af Guds herlighed – er den skare samlet, der er “gået sejrende ud af kampen med dyret og dets billede og dets navns tal.” Med Lammet på Zions bjerg står de “med Guds harper i deres hænder,” et hundrede og fireogfyrretyve tusinde, der “er blevet løskøbt ud af menneskeslægten.” Og som lyden af mange vande og af høj torden høres lyden af “harpespillere, der spiller på deres harper” og synger “en ny sang foran tronen,” en sang, som kun de hundrede og fireogfyrretyve tusinde kan lære, thi det er sangen om deres erfaring – en erfaring, som ingen anden nogen sinde har haft.’ *Konfrontation*, s. 529.

Lektie 6: 1. – 7. februar

12. Hvilket privilegium vil blive skænket dem, som er beseglede? Åb. 14, 3-5.

BEMÆRK: “Derfor står de nu foran Guds trone og tjener ham dag og nat i hans tempel; og han, som sidder på tronen, skal opslå sit telt over dem.” De har set jorden hærget af hungersnød og pest, solen, der havde magt til at brænde mennesker med stor hede, og selv har de udholdt lidelser, sult og tørst. Men “de skal ikke sulte mere og ikke tørste mere, ikke heller skal sol eller nogen hede stikke dem. Thi Lammet, som står midt foran tronen, skal være deres hyrde og lede dem til kilderne med livets vand; og “Gud skal tørre hver tåre” af deres øjne.” Åb. 7, 14-17.’ *Konfrontation*, s. 529-530.

‘Ingen rådden snak’

13. Hvad kræves der af dem, som skal besegles? Ef. 4, 29-30.

BEMÆRK: ‘Rådden snak betyder ikke alene smudsig tale. Det betyder ethvert udtryk, der er i strid med hellige principper og en ren og ubesmittet gudsdyrkelse. Det indbefatter urene hentydninger og skjulte, syndige antydninger. Hvis den slags tale ikke bliver aflagt med det samme, vil den føre til alvorlige synder.’ *Lys over hverdagen*, del 2, s. 143.

14. Hvordan beskrives deres karakter og opførsel, som skal besegles? 2 Tim. 2, 19.

BEMÆRK: ‘Ikke alle menighedens medlemmer plejer den personlige guds frygt, og derfor kender de ikke deres personlige ansvar. De forstår ikke, at det er deres forret og pligt at nå frem til det høje mål af kristelig fuldkommenhed. Ser vi frem til sildigregnen og håber fuldt og fast på en bedre anledning, da menigheden skal blive iført kraft fra det høje og dermed skikket for arbejdet? Sildigregnen vil aldrig styrke og opvikle de dorske, som ikke bruger de kræfter, Gud har givet dem. Vi har et stort behov for den rene livgivende atmosfære, som nærer og styrker det åndelige liv. Vi behøver større inderlighed. Det alvorlige budskab, vi har fået at bringe verden, skal forkyndes med større nidkærhed, ja med en intensitet, som gør indtryk på de vantro og får dem til at indse, at den Allerhøjeste samarbejder med os, og at han er kilden til vor duelighed og styrke.’ *Herren Kommer*, 23. juli.

Lektie 7: 8. – 14. februar

‘Han, sandhedens Ånd’

UDENADSVERS: ‘Ånden selv vidner sammen med vor ånd, at vi er Guds børn.’ Rom. 8, 16.

STUDIEHJÆLP: *Evangeliets Tjenere*, s. 214-217.

LEKTIENS SKRIFTSTED: Joh. 14, 16-17. 26; 16, 7-14.

LEKTIENS MÅL: At studere Helligåndens gerning i at berede et folk for Kristi komme.

Indledning

‘Åndens gerning åbenbarer sig i sjælen i enhver handling hos det menneske, der har følt dens frelsende kraft. Når Guds Ånd tager hjertet i besiddelse, forvandler den livet. Syndige tanker fordrives, man giver afkald på onde gerninger; kærlighed, ydmyghed og fred træder i stedet for vrede, misundelse og strid. Glæde erstatter sorg, og ansigtet kommer til at lyse af det himmelske lys. Ingen ser den hånd, der løfter byrden, eller skuer det lys, som daler ned fra de himmelske boliger. Velsignelsen kommer, når sjælen i tro overgiver sig til Gud. Så skaber den magt, som intet menneskeøje kan se, en ny skabning i Guds billede.’ *Den Store Mester*, s. 109.

‘Skal han overbevise verden’

1. Hvordan beskrev Jesus Helligåndens gerning? Joh. 16, 8.

BEMÆRK: Det græske ord ‘elegcho,’ som er oversat med ‘overbevise,’ kan også gengives som erklære skyldig, irettesætte.

‘Ånden bringer os ansigt til ansigt med syndens, retfærdighedens og dommens virkelighed. Med andre ord overbeviser Ånden mennesket om, at det er en synder, leder det til at søge efter retfærdighed i Jesus og formaner det om den kommende dom for at opmuntre til anger.’ Fernando Chaij, *The Key to Victory*, s. 75.

‘Helligåndens opgave bliver tydeligt angivet ved Kristi ord: “Når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom.” Joh. 16, 8. Det er Helligånden, som overbeviser om synd. Hvis synderen er modtagelig for Åndens ansporende kraft, vil han føres til at omvende sig og blive vækket til at se betydningen af at adlyde de guddommelige krav.’ *Mesterens Efterfølgere*, s. 32.

2. Hvad vil overbevisning om synd føre til? Sal. 51, 5.

Lektie 7: 8. – 14. februar

BEMÆRK: ‘Vi må have en klar forståelse af vor egen tilstand, en forståelse, der vil lede til anger, før vi kan finde tilgivelse og fred. Farisæeren følte ingen syndeskyld. Helligånden kunne ikke påvirke ham. Hans sjæl var omgivet af selvretfærdighedens panser, som Guds pile, der blev styret og ledet af englehænder, ikke kunne gennemtrænge. Det er kun den, der selv er klar over, at han er en synder, som Kristus kan frelse. Han kom “for at udråbe for fanger, at de skal få frihed, og for blinde, at de skal få deres syn, for at sætte fortrykte i frihed” Luk. 4, 18. Men “de raske har ikke brug for læge, men de syge” Luk. 5, 31. Vi må kende vor virkelige tilstand, ellers vil vi ikke føle, at vi behøver Kristi hjælp. Vi må forstå den fare, vi er i, ellers vil vi ikke søge ly. Vi må føle smerten i vore sår, ellers vil vi ikke ønske at finde lægedom.’ *Lys over hverdagen*, del 1, s. 150-151.

‘Gud, vær mig nådig’

3. Hvad må synderen gøre, når han erkender sin synd? Sal. 51, 3.

BEMÆRK: ‘Bekend jeres synder for Gud, som alene kan tilgive dem, og bekend jeres fejl for hverandre. Dersom du har forurettet din ven eller din nabo, bør du bekende din fejl, og det er hans pligt villigt at tilgive dig. Dernæst bør du bede Gud om tilgivelse, for den broder, du har såret, tilhører Gud, og idet du skadede ham, syndede du imod hans Skaber. Sand bekendelse er altid af en særegen art og erkender særskilte synder. Disse kan være sådan, at de bør fremlægges for Gud alene; de kan være fejl, der bør bekendes for mennesker, man har forurettet eller skadet; eller de kan være af offentlig natur og bør da bekendes offentligt. Men al bekendelse må være bestemt og saglig, så man bekender netop de synder, man har gjort sig skyldig i. Mange, mange bekendelser burde aldrig udtales i dødeliges påhør, for resultatet er det, som dødelige menneskers begrænsede dømmekraft ikke forventer. Gud æres bedre, hvis vi bekender hjertets hemmelige, indavlede fordærvelse til Jesus alene, end hvis vi åbner dets lønkammer for dødelige, fejlende mennesker, som ikke kan dømme retfærdigt, medmindre deres hjerte hele tiden besjæles af Guds Ånd. Fortæl ikke menneskelige ører den beretning, som Gud alene burde høre. Den bekendelse, som er udgydelsen af den inderste sjæl, finder sin vej til den uendeligt medfølende Gud. Dine synder kan være som bjerge foran dig, men hvis du ydmyger dit hjerte og bekender dine synder, idet du stoler på en korsfæstet og opstanden Frelasers fortjenester, vil han tilgive dig og rense dig fra al uretfærdighed. Ønsk Kristi nådes fylde. Lad dit hjerte fyldes af en intens længsel efter hans retfærdighed.’ *The Faith I Live By*, s. 128.

4. Hvilket dyrebart løfte kan vi gøre krav på, når vi bekender vore synder? 1 Joh. 1, 9; Sal. 32, 5.

Lektie 7: 8. – 14. februar

BEMÆRK: ‘Når vi beder om jordiske goder, kan besvarelsen på vor bøn måske tøve med at komme, eller Gud giver os måske noget andet end det, vi beder om, men det sker aldrig, når vi beder om at blive frigjort fra synd. Det er hans vilje at rense os fra synd, at gøre os til sine børn og gøre det muligt for os at leve et helligt liv. “For at udfri os af den nuværende onde verden” gav Jesus Kristus “sig selv hen for vore synder efter vor Guds og Faders vilje.” Gal. 1, 4. “Og dette er den tillid, vi har til ham, at når vi beder om noget efter hans vilje, hører han os; og når vi ved, at han hører os, hvad vi end beder om, så ved vi også, at vi allerede har fået opfyldt, hvad vi bad ham om.” 1 Joh. 5, 14-15. “Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renser os fra al uretfærdighed.” 1 Joh. 1, 9.’ *Den Store Mester*, s. 173.

‘De, som bor på jorderig, lærer retfærd’

5. Hvordan overbeviser Helligånden hjertet om retfærdighed? Es. 26, 9.

BEMÆRK: ‘Når Helligånden har overbevist om synd og givet os en forestilling om målet for retfærdighed, bortleder han kærligheden fra de jordiske ting og fylder sjælen med ønsket om helliggørelse. “Han skal vejlede jer til hele sandheden,” sagde Frelseren. Joh. 16, 13. Hvis mennesker er villige til at lade sig omdanne, vil der ske en helliggørelse af deres hele væsen. Ånden vil tage, hvad der er Guds, og stemple sjælen hermed. Ved hans kraft vil livets vej blive så tydelig, at ingen behøver at fare vild.’ *Mesterens Efterfølgere*, s. 32.

6. Hvordan beskrev Jesus Helligåndens gerning for de troende? Joh. 16, 13; 14, 26.

BEMÆRK: ‘Helligånden arbejder konstant på at henlede menneskers opmærksomhed på det store offer, der blev givet på Golgatas kors for at åbenbare Guds kærlighed til mennesket for verden og at åbne Skrifternes dyrebare løfter for den overbeviste sjæl. Det er Helligånden, der bringer Retfærdighedens Sols klare stråler til de formørkede sind. Det er Helligånden, der får menneskers hjerter til at brænde med en opvakt forstand om evighedens sandheder. Det er Helligånden, der fremstiller retfærdighedens moralske standard for sindet og overbeviser om synd. Det er Helligånden, der frembringer bedrøvelse efter Guds sind, som virker til omvendelse, og som ikke fortrydes, og inspirerer tro på ham, som alene kan frelse fra al synd. Det er Helligånden, der arbejder på at forvandle karakteren ved at trække menneskers hengivenhed fra de ting, som er timelige og dødelige, og fæste dem på den udødelige arv, det evige, som er udødeligt. Helligånden genskaber, renser og helliggør menneskene, så de kan blive medlemmer af den kongelige familie, den himmelske Konges børn.’ *Signs of the Times*, 17. april 1893.

Lektie 7: 8. – 14. februar

7. Hvad er der tilbage for dem, som afviser Helligåndens overbevisende indflydelse? Heb. 10, 26-27.

BEMÆRK: ‘Gud virker gennem sin Ånd for at rettesætte og overbevise synderen. Hvis Åndens gerning uigenkaldeligt forkastes, kan Gud ikke gøre mere for det pågældende menneske. Da har Gud i sin nåde benyttet det sidste middel, der står til hans rådighed, Overtræderen har afbrudt forbindelsen med Gud, og synden kan ikke helbrede sig selv. Gud har ikke andre midler til at overbevise og omvende synderen. “Lad ham fare,” lyder den guddommelige befaling. Hos. 4, 17. Fra nu af “gives der ikke mere noget offer for vore synder, men en frygtelig forventning om dom og en nidkærheds brand, som skal fortære de genstridige.” Heb. 10, 26-27.’ *Patriarker & Profeter*, s. 205.

‘Sandhedens Ånd skal være i jer’

8. Hvilket løfte gav Jesus sine disciple? Joh. 14, 17.

BEMÆRK: ‘Talsmanden kaldes “sandhedens Ånd.” Hans gerning består i at forklare og opretholde sandheden. Først bor han i hjertet som sandhedens Ånd, og således bliver han trøstens Ånd. Der findes trøst og fred i sandheden, men i falskheden kan der ikke findes nogen virkelig fred eller trøst. Det er ved falske teorier og overleveringer, at Satan vinder sin magt over sindet. Ved at vise mennesker hen til falske formål forvansker han karakteren. Gennem Skriften taler Helligånden til vort sind og indpræger sandheden i hjertet. På denne måde afslører den vildfarelser og fordriver dem fra sjælen. Det er ved sandhedens Ånd, der virker gennem Guds ord, at Kristus underlægger sig sit udvalgte folk.’ *Den Store Mester*, s. 459.

9. Hvordan beskriver Paulus deres liv, som er villige til at følge Helligåndens vejledning? Rom. 8, 4.

BEMÆRK: ‘Dersom I er Guds børn – fødte af hans Ånd – lever I ved hans liv. I Kristus bor “Guddommens hele fylde legemlig,” og Jesu liv åbenbares “i vort dødelige kød.” Dette liv i jer vil frembringe den samme karakter og åbenbare de samme gerninger, som det frembragte hos ham. Dermed vil I være i overensstemmelse med ethvert bud i hans lov; for “Herrens lov er fuldkommen, kvæger sjælen.” Ved kærligheden vil “lovens krav” opfyldes i os, som ikke vandrer efter kødet; men efter Ånden. (Kol. 2, 9; 2 Kor. 4, 11; Sal. 19, 8; Rom. 8, 4).’ *Fra naturens talerstol*, s. 102.

Lektie 7: 8. – 14. februar

‘Ånden selv går i forbøn for os’

10. Hvordan hjælper Helligånden os i vort bønneliv? Rom. 8, 26. Betragt Ef. 6, 18.

BEMÆRK: ‘Vi må have hjælp fra det høje, hvis vi skal modstå Satans mangfoldige fristelser og kunne gennemskue hans påfund. Midt i det rådende mørke må vi have lys fra Gud for at kunne få øje på snaren og fælderne, ellers bliver vi fanget. Vi burde skabe bedre anledninger til bøn både i lønkammeret og rundt omkring familiealteret. Mange trænger til at lære, hvorledes de skal bede og synge. Når vi i ydmyghed fortæller Herren om vore behov, vil Ånden selv gå i forbøn for os, for erkendelsen af vort behov får os til at lægge vor sjæl åbent frem for den Almægtiges ransagende øje. Vore alvorlige, brændende bønner når da inden for forhængene, vor tro gør krav på Guds løfter, og vi får hjælp.’ *Kraft fra det Høje*, s. 129.

11. Hvordan bliver vi vist, at Helligånden gør det muligt for os at få adgang til Gud? Ef. 2, 18.

BEMÆRK: ‘Ved tro finder Helligånden adgang til hjertet og skaber hellighed derinde. Mennesket kan ikke blive et redskab til at gøre Kristi gerninger, medmindre det er i fællesskab med Gud gennem Helligånden. Vi kan kun gøres egnede til himmelen gennem en forvandling af karakteren; vi må have Kristi retfærdighed som vore fortjenester, hvis vi skal få adgang til Faderen. Vi må få del i den guddommelige natur efter at have undflyet fordærvelsen i verden, som skyldes det onde begær. Vi må dagligt forvandles ved Helligåndens indflydelse; for det er Helligåndens gerning at ophøje smagen, helliggøre hjertet, forædle hele mennesket ved at fremstille Jesu uforlignelige ynder for sjælen.’ *Ye Shall Receive Power*, s. 77.

‘I skal få kraft’

12. Hvad lovede Jesus sine disciple, så snart Helligånden var kommet over dem? ApG. 1, 8.

BEMÆRK: ‘Den lange tid, der er forløbet, har ikke bragt nogen forandring i Kristi afskedsløfte om at sende Helligånden til sine efterfølgere. Det skyldes ikke nogen begrænsning fra Guds side, at hans nådes rigdomme ikke strømmer til mennesker

Lektie 7: 8. – 14. februar

på jorden. Hvis opfyldelsen af hans løfte ikke er så synligt, som det burde være, så er det, fordi løftet ikke værdsættes, som det skulle. Hvis alle var villige til det, ville alle fyldes med Ånden. Hvor som helst trangen til Helligånden er en sag, man kun tænker lidt på, møder man åndelig tørke, åndeligt mørke, åndeligt forfald og død. Hvor sindet er optaget af småting, savnes den guddomskraft, som er nødvendig for menighedens vækst og velfærd, og som ville have alle andre velsignelser med i sit følge, skønt de dog står til rådighed i en uendelig mangfoldighed! Da nu dette er det middel, vi har til at modtage kraften, hvorfor hungrer og tørster vi så ikke efter Åndens gave? Hvorfor taler vi ikke om den, beder om den og prædiker om den? Herren er mere villig til at give Helligånden til dem, der tjener ham, end forældre er til at give deres børn gode gaver. Enhver arbejder burde dagligt trygle Gud om Åndens dåb. Kristi arbejdere burde samles for at bede om særlig hjælp, om himmelsk visdom, for at de kan få at vide, hvordan de skal tænke og handle klogt. Ganske særligt burde de bede om, at Gud ville døbe sine udvalgte vidner på missionsmarken med et rigt mål af sin Ånd. Åndens nærværelse hos Guds arbejdere ville give sandhedens forkyndelse en kraft, som ikke alverdens ære og hæder kunne give.’ *Mesterens Efterfølgere*, s. 31.

13. Hvad måtte der ske blandt disciplene, inden den lovede kraft blev givet? ApG. 2, 1.

BEMÆRK: ‘I lydighed mod deres Herre vendte disciplene tilbage til Jerusalem, og i ti dage bad de om opfyldelsen af Guds løfte. De ti dage var dage med dyb hjerteransagelse. Disciplene lagde al uoverensstemmelse, der havde eksisteret iblandt dem, væk, og kom nærmere hinanden i kristent fællesskab. Ved slutningen af de ti dage opfyldte Herren sit løfte ved en vidunderlig udgyldelse af sin Ånd. Da “de alle var samlede med hverandre” i bøn, kom den lovede velsignelse.’ *In Heavenly Places*, s. 333.

‘Ethvert individ må indse sit eget behov. Hjertet må tømmes for enhver besmittelse og renses, så Ånden kan tage bolig i det. Det var ved at bekende og aflægge synd, ved inderlig bøn og indvielse af sig selv til Gud, at de første disciple forberedte sig til Helligåndens udgyldelse på pinsefestens dag. Den samme gerning, bare i større mål, skal gøres nu. Da behøver det menneskelige redskab kun at bede om velsignelsen og vente på, at Herren skal fuldkomme gerningen angående ham. Det er Gud, som påbegyndte værket, og han vil fuldføre værket og gøre mennesket fuldkomment i Jesus Kristus. Men der må ikke være nogen forsømmelse af den nåde, der repræsenteres ved tidligregnen. Det er kun dem, der lever op til det lys, de har fået, som vil modtage større lys. Medmindre vi dagligt går fremad i udøvelsen af de aktive kristne dyder, vil vi ikke genkende Helligåndens åbenbaringer i sildigregnen. Den kan falde på hjerter omkring os, men vi vil ikke vide det eller modtage den.’ *Testimonies to Ministers*, s. 507.

Lektie 7: 8. – 14. februar

Lektie 8: 15. – 21. februar

‘Tidligregnen’

UDENADSVERS: ‘Så lad os da kende, jage efter at kende Herren! Som morgenrøden er hans opgang vis. Da kommer han til os som regn, som vårregn, der væder jorden.’ Hoseas 6, 3.

STUDIEHJÆLP: *The Faith I Live By*, s. 333.

LEKTIENS SKRIFTSTED: 1 Joh. 4, 13 – 5, 4.

LEKTIENS MÅL: At studere Helligåndens gerning i ‘tidligregnen.’

Indledning

‘Som duggen og regnen først gives for at få sæden til at spire og siden for at modne høsten, bliver Helligånden givet for at bringe den åndelige vækst fra en stadie til et andet. Kornets modning er et billede på Guds nådes gerning i sjælen. Ved Helligåndens magt bliver Guds billede fuldkommet i karakteren. Vi skal blive forvandlet til helt at ligne Kristus.’ *Det skal ske i de sidste dage*, s. 182.

‘Det stak dem i hjertet’

1. Hvordan begynder Åndens tidligregn? ApG. 2, 37-38.

BEMÆRK: ‘Vort største behov er en vækkelse af sand gudsfrygt. Det burde også være vor første opgave. Med stor alvor må vi søge Herrens velsignelse, ikke fordi Herren ikke er indstillet på at give os den, men fordi vi ikke er forberedt på at tage imod den. Vor Fader i himmelen er meget mere villig til at give Helligånden til dem, som beder ham om det, end forældre er til at give deres børn gode gaver. Men det er vor pligt ved ydmyg bekendelse, omvendelse og alvorlig bøn at opfylde de betingelser, Gud har sat, for at give os sin velsignelse. Vækkelsen kommer kun som svar på bøn. Så længe menighedens medlemmer i stor grad mangler Guds Ånd, kan de ikke få det udbytte af Guds ord, som de burde. Når Ånden får lov til at tale til deres hjerter, vil forkyndelsen gøre sin virkning. Ledet af undervisningen fra Guds ord og fyldt med hans Ånd, vil de, som er til stede, få en værdifuld erfaring, og når de kommer hjem, vil deres indflydelse være sund og god.’ *På fast grunn*, bog 1, s. 117.

2. Hvad vil virkningen være på deres liv, der erfarer tidligregnen? ApG. 2, 46-47.

Lektie 8: 15. – 21. februar

BEMÆRK: ‘Det er kun, når menigheden består af rene, uselviske medlemmer, at den kan opfylde Guds hensigt. Der gøres for meget hastværk i at tilføje navne til menighedens protokoller. Der ses alvorlige mangler i karakteren hos nogle, som slutter sig til menigheden. De, som tager dem ind, siger: Vi vil først få dem ind i menigheden, og så vil vi reformere dem. Men dette er en fejltagelse. Det allerførste arbejde, der skal gøres, er reformarbejdet. Bed med dem, tal med dem, men lad dem ikke forene sig med Guds folk i menighedsfællesskab, før de giver afgjort bevis på, at Guds Ånd virker på deres hjerter.’ *Review & Herald*, 21. maj 1901.

‘Åndens attrå er liv og fred’

3. Hvad vil tegnet på Helligåndens tilstedeværelse i livet være? Gal. 5, 22-23.

BEMÆRK: ‘Sande kristne over hele verden vil være kristuslig. Frelseren sagde: “Af deres frugter skal I kende dem.” “Et godt træ kan ikke bære slette frugter, og et dårligt træ kan ikke bære gode frugter.” Og igen, “Den, som bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt.” Dette bevis er afgørende. Hvis Kristus bor i hjertet, vil hans Ånds dyrebare frugter vise sig i livet som et naturligt resultat. Hvis Satan styrer sindet, vil onde træk lige så sikkert vise sig.’ *Review & Herald*, 6. september 1881.

‘Kristi efterfølgere bør vise verden en forandring i deres liv til det bedre og ved deres gode gerninger vise Guds Ånds forvandlende indflydelse på deres hjerter. Men der er mange, som ikke bærer nogen frugt til Guds ære; de giver intet bevis på en radikal ændring i deres liv. Selvom de kommer med en høj bekendelse, har de ikke følt behovet for selv at få en personlig erfaring ved at deltage i kristne pligter med hjerter af kærlighed, forstærkede af deres nye og hellige forpligtelser. De har ikke følt nogen ansvarsbyrde i at gøre deres Herres gerning med villighed og flid.’ *Spirit of Prophecy*, bind 4, s. 56.

4. Hvor vigtigt er det at have Helligånden boende i hjertet? Rom. 8, 9.

BEMÆRK: ‘Uden Guds Ånd er kundskab om hans ord til ingen nytte. En teoretisk kundskab om sandheden uden Helligånden kan ikke levendegøre sjælen og rense hjertet. Man kan være bekendt med Bibelens bud og løfter, men dersom Guds Ånd ikke får lov til at gøre sandheden levende, vil der ikke ske nogen forandring med vor karakter. Uden Åndens vejledning vil vi ikke kunne skelne sandhed fra vildfarelse, og vi vil blive et bytte for Satans snedige anslag og fristelser.’ *Lys over hverdagen*, del 2, s. 228.

‘I har rensset jeres sjæle i lydighed’

Lektie 8: 15. – 21. februar

5. Hvilken virkning har Helligåndens virke på hjertet og livet? 1 Pet. 1, 22.

BEMÆRK: ‘Guds nåde kan kun have fremgang i det hjerte, der stadig beredes til at modtage de dyrebare sædekorn. Syndens tidsler kan vokse hvor som helst, de behøver ingen pasning, men den gode sæd må passes omhyggeligt. Torne og tidsler vokser altid villigt op, så man må vedblive at rense jorden. Hvis hjertet ikke til stadighed bliver ledet af Gud, hvis Helligånden ikke uden ophør virker for at lutre og forædle karakteren, vil gamle vaner komme til syne i ens liv. Mennesker bekender sig måske til at tro på evangeliet, men medmindre de er helligede ved evangeliet, er deres bekendelse til ingen nytte. Hvis de ikke vinder sejr over synden, vil synden vinde sejr over dem. De tidsler, der er blevet skåret over, men ikke rykket op med rode, vokser hurtigt op igen, indtil sjælen er fyldt med dem.’ *Lys over hverdagen*, del 1, s. 34.

6. Hvor vigtigt er det for hjertet at være rent? Matt. 5, 8.

BEMÆRK: ‘Herren venter på at gøre store ting for sit folk; men de må være rene af hjertet, før de kan se Gud eller kende ham som en ren og hellig Gud. Jesus førte sine disciple ind i den Højestes audiensskammer. Han indskærpede deres sind, hvad der skulle være byrden i deres bøn. De skulle bede om Helligåndens gave, som ville dække alle sjælens behov, for den ville virke ved kærlighed og rense sjælen. Helligåndens iboen i hjertet vil forvandle hele mennesket og tilpasse det Kristi lighed.’ *Bible Training School*, 1. juni 1917.

‘Sådan er det med enhver, som er født af Ånden’

7. Hvilken forandring frembringer Helligånden i livet? Rom. 12, 2.

BEMÆRK: ‘Skønt vinden i sig selv er usynlig, frembringer den virkninger, som kan ses og mærkes. Således åbenbarer Åndens gerning i sjælen sig i enhver handling hos det menneske, der har følt dens frelsende kraft. Når Guds Ånd tager hjertet i besiddelse, forvandler den livet. Syndige tanker fordrives, man giver afkald på onde gerninger; kærlighed, ydmyghed og fred træder i stedet for vrede, misundelse og strid. Glæde erstatter sorg, og ansigtet kommer til at lyse af det himmelske lys. Ingen ser den hånd, der løfter byrden, eller skuer det lys, som daler ned fra de himmelske boliger. Velsignelsen kommer, når sjælen i tro overgiver sig til Gud. Så skaber den magt, som intet menneskeøje kan se, en ny skabning i Guds billede.’ *Den Store Mester*, s. 109.

Lektie 8: 15. – 21. februar

8. Hvordan blev denne forvandling set hos apostlene? ApG. 4, 13.

BEMÆRK: ‘Helligåndens mægtige kraft udvirker en fuldstændig forvandling i menneskets karakter og gør det til en ny skabning i Kristus Jesus. Når et menneske er fyldt af Ånden, viser det endnu tydeligere, at det er en Kristi repræsentant, jo hårdere det prøves. Den fred, der dvæler i sjælen, ses på ansigtet. Ordene og handlingerne udtrykker Frelserens kærlighed. Der er ikke nogen stræben efter den højeste plads. Der er givet afkald på selvet. Jesu navn står skrevet på alt, der siges og gøres.’ *SDA Bible Commentary*, bind 6, s. 1117.

‘Åndens sværd’

9. Hvad bruger Helligånden i denne gerning med at forvandle livet? Ef. 6, 17.

BEMÆRK: “Så kommer da troen af det, som høres, og det, som høres, kommer i kraft af Kristi ord.” Rom. 10, 17. Den hellige skrift er det middel, der er medvirkende til at omdanne karakteren. Kristus bad: “Hellige dem ved sandheden! Dit ord er sandhed.” Joh. 17, 17. Hvis Guds ord læses og studeres, vil det gøre sin gerning i hjertet og besejre ethvert vanhelligt karaktertræk. Helligånden vil komme for at overbevise om synd, og den tro, der vokser i hjertet, vil virke af kærlighed til Kristus, idet vi bliver omdannede i legeme, sjæl og sind, så vi kommer til at ligne ham. Så kan Gud bruge os til at gøre sin vilje. Kraften, som gives os, virker indefra og udefter, idet den leder os til at fortælle andre om den sandhed, som vi selv har fået del i.’ *Lys over hverdagen*, del 1, s. 84-85.

10. Hvordan kan vi gribe fat på Åndens kraft til at forvandle livet? Ef. 6, 18.

BEMÆRK: ‘Vi har store sejre at vinde, og vi har en himmel at tabe, om vi ikke vinder den. Det kødelige hjerte må korsfæstes, for dets tilbøjelighed fører til moralsk fordærvelse, og enden derpå er døden. Intet andet end evangeliets livgivende indflydelser kan hjælpe sjælen. Bed om, at Helligåndens mægtige kræfter med alle deres levendegørende, helbredende og forvandlende styrke må falde som et elektrisk stød på den lammede sjæl og få hver nerve til at gennemstrømmes af nyt liv og helbrede mennesket fra dets døde, jordiske, sanselige tilstand og give det åndelig sundhed. Derved vil I få del i guddommelig natur efter at have undflyet fordærvelsen i verden, som skyldes det onde begær; og jeres sjæle vil genspejle billedet af ham, ved hvis sår I får lægedom.’ *God’s Amazing Grace*, s. 312.

Lektie 8: 15. – 21. februar

11. Hvad er ligeledes livsvigtig i deres liv, som ledes af Ånden? ApG. 1, 8.

BEMÆRK: ‘Den eneste måde, hvorpå vi kan vokse i nåden, er, at vi uegennyttigt udfører netop den gerning, Kristus har overdraget os – nemlig efter bedste evne at bringe hjælp og velsignelse til dem, der behøver vor hjælp. Styrke kommer ved arbejde; virksomhed er en nødvendig betingelse for liv. De, der forsøger at vedligeholde det kristelige liv ved blot at tage imod de velsignelser, som kommer gennem nådemidlerne, og intet udretter for Kristus, søger simpelt hen at leve af at spise uden at arbejde; men dette fører altid både i den åndelige og i den timelige verden svækkelse og forfald med sig. Den, der ikke vil bruge sine lemmer, vil snart miste al kraft til at bruge dem. Således vil den kristne, der ikke bruger de kræfter, Gud har givet ham, ikke alene ophøre med at vokse op til Kristus, men han vil miste den kraft, han allerede er i besiddelse af.’ *Vejen til Kristus*, s. 80.

‘Den Almægtiges Ånd bevæger menneskehjerterne, og de, som lader sig gribe af den, bliver vidner om Gud og hans sandhed. Mange steder ser man hellige mænd og kvinder give andre del i det lys, som for dem selv har klarlagt frelsens vej ved Kristus. Og når de stadig lader deres lys skinne, ligesom de, der fik Åndens dåb på pinsedagen, får de bestandig mere og mere af Åndens kraft som gave. Således vil jorden blive oplyst af Guds herlighed.’ *Mesterens Efterfølgere*, s. 33.

‘Hvis vi vandrer i lyset’

12. Hvilket råd giver Paulus dem, som er blevet oplyst af Ånden? Ef. 5, 8-9.

BEMÆRK: ‘Jeg er blevet vist Guds folks tilstand. De er bedøvede af verdens ånd. De fornægter deres tro ved deres gerninger. Min opmærksomhed blev henledt til det gamle Israel. De havde stort lys og ophøjede privilegier; dog levede de ikke op til lyset og værdsatte heller ikke deres fordele, og deres lys blev mørke. De vandrede i deres egne øjnes lys i stedet for at følge Guds ledelse. Israelitternes historie blev skrevet til gavn for dem, som lever i de sidste dage, så de kan undgå at følge deres eksempel på vantrø.’ *Testimonies*, bind 4, s. 43.

13. Hvad siger Johannes er vigtigt, hvis vi skal renses fra al synd? 1 Joh. 1, 7.

BEMÆRK: ‘Der må ikke være nogen forsømmelse af den nåde, der repræsenteres ved tidligregnen. Det er kun dem, der lever op til det lys, de har fået, som vil modtage større lys. Medmindre vi dagligt går fremad i udøvelsen af de aktive kristne dyder, vil vi ikke genkende Helligåndens åbenbaringer i sildigregnen. Den

Lektie 8: 15. – 21. februar

kan falde på hjerter omkring os, men vi vil ikke vide det eller modtage den.' *The Faith I Live By*, s. 333.

‘Vi skal ikke dømme dem, som ikke har haft de muligheder og privilegier, som vi har haft. Nogle af disse vil komme i himmelen før de, som har haft stort lys, men som ikke har levet op til det lys.’ *Evangelism*, s. 173.

Lektie 9: 22. – 28. februar

‘Sildigregnen’

UDENADSVERS: ‘Og det skal ske i de sidste dage, siger Gud, at jeg vil udgyde af min Ånd over alt kød; og jeres sønner og jeres døtre skal profetere, og jeres unge skal se syner, og jeres gamle skal drømme drømme. Ja, endog over mine trælle og mine trælkvinder vil jeg i de dage udgyde af min Ånd, og de skal profetere.’ ApG. 2, 17-18.

STUDIEHJÆLP: *Testimonies to Ministers*, s. 506-512.

LEKTIENS SKRIFTSTED: Joel 2, 28-32.

LEKTIENS MÅL: At studere Helligåndens virke i ‘sildigregnen’.

Indledning

‘Vi skal ikke bekymre os om sildigregnen. Alt, hvad vi skal gøre, er at holde karret rent og med den rigtige side opad – rede for den himmelske regn, og blive ved med at bede: “Lad regnen falde i mit kar. Lad lyset fra den strålende engel, som slutter sig til den tredje engel, skinne på mig; lad mig være med i arbejdet; lad mig forkynde budskabet, lad mig være en Jesu Kristi medarbejder.” Hvis du søger Gud på denne måde, vil han hele tiden styrke dig og skænke dig sin nåde.’ *Det skal ske i de sidste dage*, s. 193.

‘De skal mættes’

1. Hvordan bliver vi vist, at kun de, der tørster, vil mættes? Matt. 5, 6.

BEMÆRK: ‘Helligånden lader aldrig den sjæl være uden hjælp, som ser hen til Jesus. Han tager af det, som tilhører Kristus, og viser sjælen det. Hvis blikket stadig er fæstet ved Kristus, hører Åndens arbejde ikke op, før sjælen er omdannet i Kristi billede. Den rene kærlighed vil brede sig i sjælen og gøre den brugelig til højere formål og give den forøget kendskab til det himmelske, så den ikke skal komme til at mangle noget af det, den trænger til. “Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden, thi de skal mættes.”’ *Den Store Mester*, s. 200.

‘Der må ikke forekomme nogen ringeagt for den nåde, der betegnes som tidligregnen. Kun de, der vandrer i det lys, de har, vil få større lys. Hvis ikke de aktive kristne dyder kommer mere til udtryk for hver dag, vil vi ikke erkende, når Helligånden åbenbarer sig i sildigregnen. Den kan falde på hjerter omkring os, men vi vil ikke opdage det eller får del i den.’ *Herren Kommer*, 30. juli.

Lektie 9: 22. – 28. februar

2. Hvilket eksempel er vi givet på nogle, der ikke genkendte udgydelsen af Helligånden? ApG. 2, 12-13.

BEMÆRK: ‘Dåben i Helligånden lige som på pinsefestens dag vil føre til en genopvækkelse af sand guds frygt, og til at mange underfulde gerninger bliver gjort. Himmelske væsener vil færdes iblandt os, og mennesker vil tale sådan, som det bliver givet dem af Guds Helligånd. Men hvis Herren skulle virke på os sådan, som han gjorde på pinsefestens dag og i tiden derefter, så ville mange, som nu gør krav på at tro sandheden, have så lidt viden om Helligåndens gerning, at de ville råbe ud: “Vær på vagt over for fanatisme!” De ville sige om dem, som er fyldt af Ånden: “De har drukket sød vin og er fulde.”’ *På fast grunn*, bog 2, s. 57.

n.b. Bemærkningen: ‘De er fulde af sød vin’ var selvfølgelig en hån, som Bibelen påpeger. Det er umuligt at blive fuld på sød [ny] vin.

‘Vær enige, hold fred’

3. Hvad var disciplenes tilstand, da Helligånden blev udgydt? ApG. 2, 1.

BEMÆRK: ‘Ethvert individ må indse sit eget behov. Hjertet må tømmes for enhver besmittelse og renses, så Ånden kan tage bolig i det. Det var ved at bekende og aflægge synd, ved inderlig bøn og indvielse af sig selv til Gud, at de første disciple forberedte sig til Helligåndens udgydelse på pinsefestens dag. Den samme gerning, bare i større mål, skal gøres nu.’ *The Faith I Live By*, s. 333.

4. Hvordan havde tilstanden været blandt disciplene blot syv uger tidligere? Luk. 22, 24.

BEMÆRK: ‘Det er kun, når egenkærligheden er død, når striden om at være den største er bandlyst, når taknemmelighed fylder hjertet og kærligheden gør livet til en vellugt, det er kun da, at Kristus bor i os, og at Gud anerkender os som sine medarbejdere.’ *Lys over hverdagen*, del 2, s. 221.

‘Lad ingen løbe den risiko at stille sig selv mellem folket og himmelens budskab. Guds budskab vil komme til folket; og hvis der ikke var nogen stemme blandt mennesker til at give det, ville selve stenene råbe ud. Jeg opfordrer enhver prædikant til at søge Herren, at lægge stolthed og stræben efter overlegenhed væk og at ydmyge hjertet for Gud. Det er hjertets kulde, vantroen hos dem, som burde have tro, der holder menighederne svage.’ *Review & Herald*, 26. Juli 1892.

‘Dem, der adlyder ham’

Lektie 9: 22. – 28. februar

5. Til hvem alene vil Helligånden blive givet? ApG. 5, 32.

BEMÆRK: ‘De, som nægter at reformere ved at tage imod Kristus, finder intet reformerende i synd. Deres sind er fast besluttet på at fuldføre deres oprørske hensigt, og de tvinges ikke og vil aldrig tvinges til at underkaste sig. I dag er der ligesom i fordums tid fare for, at Helligånden vil blive forkastet, fordi den ikke kommer på en måde, der er i overensstemmelse med menneskers sind. Mange vender sig bort fra den, fordi den kommer for at overbevise verden om synd, retfærdighed og den kommende dom i stedet for at lovprise mennesker eller opbygge deres vildfarende teorier. De er ikke villige til at bytte deres egen retfærdighed (som er uretfærdighed) med Kristi retfærdighed, som er ren, ubesmittet sandhed. Helligånden smigrer ingen, og den virker heller ikke efter menneskers planer; og hvis den kommer og irectesætter, så er det menneskets pligt at lytte og adlyde dens røst.’ *Signs of the Times*, 27. september 1899.

6. Hvilken frygtelig synd, som jøderne begik, må vi ikke gentage? ApG. 7, 51.

BEMÆRK: ‘Det er ikke Gud, som forblinder menneskers øjne eller forhærder deres hjerter. Han sender dem lys til at rette deres vildfarelser og lede dem ind på den sikre vej. Det er ved at forkaste dette lys, at øjnene forblindes og hjertet forhærdes. Tit sker dette gradvis og næsten umærkeligt. Lyset kommer til sjælen ved Guds ord, ved hans tjenere eller ved Åndens direkte påvirkning; men hvis man viser ligegyldighed over for én stråle af lys, sker der en delvis lammelse af den åndelige opfattelsesevne, og det bliver vanskeligere at opfatte den næste åbenbaring af lys. Derfor bliver mørket dybere, indtil det bliver nat i sjælen. Sådan var det gået jødefolkets ledere. De var klare over, at der hvilede en guddomskraft over Kristus, men for at stå sandheden imod tillagde de Satan Helligåndens værk. Ved at gøre dette valgte de forsætligt bedraget, de overgav sig til Satan og var fra nu af beherskede af hans magt.’ *Den Store Mester*, s. 214.

‘I skal være mine vidner’

7. Hvilken gerning må ledsage udgydelsen af Helligånden? ApG. 1, 8.

BEMÆRK: ‘Den store udgydelse af Guds Ånd, som oplyser hele jorden med hans herlighed, vil ikke komme, før vi har et oplyst folk, som af erfaring ved, hvad det vil sige at være Guds medarbejdere. Når vi har helliget os helt og udelt til Kristi tjeneste, vil Gud anerkende dette ved at udgyde sin Ånd uden mål; men dette vil

Lektie 9: 22. – 28. februar

ikke ske, så længe størstedelen af menigheden ikke er Guds medarbejdere.’ *I Mesterens Tjeneste*, s. 302.

8. Hvilket behov, udtrykt af Kristus, er stadig det samme i dag? Matt. 9, 37.

BEMÆRK: “I skal være mine vidner.” ApG. 1, 8. Disse Jesu ord har ikke mistet noget af sin kraft. Vor Frelser kalder på trofaste vidner i denne tid med dens religiøse formvæsen; men hvor få det dog er selv blandt dem, som giver sig ud for at være Kristi sendebud, som er rede til at aflægge et trofast, personligt vidnesbyrd for sin Mester! Mange kan fortælle, hvad store og gode mænd i tidligere generationer har udrettet, og hvad de vovede, hvad de led og kunne glæde sig over. De bliver veltalende, når de fremholder evangeliets kraft, som har gjort det muligt for andre at glæde sig i prøvende kamp og at stå urokkelig i hårde fristelser. Men mens de med så meget alvor omtaler andre kristne som Jesu vidner, synes de ikke at have nogen ny, aktuel selvoplevelse at tale om.’ *Evangeliets Tjenere*, s. 205. ‘Det, værket trænger mest til, er unge mænd og kvinder, som føler et personligt ansvar for værkets fremgang, og som vil samarbejde med guddommelige agenter for at sprede lys i verdens moralske mørke.’ *Counsels on Sabbath School Work*, s. 67.

‘Til et vidnesbyrd for alle folkeslagene’

9. Hvad er formålet med udgydelsen af Helligånden? ApG. 1, 8; Matt. 24, 14.

BEMÆRK: ‘Gud har givet sit folk en stor gerning at gøre i verden, og enhver sjæl, der bekender sig til at være en Guds søn eller datter, burde vise, at hans hjerte indpræges af Helligånden. Dette vil betyde alt for fremgangen af hans arbejde. Herren har sat forskellige gaver i menigheden, så vi kan værdsætte disse gaver og udføre vor del i det store afsluttende værk i denne jords historie. Lad os forstå vort behov for fællesskab med Gud. Vi må erfare hans nådes helliggørende kraft på menneskets hjerte. Vi må underkaste os Guds vilje og være villige til at deltage i det arbejde, han har bestemt, at hans tjenere skal udføre.’ *General Conference Bulletin*, 18. maj 1909.

10. Hvilket løfte er vi givet om, at evangeliets værk vil være fuldført? Rom. 9, 28.

BEMÆRK: ‘På samme måde skal nu, før Menneskesønnen kommer, det evige evangelium prædikes for “alle folkeslag og stammer og tungemål og folk.” Åb. 14, 6. 14. Gud har “fastsat en dag, da han vil dømme jorderig med retfærdighed.” ApG.

Lektie 9: 22. – 28. februar

17, 31. Kristus siger os, hvornår denne dag indledes. Han siger ikke, at hele verden vil blive omvendt, men at “dette evangelium om Riget skal prædikes over hele jorden til et vidnesbyrd for alle folkeslagene; og så skal enden komme.” Ved at give evangeliet til verden står det i vor magt at fremskynde vor Herres genkomst. Vi skal ikke blot afvente, men fremskynde vor Guds komme. 2 Pet. 3, 12. Dersom Kristi menighed havde udrettet det, som Herren har forordnet, så ville hele verden allerede nu have været advaret, og vor Herre Jesus ville være kommet til vor jord med kraft og megen herlighed. Det er vantroen, verdsligheden, vanhelligheden og stridighederne blandt dem, der bekender sig til at være Guds folk, som har holdt os i denne syndige, sorgfulde verden så mange år. Som følge af ulydighed må vi blive her i denne verden mange flere år, end Israels børn.’ *Herren Kommer*, 11. januar.

‘Det evige evangelium’

11. Hvilket budskab er vi blevet befalet at give verden? Åb. 14, 6-12.

BEMÆRK: ‘Dette budskab [skal] først og fremmest ophøje Frelseren, der blev ofret for verdens synder. Det fremstiller visheden om retfærdiggørelse ved tro. Det indbyder mennesker til at tage imod Kristi retfærdighed, som kom til udtryk i lydighed mod alle Guds bud. Mange havde mistet Jesus af syne. De trængte til at rette blikket mod hans guddommelige person, hans fortjenester og hans uforanderlige kærlighed til den menneskelige familie. Al magt er givet i hans hånd, så han kan skænke menneskene rige gaver – den uvurderlige gave, hans egen retfærdighed til det hjælpeløse menneske. Det er det budskab, som Gud befalede skulle forkyndes for verden. Det er den tredje engels budskab, som skal forkyndes med høj røst og vil blive ledsaget af en rig udgydelse af hans Ånd.’ *Det skal ske i de sidste dage*, s. 199.

12. Hvad gjorde den første menighed i beredelse for udgydelsen af Helligånden? ApG. 1, 14.

BEMÆRK: ‘Stil dig ikke tilfreds med, at regnen vil falde i årstidens naturlige forløb. Bed om den. Vi må søge hans gunst af hele hjertet, hvis nådens byger skal komme over os. Vi må benytte enhver anledning til at stille os selv i velsignelsens kanal. Kristus har sagt: “Hvor to eller tre er forsamlede om mit navn, dér er jeg midt iblandt dem.” Matt. 18, 20. Menighedens forsamlinger som under lejrmoder, hjemmemenighedens forsamlinger, og alle anledninger, hvor der er personligt arbejde for sjæle, er Guds udvalgte anledninger til at give tidlig- og sildigregnen. Ved ethvert møde, vi deltager i, bør vore bønner opsendes om, at Gud i selve denne tid må give varme og væde til vore sjæle. Når vi søger Gud om Helligånden, vil det i os udvirke sagtnodighed, hjertets ydmyghed og en bevidst afhængighed af Gud

Lektie 9: 22. – 28. februar

for den fuldkommengørende sildigregn. Hvis vi beder om velsignelsen i tro, vil vi modtage den, som Gud har lovet.' *The Faith I Live By*, s. 334.

Lektie 10: 1. – 7. marts

‘Dette evangelium om Riget’

UDENADSVERS: ‘Og derefter så jeg en engel flyve midt oppe under himmelen; han havde et evigt evangelium at forkynde for dem, der bor på jorden, for alle folkeslag og stammer og tungemål og folk.’ Åb. 14, 6.

STUDIEHJÆLP: *Testimonies to Ministers*, s. 91-98.

LEKTIENS SKRIFTSTED: Åb. 14, 6-12.

LEKTIENS MÅL: At studere det budskab, som Gud har befalet sin menighed at give til verden.

Indledning

‘Dette er vidnesbyrdet, som skal spredes over hele verden. Det fremlægger loven og evangeliet og knytter de to i en fuldkommen helhed. (Se Rom. 5 og 1 Joh. 3, 9 til slutningen af kapitlet.) Disse dyrebare skrifter vil blive indprentet i ethvert hjerte, som er åbent for at modtage dem. “Tydes dine ord, så bringer de lys, de giver enfoldige indsigt,” de, som er angerfulde i hjertet. “Alle dem, som tog imod ham, gav han magt til at blive Guds børn, dem, som tror på hans navn.” Disse har ikke blot en tro af navn, en teori af sandhed, en lovmæssig religion, men der er hensigt med deres tro, og de tilegner sig de rigeste af Guds gaver. De beder om gaven, for at de kan give til andre. De kan sige, “Af hans fylde har vi alle modtaget, og det nåde over nåde.”’ *Testimonies to Ministers*, s. 94.

‘Guds kraft til frelse’

1. Hvordan forklarer Bibelen, hvad evangeliet er? Rom. 1, 16.

BEMÆRK: ‘Evangeliet kaldes Guds kraft til frelse, fordi kun Gud kan gøre sandheden til en kraft, som helliggør sjælen. Han alene kan gøre Kristi kors sejrrigt.’ *General Conference Bulletin*, 1. april 1899.

‘Mange røster forfægter vildfarelse; lad din røst fremholde sandheden. Fremhold emner, der er lige som grønne græsgange for fårene i Guds hjord. Led ikke fårene ud i ødemarken, hvor de ikke vil være nærmere det levende vands kilde, end de var, før de hørte dig. Fremhold sandheden, som den er i Jesus, og klargør de krav, som loven og evangeliet stiller. Fremhold Kristus, som er vejen og sandheden og livet, og tal om hans magt til at frelse alle, der kommer til ham. Vor frelses ophavsmand går i forbøn for sit folk, ikke som en, der beder for at bevæge Faderen til at vise barmhjertighed, men som en sejrherre, der gør krav på det, han har vundet ved sin sejr. Han kan til fuldkommenhed frelse alle, der kommer til Gud ved ham. Gør denne kendsgerning meget klar.’ *Evangeliets Tjenere*, s 111.

Lektie 10: 1. – 7. marts

2. Hvor virkningsfuld er Jesu Kristi kraft i evangeliet? Heb. 7, 25.

BEMÆRK: “‘Alt, hvad der tjener til liv og guds frygt, har hans guddommelige magt skænket os gennem kundskab om ham, som kaldte os ved sin herlighed og guddomskraft’ (2 Pet. 1, 3). Ingen af os behøver at undskylde vort heftige temperament, vor vanskabte karakter, vor selvished, misundelse, jalousi eller nogen urenhed i sjæl, legeme eller ånd. Vi må lære af Kristus. Vi må vide, hvad han er for dem, som han har løskøbt. Vi må indse, at det er vort privilegium ved at tro på ham at få del i den guddommelige natur og dermed undfly fordærvelsen i verden, som skyldes det onde begær. Da er vi rensset fra al synd og alle karaktermangler. Vi behøver ikke at beholde en eneste syndig tilbøjelighed. Idet vi får del i den guddommelige natur, bliver nedarvede og tillærte tilbøjeligheder til det onde skåret af karakteren, og vi bliver forvandlet til en levende kraft til det gode.’ *God’s Amazing Grace*, s. 235.

‘Frygt Gud og giv ham æren’

3. Hvilke tre responser er forbundet med evangeliet? Åb. 14, 7.

BEMÆRK: ‘Den første engel opfordrer mennesker til at “frygte Gud og give ham ære” og at tilbede ham som himlens og jordens skaber. For at gøre dette må de adlyde love. Vismanden siger: “Frygt Gud og hold hans bud! Thi det bør hvert menneske gøre.” Uden lydighed mod Guds bud kan ingen tilbedelse behage ham. “Dette er kærlighed til Gud, at vi holder hans bud.” “Den, der vender sit øre fra loven, endog han bøn er en gru.”’ *Konfrontation*, s. 360.

‘At give Gud æren er at åbenbare hans karakter i vor egen og således gøre ham kendt. Og på hvilken som helst måde vi gør Faderen eller Sønnen kendt, ærer vi Gud.’ *Signs of the Times*, 17. oktober 1892.

‘I Johannes’ Åbenbaring, 14. kapitel, opfodres mennesker til at tilbede deres skaber; og profetien viser os en gruppe, der holder Guds bud som følge af det tredobbelte budskab. Det ene af disse bud peger direkte på Gud som Skaberen. I det fjerde bud hedder det: “Den syvende dag skal være hviledag for Herren din Gud... thi i seks dage gjorde Herren himlen, jorden og havet med alt, hvad der er i dem, og på den syvende dag hvilede han; derfor har Herren velsignet hviledagen og helliget den.” Om hviledagen siger Herren videre, at den er “et tegn... at det må kendes, at jeg, Herren er eders Gud.” Og grunden er: “I seks dage gjorde Herren himlen og jorden, men på den syvende dag hvilede han og vederkvægede sig.”’ *Konfrontation*, s. 362.

4. Hvilken begivenheds begyndelse gør disse responser særligt presserende? Åb. 14, 7.

Lektie 10: 1. – 7. marts

BEMÆRK: Denne ‘domsafsigelse... går lige forud for Kristi komme i skyerne med kraft og megen herlighed; for hver eneste sag er afgjort, når han kommer. Jesus siger: “Jeg har min løn med mig for at gengælde enhver, efter som hans gerning er.” Det er denne domsafsigelse umiddelbart før Kristi genkomst, den første engel bebuder i Johannes’ Åbenbaring 14, 7: “Frygt Gud og giv ham ære, thi nu er hans doms time kommet.” *Konfrontation*, s. 293.

‘Drag ud fra hende, mit folk’

5. Hvilken yderligere advarsel følger kaldet om at forkynde det evige evangelium? Åb. 14, 8.

BEMÆRK: ‘I Bibelen hedder det, at Satan før Herrens komme vil sætte ind “med al løgnens magt og tegn og undere og med al uretfærdighedens forførelse;” og de, der “ikke tog imod kærligheden til sandheden, så de kunne blive frelst,” vil blive overladt til “en vildførende magt, så de tror løggen.” Først når denne tilstand er nået og kirkernes forening med verden er en kendsgerning i hele kristenheden, vil Babylons fald være endeligt. Der er tale om en fremadskridende udvikling, og den fulde opfyldelse af Johannes’ Åbenbaring 14, 8 ligger endnu ude i fremtiden.’ *Konfrontation*, s. 323.

6. Hvilket sidste kald bliver givet til de af Guds folk, som er i Babylon? Åb. 18, 1-4.

BEMÆRK: ‘Johannes’ Åbenbaring 18. kapitel viser hen til den tid, hvor kirken efter at have afvist den tredobbelte advarsel i Åbenbaringen 14, 6-12, har nået den tilstand, den anden engel forudsagde, og Guds folk, der stadig var i Babylon, blev kaldet til at drage ud fra fællesskabet med den. Dette budskab er det sidste, verden nogen sinde vil få, og det vil gå i opfyldelse. Når de, der “ikke troede sandheden, men fandt behag i uretfærdigheden,” skal blive overladt til “en vildførende magt, så de tror løggen,” skal sandhedens lys skinne over de hjerter, der er åbne for at modtage det, og alle Herrens børn, som endnu er i Babylon, vil følge opfordringen: “Drag ud fra hende, mit folk!”’ *Konfrontation*, s. 324.

‘Ikke alle i verden er lovløse og forfaldne til synd. Gud har mange tusinde, som ikke har bøjet knæ for Ba’al. Der er gudfrygtige mænd og kvinder i de frafaldne kirkesamfund. Hvis dette ikke var tilfældet, så ville vi ikke få dette budskab at forkynde: “Faldet, faldet er Babylon, den store... Gå ud fra hende, mit folk.” Åb. 18, 2-4. Mange af de oprigtige stønner efter et livets åndepust fra himmelen. De vil

Lektie 10: 1. – 7. marts

erkende evangeliet, når det bringes til dem i den skønhed og enfoldighed, hvori det fremholdes i Guds ord.’ *Evangeliets Tjenere*, s. 257.

‘Hvis nogen tilbeder dyret og dets billede’

7. Hvilken advarsel skal gives, når menneskehedens sidste prøve kommer? Åb. 14, 9-11.

BEMÆRK: ‘I modsætning til dem, der holder Guds bud og tror på Jesus, peger den tredje engel på den anden gruppe og udtaler en alvorlig og frygtelig advarsel mod deres vildfarelser: “Hvis nogen tilbeder dyret og dets billede og tager dets mærke på sin pande eller på sin hånd, så skal han drikke af Guds harmes vin.” En rigtig fortolkning af de billeder, der anvendes, er nødvendig for den rette forståelse af dette budskab.’ *Konfrontation*, s. 362.

‘Den tredje engels advarsel lyder: “Hvis nogen tilbeder dyret og dets billede og tager dets mærke på sin pande eller på sin hånd, så skal han drikke af Guds harmes vin.” Det dyr, der omtales i dette budskab, og hvis dyrkelse det to-hornede dyr fremtvinger, er Åbenbaringens første, panterlignende dyr – pavedømmet. “Billedet af dyret” symboliserer den form for frafalden protestantisme, der kommer til udvikling, når de protestantiske kirker må søge hjælp hos de borgerlige myndigheder for at gennemtvunge deres dogmer. “Dyrets mærke” er ikke defineret endnu. Efter advarslen mod at tilbede dyret og dets billede siger profetien: “Her gælder det om udholdenhed for de hellige, der holder fast ved Guds bud og troen på Jesus.” Da de, der holder fast ved Guds bud, således sættes op som modsætning til dem, der tilbeder dyret og dets billede og tager dets mærke, vil det sige, at forskellen mellem dem, der tilbeder Gud, og dem, der tilbeder dyret, ligger i overholdelsen af Guds bud på den ene side og krænkelse af budene på den anden side.’ *Konfrontation*, s. 367-368.

8. Hvilken begivenhed nødvendiggør denne advarsel? Åb. 13, 15-17.

BEMÆRK: ‘Men når søndagens helligholdelse skal gennemtvunges ad lovgivningens vej, og verden får oplysning om pligten til at holde den sande hviledag hellig, vil den, der overtræder Guds bud og adlyder en forskrift, der kun bygger på Roms autoritet, derved ære pavedømmet frem for Gud. Han hylder Rom og den magt, der gennemtvunger de forordninger, Rom bestemmer. Han tilbeder dyret og dets billede. Når mennesker afviser det, Gud har betegnet som tegn på sin myndighed, og i stedet ærer det, Rom har valgt som bevis på sin overhøjhed, vedkender de sig tegnet på troskab mod Rom – “dyrets mærke.” Og det er først, når sagen således er forelagt folket, og de er blevet stillet over for valget mellem Guds

Lektie 10: 1. – 7. marts

bud og menneskers bud, at de, der fremturer i overtrædelsen, modtager “dyrets mærke.” *Konfrontation*, s. 370.

9. Hvad betyder Guds harmes vin, som er skænket ublandet? Åb. 15, 1. Læs Åb. 16.

BEMÆRK: ‘Ublandet’ betyder ufortyndet.

‘Den frygteligste trussel, der nogen sinde er rettet mod nogen dødelig, er indeholdt i den tredje engels budskab. Det må være en frygtelig synd, der nedkalder Guds vrede uden barmhjertighed. Mennesker skal ikke være uvidende om denne vigtige sag; advarselen om denne synd skal gives verden, før Guds straffedomme falder, så alle kan vide, hvorfor de skal hjemsøges, og at de har mulighed for at undgå det.’ *Konfrontation*, s. 370.

‘Her er de’

10. Hvad kendetegner Guds folk under den sidste krise? Åb. 14, 12.

BEMÆRK: ‘Den sidste menighed vil blive stedt i stor prøvelse og nød. De, der holder Guds bud og Jesu tro, vil komme til at mærke dragens og dens hærskarers vrede. Satan regner verdens beboere som sine undersåtter, og han har vundet herredømme over de frafaldne menigheder; men her er en lille flok, der modsætter sig hans overhøjhed. Kunne han udslutte dem af jorden, ville hans sejr være fuldstændig. Ligesom han påvirkede de hedenske nationer til at ødelægge Israel, vil han i nær fremtid opflamme jordens onde magter til at ødelægge Guds folk. Der vil blive krævet af alle, at de skal vise lydighed mod menneskelige påbud og overtræde den guddommelige lov. De, der viser troskab mod Gud og mod pligten, vil blive truet, forkættet og gjort fredløse. De vil blive forrådt endog “af forældre og brødre og slægtninge og venner.” Luk. 21, 16.’ *Herren Kommer*, 24. juli.

11. Hvilken belønning venter dem, som nægter at tilbede dyret og dets billede trods truslen om onde menneskers vrede? Åb. 15, 2.

BEMÆRK: ‘Ved stridens udgang bliver hele kristenheden delt op i to store grupper – de, der holder fast ved Guds bud og troen på Jesus, og de, der tilbeder dyret og dets billede og tager dets mærke. Skønt kirke og stat skal forene deres kræfter for at få “alle, både små og store, rige og fattige, frie og trælle” til at tage “dyrets mærke” på sig, får Guds folk det ikke. Profeten fra Patmos ser “dem, som var gået sejrende ud af kampen med dyret og dets billede og dets navns tal, stå ved glarhavet med

Lektie 10: 1. – 7. marts

Guds harper i deres hænder,” og de sang Moses’ og Lammets sang.’ *Konfrontation*, s. 371.

‘Lad jer forlige med Gud’

12. Hvad skal være kernen i den sidste advarsel, som gives til verden? 2 Kor. 5, 19-21.

BEMÆRK: ‘Indbydelsen til at tage imod evangeliet skal gives til hele verden, til “alle folkeslag og stammer og tungemål og folk.” Den sidste advarsel med tilbud om nåde skal oplyse hele jorden med sin herlighed. Den skal nå til alle klasser i samfundet, rige og fattige, høje og lave. “Gå ud på vejene og ved gærderne” siger Kristus, “og nød dem til at gå ind, så mit hus kan blive fuldt.” Verden går sin undergang i møde, fordi den mangler evangeliet. Der er en hunger efter Guds ord. Der er kun få, der forkynnder ordet uden at iblande menneskers overleveringer. Skønt menneskene står med Bibelen i hænderne, modtager de ikke de velsignelser, som Gud har ladet nedskrive i den til dem. Herren opfordrer sine tjenere til at bære budskabet ud til folk. Det evige livs ord må gives til dem, der er ved at omkomme i deres synder.’ *Kristi Lignelser*, s. 231-232.

‘Dette budskab [skal] først og fremmest ophøje Frelseren, der blev ofret for verdens synder. Det fremstiller visheden om retfærdiggørelse ved tro. Det indbyder mennesker til at tage imod Kristi retfærdighed, som kom til udtryk i lydighed mod alle Guds bud. Mange havde mistet Jesus af syne. De trængte til at rette blikket mod hans guddommelige person, hans fortjenester og hans uforanderlige kærlighed til den menneskelige familie. Al magt er givet i hans hånd, så han kan skænke menneskene rige gaver – den uvurderlige gave, hans egen retfærdighed til det hjælpeløse menneske. Det er det budskab, som Gud befalede skulle forkyndes for verden. Det er den tredje engels budskab, som skal forkyndes med høj røst og vil blive ledsaget af en rig udgydelse af hans Ånd.’ *Det skal ske i de sidste dage*, s. 199.

13. Hvad kendetegner de menneskers liv, der giver den sidste advarsel? Åb. 14, 5.

BEMÆRK: ‘Vort eksempel og liv vidner enten om himmelen, evigt liv, eller om mørke og død. Vort liv bør være helligt, og vi bør ofte have fællesskab med Gud og drage næring fra Jesus, det levende vintræ, så vor sjæl kan blomstre i Herren. Da kan vi udøve en hellig indflydelse. Hvor helligt burde de, som tror, vi har det sidste nådesbudskab til verden, ikke leve. Vi burde have en ydmyg og sagtmodig holdning, og dog vil selve de sandheder, vi bekender, lede os til at ophøje standarden og indtage en ophøjet stilling, langt over verdens lave, tomme,

Lektie 10: 1. – 7. marts

spøgende overfladiskhed. Sand kristen ydmyghed vil lede os til dette. En fornemmelse af vor egen svaghed og skrøbelighed vil lede os til at læne os op ad Én, som er mægtig til at frelse, og hvis glæde er at tildele styrke og mod til den ydmyge og selvfordret bedende. Ydmyghed er det største smykke, en kristen kan bære. Jesus elsker at ære og ophøje sådanne. I Jesus er der fylde. Vi kan få del i hans rige nåde og overvældende frelse. Vi kan glæde os i en fuldkommen Frelser og have urokkelig tro og tillid til Gud. Vi er for troløse og for tvivlende. Vor tro på Guds dyrebare løfter burde vokse hver dag. Hvis vi skal sejre over mørkets magter, skal det være ved vedvarende og udholdende årvågenhed og næsten uophørlig bøn. Det må være et dagligt arbejde. Hvis vi skal vokse i nåde og i kundskaben om sandheden, må vi vælge ordene fra vor mund og krydre dem med nåde. Gud vil hjælpe os i vore bestræbelser. Engle vil våge over os, og vor sjæl vil være som en vandrig have.' *Review & Herald*, 10. januar 1856.

Lektie 11: 8. – 14. marts

‘Endeligt og afsluttende’

UDENADSVERS: ‘Og dette evangelium om Riget skal prædikes over hele jorden til et vidnesbyrd for alle folkeslagene; og så skal enden komme.’ Matt. 24, 14.

STUDIEHJÆLP: *Evangelism*, s. 697-701.

LEKTIENS SKRIFTSTED: Rom. 10, 13-15.

LEKTIENS MÅL: At studere afslutningen af Guds værk på jorden og den rolle, hver kristen må spille i dette værk.

Indledning

‘Gud har givet sit folk en stor gerning at gøre i verden, og enhver sjæl, der bekender sig til at være en Guds søn eller datter, burde vise, at hans hjerte indpræges af Helligånden. Dette vil betyde alt for fremgangen af hans arbejde. Herren har sat forskellige gaver i menigheden, så vi kan værdsætte disse gaver og udføre vor del i det store afsluttende værk i denne jords historie. Lad os forstå vort behov for fællesskab med Gud. Vi må erfare hans nådes helliggørende kraft på menneskets hjerte. Vi må underkaste os Guds vilje og være villige til at deltage i det arbejde, han har bestemt, at hans tjenere skal udføre.’ *General Conference Bulletin*, 18. maj 1909.

‘Ud i al verden’

1. Hvilket arbejde har Kristus betroet til sin menighed? Matt. 28, 19-20.

BEMÆRK: ‘Menigheden er den hjælp, Gud har anvist til menneskers frelse. Den blev oprettet for at tjene, og det er dens opgave at bringe evangeliet ud i verden. Fra den første begyndelse har det været Guds hensigt, at hans fylde og hans fuldkommenhed gennem hans menighed skulle genspejles for verden. Menighedens medlemmer, de, som han har kaldt ud af mørket ind i sit vidunderlige lys, skal være vidner om hans herlighed. Menigheden er det sted, hvor Kristi nådes rigdomme opbevares, og ved hjælp af menigheden skal Guds kærligheds endelige og fulde udfoldelse åbenbares, selv for “magterne og myndighederne i den himmelske verden.” Ef. 3, 10.’ *Mesterens Efterfølgere*, s. 11.

2. Hvilken forsikring gav Jesus om, at dette arbejde vil blive fuldført? Matt. 24, 14.

Lektie 11: 8. – 14. marts

BEMÆRK: ‘Sjælenes store fjende vil være glad, hvis vi blev holdt beskæftiget med ting af ringe betydning og således gå glip af nuværende anledninger til at arbejde. Vi behøver at vågne op af søvne nu og ivrigt arbejde for at advare dem på hovedvejene og sidevejene. Snart vil arbejdet være afsluttet, og nu er tiden til at arbejde med intens energi og utrætteligt flid. Guds straffedomme hjemsøger jorden, og ved Helligåndens hjælp må vi forkynde advarselsbudskabet, som han har betroet os. Vi må give dette budskab hurtigt, linje på linje, bud på bud. Menneskene vil snart blive tvunget til at træffe store beslutninger, og det er vor pligt at sørge for, at de får anledning til at forstå sandheden, så de forstandigt kan stille sig på den rigtige side. Herren kalder sit folk til at arbejde med alvor og visdom, mens nådetiden varer. Vore menighedsmedlemmer burde arbejde mere med at holde bibellæsninger og uddele litteratur fra hus til hus. En kristen karakter kan kun udvikles symmetrisk og fuldkommet, når mennesket betragter det som et privilegium at arbejde uegennyttigt med at forkynde sandheden og støtte Guds sag med sine midler. Skatkammeret må ikke få lov til at blive tomt, når der er sådanne indtrængende råb om hjælp fra alle verdensdele.’ *Southern Watchman*, 16. april 1907.

‘Skal I få kraft’

3. Hvilken gave har Gud lovet for at sætte sit folk i stand til at fuldføre det arbejde, han har betroet dem? Ap. 1, 8.

BEMÆRK: ‘Det er Åndens kraft, vi behøver. Den kan gøre mere for os på ét minut, end vi nogensinde kan opnå ved at tale. Ånden gives kun til dem, der i ydmyghed venter på Gud og søger hans ledelse og nåde. Guds kraft venter på, at de beder og modtager. Når der i tro gøres krav på denne lovede velsignelse, har den alle andre velsignelser i sit følge.’ *My Life Today*, s. 47.

4. Hvordan anerkendte Paulus Helligåndens kraft til at bringe evangeliet ud til verden? 1 Tess. 1, 5.

BEMÆRK: ‘Vi bør bede ligeså inderlig om Helligåndens udgydelse, som disciplene bad på pinsefestens dag. Dersom de trængte til Helligåndens kraft på hin tid, hvor meget mere trænger vi den ikke nu. Alle slags falske lærdomme og vildfarelser leder menneskene vild, og uden Åndens hjælp vil vort forsøg på at fremstille sandheden være forgæves. Vi lever i tiden for Helligåndens kraft. Den søger at åbenbare sig gennem menneskelige redskaber, og på den måde øge sin indflydelse i verden. For om nogen drikker af livets vand, vil det i ham blive “en kilde, som vælder med vand til evigt liv.” Joh. 4, 14, og velsignelsen vil ikke blive begrænset blot til den troende, men andre vil få del i den. At forkaste Helligånd,

Lektie 11: 8. – 14. marts

som giver os kraft til at sejre over ondskabens magter, er synden, som overgår alle andre synder, for den afskærer os fra vor kraftkilde - fra Kristus og samfundet med ham.' *Kraft fra det Høje*, s. 155.

‘Evigt evangelium’

5. Hvilket budskab skal menigheden give til verden? Mark. 16, 15.

BEMÆRK: ‘Evangeliet indprenter universel ydmyghed og gavmildhed. Den frembringer Kristi karakters dyder i alle, som modtager det til frelse. Kristus ofrede sig selv for at udruste mennesket med nåde og kraft. Alle, der modtager hans ånd, bliver Guds sønner, ét med Kristus i Gud. De, som vil opnå evigt liv, må sejre ved Lammets blod og deres vidnesbyrds ord. For at blive frelst må mennesker arbejde på deres frelse med frygt og bæven og åbenbare en tro, som virker ved kærlighed og renser sjælen. Kærlighed til Gud og mennesker er blevet påbudt ethvert menneske. Gennem sin Helligånd arbejder Gud i dem, som tror på Kristus som deres personlige Frelser. Han hjælper dem med at arbejde på deres frelse og giver dem nåde for nåde, som de meddeler til andre.’ *Gospel Herald*, 1. august 1900.

6. Hvordan forklarer Paulus, hvad evangeliet er? Rom. 1, 16.

BEMÆRK: ‘Måtte Herren åbne sit folks lukkede øjne og levendegøre deres sløve sanser, så de må indse, at evangeliet er Guds kraft til frelse for dem, som tror. Måtte de se vigtigheden i at give en så ren og retfærdig fremstilling af Gud, at verden må se ham i hans skønhed. Måtte de fyldes så meget med Kristi iboende Ånd, at verden ikke kan have kraft til at aflede dem fra at overbringe mennesker de vidunderlige muligheder, der er for sjæle, som antager Kristus.’ *Testimonies*, bind 7, s. 11.

‘En engel flyve midt oppe under himmelen’

7. Hvilket billede bruger Bibelen om dem, som vil bringe det sidste budskab ud til verden? Åb. 14, 6.

BEMÆRK: ‘Guds folks arbejde bliver passende repræsenteret ved billedet af en engel, som flyver midt oppe under himmelen. I dette arbejde samarbejder himmelske væsner med menneskelige redskaber for at viderebringe det sidste budskab til verdens indbyggere. Men menneskers planer og arbejde holder ikke trit med Guds forsyn; for mens nogle i dette land, som hævder at tro på sandheden,

Lektie 11: 8. – 14. marts

med deres holdning erklærer: “Vi ønsker ikke din vej, o Herre, men vor egen vej,” er der mange, som beder til Gud om, at de må forstå, hvad sandheden er. I skjulte steder græder og beder de om, at de må se lyset i skrifterne; og himmelens Herre har betroet sine engle at samarbejde med menneskelige redskaber om at frembære hans umådelige plan, så alle, som ønsker lys, må skue Guds herlighed. Vi må følge, hvor Guds forsyn åbner vejen; og når vi går frem, vil vi opdage, at himmelen har bevæget sig foran os og forstørret arbejdsmarken langt over, hvad vore midler og evne kan yde. Det store behov i arbejdsmarken, der er åben foran os, burde appellere til alle, som Gud har betroet talenter af midler eller evner, for at de må hellige sig selv og alt til Gud. Vi må være som trofaste forvaltere, ikke kun af vore midler, men af den nåde, som er givet os, så mange sjæle kan blive bragt under Prins Immanuels blodstængte banner. Hensigterne og målene, som helligede missionærer kan opnå, er meget omfattende. Missionsmarken er ikke begrænset af kaste eller nationalitet. Marken er verden, og sandhedens lys skal nå ud til alle mørke steder på jorden på meget kortere tid, end mange tror, er muligt.’ *Fundamentals of Christian Education*, s. 208.

8. Hvordan skal budbringerne forkynde det sidste advarselsbudskab? Sammenlign Åb. 14, 7a; Åb. 14, 9a; Åb. 18, 1-2a.

BEMÆRK: ‘Således har også budskabet om Kristi snare genkomst til hensigt at drage menneskenes tanker bort fra det verdslige, som de er så optaget af. Det har til opgave at skaffe interesse hos dem for de evige værdier, så at de vil tage imod indbydelsen til Herrens store gæstebud. Indbydelsen til at tage imod evangeliet skal gives til hele verden, til “alle folkeslag og stammer og tungemål og folk.” Den sidste advarsel med tilbud om nåde skal oplyse hele jorden med sin herlighed. Den skal nå til alle klasser i samfundet, rige og fattige, høje og lave. “Gå ud på vejene og ved gærderne” siger Kristus, “og nød dem til at gå ind, så mit hus kan blive fuldt.” Verden går sin undergang i møde, fordi den mangler evangeliet. Der er en hunger efter Guds ord. Der er kun få, der forkynder ordet uden at iblande menneskers overleveringer. Skønt menneskene står med Bibelen i hænderne, modtager de ikke de velsignelser, som Gud har ladet nedskrive i den til dem. Herren opfordrer sine tjenere til at bære budskabet ud til folk. Det evige livs ord må gives til dem, der er ved at omkomme i deres synder.’ *Kristi Lignelser*, s. 231.

‘Drag ud fra hende, mit folk’

9. Hvilken sidste advarsel skal gives? Åb. 18, 4.

BEMÆRK: ‘Trods det åndelige mørke og fremmedgørelsen over for Gud, der findes i de kirker, som udgør Babylon, findes der stadig mange af Kristi sande

Lektie 11: 8. – 14. marts

tilhængere i deres menigheder. Mange af dem har aldrig det de særlige sandheder, der gælder denne tid. Ikke få er utilfredse med deres nuværende tilstand og længes efter klarere lys. Forgæves spejder de efter Kristi billede i de kirker, de tilhører. Efterhånden som disse skarer kommer længere og længere fra sandheden og slutter sig tættere til verden, bliver afstanden mellem de to klasser større og vil til sidst resultere i et brud. Der kommer en tid, hvor de, der elsker Gud over alt andet, ikke længere kan være sammen med dem, der “er lystens venner snarere end Guds venner,” og som “har gudsfrygts skin, men fornægter dens kraft.” Johannes’ Åbenbaring 18. kapitel viser hen til den tid, hvor kirken efter at have afvist den tredobbelte advarsel i Åbenbaringen 14, 6-12, har nået den tilstand, den anden engel forudsagde, og Guds folk, der stadig var i Babylon, blev kaldet til at drage ud fra fællesskabet med den. Dette budskab er det sidste, verden nogen sinde vi få, og det vil gå i opfyldelse.’ *Konfrontation*, s. 324.

‘Der er gudfrygtige mænd og kvinder i de frafaldne kirkesamfund. Hvis dette ikke var tilfældet, så ville vi ikke få dette budskab at forkynde: “Falden, falden er Babylon, den store... Gå ud fra hende, mit folk.” Åb. 18, 2-4. Mange af de oprigtige stønner efter et livets åndepust fra himmelen. De vil erkende evangeliet, når det bringes til dem i den skønhed og enfoldighed, hvori det fremholdes i Guds ord.’ *Evangeliets Tjenere*, s. 257.

10. Hvorfor skal Guds folk drage ud fra Babylon? Åb. 18, 2.

BEMÆRK: ‘Verdslighed og ligegyldighed over for vor tids afgørende sandheder er en kendsgerning og har vundet frem i de protestantiske kirker i alle kristne lande, og disse kirker omfattes af den anden engels alvorsfulde og frygtelige fordømmelse. Men frafaldet har endnu ikke nået sin kulmination. I Bibelen hedder det, at Satan før Herrens komme vil sætte ind “med *al* løgnens magt og tegn og undere og med al uretfærdighedens forførelse;” og de, der “ikke tog imod kærligheden til sandheden, så de kunne blive frelst,” vil blive overladt til “en vildførende magt, så de tror løgnen.” Først når denne tilstand er nået og kirkernes forening med verden er en kendsgerning i hele kristenheden, vil Babylons fald være endeligt. Der er tale om en fremadskridende udvikling, og den fulde opfyldelse af Johannes’ Åbenbaring 14, 8 ligger endnu ude i fremtiden.’ *Konfrontation*, s. 323.

‘Gøre regnskabet op’

11. Hvordan beskriver Biblen afslutningen af Guds værk? Rom. 9, 28.

BEMÆRK: ‘Guds tjenere vil med oplyste ansigter og strålende af hellig iver ile fra sted til sted for at forkynde budskabet fra Himlen. Advarslen skal gives af mange tusind stemmer over hele jorden. Der vil ske mirakler, syge vil blive helbredt, og

Lektie 11: 8. – 14. marts

tegn og undere vil følge de troende. Satan arbejder også med forførende undere, så han endog får ild til at falde ned fra himlen for menneskers øjne. På den måde kommer jordens beboere til at indtage deres standpunkt. Budskabet bringes ikke så meget ved argumenter, som ved en dyb overbevisning af Guds Ånd.' *Konfrontation*, s. 502.

12. Hvilke sørgelige ord fra Kristus burde tale til hans folks hjerter i dag? Matt. 9. 37-38

BEMÆRK: 'Som et folk er vi ikke tilstrækkelig klar over den korte tid, som vi har til at arbejde i, og vi forstår ikke omfanget af arbejdet for denne tid. Natten kommer snart, hvor ingen kan arbejde. Gud kalder på mænd og kvinder til at kvalificere sig selv ved at hellige sig hans vilje og ivrigt studere skrifterne og til at udføre hans særlige gerning for disse sidste dage. Han kalder nu på mennesker, som kan arbejde. Idet de med oprigtighed og ydmyghed engagere sig i arbejdet og gør alt, hvad de kan, vil de få en mere indgående erfaring. De vil få et bedre kendskab til sandheden og vil vide, hvordan de bedre kan nå sjæle og hjælpe dem netop, hvor de behøver hjælp. Der er behov for arbejdere nu, lige nu, til at arbejde for Gud. Markerne er allerede hvide til høsten, men arbejderne er få.' *Life Sketches*, s. 211.

Lektie 12: 15. – 21. marts

‘En trængselstid kommer, som hidtil ikke har haft sin mage’

UDENADSVERS: ‘Til den tid skal Mikael stå frem, den store fyrste, som værner dit folks sønner, og en trængselstid kommer, som hidtil ikke har haft sin mage, så længe der var folkeslag til. Men på den tid skal dit folk frelses, alle, der er optegnede i bogen.’ Dan. 12, 1.

STUDIEHJÆLP: *Conflict & Courage*, s. 68.

LEKTIENS SKRIFTSTED: Åb. 13, 11-18; Åb. 7, 13-17.

LEKTIENS MÅL: At studere ‘trængselstiden’.

Indledning

‘Når Kristus ophører med sin midlergerning for menneskene, da begynder denne trængselstid. Da er enhver sjæls sag afgjort, og der er ikke noget sonende blod til at rense fra synd... Da bliver Guds dæmpende Ånd trukket tilbage fra jorden. Ligesom Jakob truedes med døden af sin vrede broder, således vil Guds folk blive udsat for fare fra de ugudelige, der søger at dræbe dem. Og ligesom patriarken kæmpede hele natten for at blive befriet fra Esaus hånd, således vil de retfærdige råbe til Gud dag og nat om befrielse fra fjenderne, der omgiver dem.’ *Patriarker og Profeter*, s. 101.

‘Og det forfører dem, der bor på jorden’

- 1. Hvilken bedragerisk gerning vil forene alle dem, som ikke har overgivet sig til Kristus? Åb. 13, 11-15. Sammenlign med 2 Tess. 2, 8-10.**

BEMÆRK: ‘Nogle vil være fristede til at tage imod disse undere, som om de kom fra Gud. Syge vil blive helbredt for vore øjne. Mirakler vil blive udført for vore øjne. Er vi forberedte på den prøve, der venter os, når disse løgnens undere fra Satan kommer tydeligere til syne? Vil ikke mange sjæle gå i snaren og blive fanget? Ved at afvige fra Guds klare forskrifter og befalinger og ved at agte på fabler forbereder mange deres sind til at tage imod disse løgnens undere. Vi må nu alle søge at ruste os til striden, som vi snart må optage. Troen på Guds ord, som vi må granske under bøn og gøre anvendelse af i det praktiske liv, vil være vort skjold mod Satans magt og gøre os til sejrvindere ved Kristi blod.’ *Vejledning for Menigheden*, bind 1, s. 88.

Lektie 12: 15. – 21. marts

2. Hvordan advarede Jesus mod endetidens vildførende værk? Matt. 24, 4-5. 11. 24

BEMÆRK: ‘Mange vildfarelser bliver i dag fremstillet som sandhed. Nogle af vore missionsarbejdere er kommet med synspunkter, vi ikke kan godkende. Vi får at høre om fantasifulde udlægninger, overspændte og underlige fortolkninger af Guds ord. Noget af dette kan synes ubetydeligt nu, men det vil tiltage og blive en snare for den uerfarne. Vi har en bestemt opgave at udføre. Fjenden må ikke få os til at glemme forkyndelsen af sandheden for denne tid og blive optaget af fantasifulde udlægninger. Hvis ikke hver enkelt af os er lys og våger, når det gælder Helligåndens virksomhed, vil vi uden tvivl snuble i den vantroens grøft, Satan har beredt. Jeg formaner jer, kære medarbejdere, til at våge som trofaste hyrder og vogtere over dem, som har lille erfaring og er udsat for forførerisk indflydelse. Vær stadig på vagt over for alt, som kan ødelægge troen på de budskaber, Gud har givet os for denne tid. Våg over sjælene som de, som må aflægge regnskab. Vi må daglig granske skrifterne, så vi kan kende Herrens vej og ikke blive ledt vild af religiøs vildfarelse. Verden er fuld af falske teorier og spiritualistiske ideer, som har en tendens til at ødelægge evnen til åndeligt klarsyn og til at føre os bort fra sandhed og hellighed. Vi må ikke mindst i denne tid tage hensyn til denne advarsel: “Lad ingen føre bedrage jer med tomme ord” (Ef. 5, 6).’ *På fast grunn*, bog 1, s. 166-167.

‘Ingen skal kunne købe og sælge’

3. Hvilke midler vil blive taget i brug for at gennemtvinge lydighed mod dette forbund af bedrag? Åb. 13, 16-17.

BEMÆRK: ‘Den tid kommer, da vi ikke kan sælge for nogen pris. Snart vil den befaling udgå, som forbyder menneskene at købe af eller sælge til nogen anden end den, der har dyrets mærke. Når den sidste store strid mod Satan skal udkæmpes, vil de, som er tro mod Gud, se sig berøvet enhver jordisk bistand. Det vil blive dem forbudt at købe eller sælge, fordi de nægter at overtræde Guds lov for at adlyde menneskers myndighed. Religiøse kræfter, som bekender sig til at have forbindelse med Himlen, og som hævder, at de har Lammets karakter, vil med deres handlinger vise, at de har dragens hjerte, og at de er tilskyndet og kontrolleret af Satan. Den tid kommer, hvor Guds folk vil være udsat for forfølgelse, fordi de helligholder den syvende dag.’ *Herren Kommer*, 24. juni.

4. Hvilken trussel vil blive fremsat mod dem, som nægter at tilbede dyrets billede og modtage dets mærke? Åb. 13, 15.

Lektie 12: 15. – 21. marts

BEMÆRK: ‘Den tid, da enhver sjæl vil blive prøvet, er ikke langt borte. Dyrets mærke vil blive påtvunget os. De, som lidt efter lidt har givet efter for verdens krav og føjet sig efter verdens skik og brug, vil ikke finde det vanskeligt at give efter for dem, der har magten på den tid, hellere end at blive genstand for spot, krænkelser og trussel om fængsling og død. Striden står mellem Guds bud og menneskers bud. På den tid vil slagterne blive skilt fra guldet i menigheden.’ *Testimonies*, bind 5, s. 81.

5. Hvilken åndelig kval vil Guds folk gennemgå i denne tid? Jer. 30, 7

BEMÆRK: ‘De retfærdige vil ikke ophøre med deres alvorlige, pinefulde råk om udfrielse. De kan ikke komme i tanke om nogen bestemt synd; men i hele deres liv kan de kun se lidt godt. Deres synder var gået forud til dommen, og tilgivelse var blevet skrevet. Deres synder var blevet båret væk til forglemmelsens land, og de kunne ikke huske dem. Sikker ødelæggelse truer dem, og ligesom Jakob vil de ikke lade deres tro blive svag, fordi deres bønner ikke straks bliver besvaret. Selv under sultens smerter vil de ikke holde op med at bede. De holder fast ved Guds styrke, ligesom Jakob holdt fast ved engelen, og deres bøn lyder: “Jeg slipper dig ikke, uden du velsigner mig.” De hellige holder ud til sidst og bliver som Jakob herligt befriet af Guds stemme.’ *Spirit of Prophecy*, bind 1, s. 123.

‘Hvis nogen tilbeder dyret og dets billede’

6. Hvilken advarsel må gives verden? Åb. 14, 19-11.

BEMÆRK: ‘Ved at påvise, at fristelsens og angstens time var forestående, skulle dette budskab lede Guds børn til at være på vagt. Som de fleste protestanter har troet, er dette [dyret] et billede på pavedømmet. “Billedet af dyret” symboliserer den form for frafalden protestantisme, der til udvikling, når de protestantiske kirker må søge hjælp hos de borgerlige myndigheder for at gennemtvinge deres dogmer. Som tegn på den katolske kirkes autoritet citerer papistiske skribenter “selve den handling at flytte hviledagen til søndag.” Hvad er ændringen af hviledagen andet end tegnet eller mærket på romerkirkens autoritet – “dyrets mærke”? Helligholdelsen af søndagen er endnu ikke dyrets mærke og vil ikke være det, før det dekret er udstedt, som påbyder at tilbede denne afgudssabbat. Og det er først, når sagen således er forelagt folket, og de er blevet stillet over for valget mellem Guds bud og menneskers bud, at de, der fremturer i overtrædelsen, modtager “dyrets mærke.” Når Gud sender mennesker så betydningsfulde advarsler, at de fremstilles som forkyndt af hellige engle, der flyver midt oppe under himlen, forlanger han, at hvert menneske med en smule fornuft retter sig efter budskabet.’ *The Faith I Live By*, s. 286.

Lektie 12: 15. – 21. marts

7. Hvad adskiller Guds folk fra dem, som tilbeder dyret og dets billede og tager dets mærke? Åb. 14, 12.

BEMÆRK: ‘Efter advarslen mod at tilbede dyret og dets billede siger profetien: “Her gælder det om udholdenhed for de hellige, der holder fast ved Guds bud og troen på Jesus.” Da de, der holder fast ved Guds bud, således sættes op som modsætning til dem, der tilbeder dyret og dets billede og tager dets mærke, vil det sige, at forskellen mellem dem, der tilbeder Gud, og dem, der tilbeder dyret, ligger i overholdelse af Guds bud på den ene side og krænkelse af budene på den anden side.’ *Konfrontation*, s. 368.

‘Med dem er Guds harme fuldbyrdet’

8. Hvad er ‘Guds harmes vin, som er skænket ublandet’? Åb. 15, 1; Åb. 16, 1.

BEMÆRK: ‘Når Kristus ophører med at gå i forbøn for os i den himmelske helligdom, udgydes den ublandede harme, som skal drikkes af dem, der tilbeder dyret og dets billede (Åb. 14, 9. 10). De plager, som ramte Ægypten, da Gud ville befri Israel, lignede de endnu frygteligere og mere omfattende plager, som vil ramme verden lige før Guds folks befrielse... Disse plager rammer ikke hele jorden, for i så fald ville alle jordens beboere omkomme. Alligevel er de den værste svøbe, som nogen sinde har ramt menneskenes børn. Alle de straffedomme, der har ramt menneskene før nådetidens afslutning, har været iblandet barmhjertighed. Kristi sonende blod har værnet synderen mod at få den fulde straf for sin skyld; men ved den sidste domfældelse udøses harmen ublandet med barmhjertighed.’ *Herren Kommer*, 16. september.

9. Hvem er Guds vrede rettet mod? Åb. 16, 2. 10. Sammenlign med Åb. 14, 9-10.

BEMÆRK: ‘Tiden er kommet, da det sande lys skal skinne midt i det moralske mørke. Det tredje engels budskab er blevet sendt til verden for at advare menneskene mod at modtage dyrets mærke eller dets billede på deres pander eller deres hænder. At få dette mærke vil sige at nå frem til den samme beslutning, som dyret har truffet, og at forsvare de samme ideer, som er i direkte modstrid med Guds ord. Om alle, som modtager dette mærke, siger Gud: “De skal drikke af Guds harmes vin, som er skænket ublandet i hans vredes bæger og han skal pines med ild og svovl for Lammets øjne.”’ *Review & Herald*, 13. juli 1897.

Lektie 12: 15. – 21. marts

‘Guds vrede gælder ikke uomvendte syndere kun på grund af de synder, de har begået, men fordi de, når de får kaldet til omvendelse, gentager fortidens synder på trods af det lys, de har fået.’ *Mesterens Efterfølgere*, s. 37.

‘De spottede Himmels Gud’

10. Hvilken virkning vil disse plager have på dem, der tilbyder dyret og dets billede? Åb. 16, 9. 11.

BEMÆRK: ‘Plagerne var i færd med at falde over jordens beboere. Nogle anklagede Gud og forbandede ham. Andre ilede hen til Guds folk og tryglede om at få at vide, hvorledes de kunne undgå hans straffedomme. Men de hellige havde intet at meddele dem. Den sidste tåre for syndere var fældet, den sidste brændende bøn opsendt, den sidste byrde båret, den sidste advarsel givet.’ *Budskaber Til Menigheden*, s. 340.

‘Når de syv sidste plager engang skænkes ublandet i hans harmes bæger, vil det for evigt være for sent at omvende sig og finde ly. Intet sonende blod vil da aftvætte syndens skamplet.’ *Testimonies*, bind 5, s. 212.

11. Hvorfor handler Gud på denne måde? 1 Mos. 6, 3. 5-7. 11-13. Læs Matt. 24, 37.

BEMÆRK: ‘Herren lærer menneskene, at hans overbærenhed har grænser. Advarslen om, at Guds Ånd ikke altid vil kæmpe med mennesker, er givet i ildebrande, oversvømmelser, jordskælv, det store dybs vrede og i ulykkerne til havs og til lands. Vi lever i en tid med stor last og kriminalitet af enhver grad. Hvorfor? Fordi mennesker, som Gud havde velsignet og begunstiget, har reduceret hans hellige lov til døde bogstaver og har gjort Guds lov ugyldig gennem lovløshedens menneskes traditioner og opfindelser. En mere end almindelige foragt for Guds bud bliver udvist.’ *Manuscript Releases*, volume 3, s. 315.

‘Dit telt kommer plage ej nær’

12. Vil Guds folk blive ramt af de sidste syv plager? Sal 91, 8-10. Læs hele salmen. Sammenlign med Es. 26, 20.

BEMÆRK: ‘Guds folk går ikke fri for lidelser, men mens de bliver forfulgt og gjort ulykkelige, mens de må lide afsavn og mangle mad, skal de ikke fortabes. Den Gud, der tog sig af Elias, vil ikke forbigå et eneste af sine selvopofrende børn. Han,

Lektie 12: 15. – 21. marts

som har talt alle deres hovedhår, vil sørge for dem, og i hungersnødens time skal de blive mættet. Mens de onde dør af sult og sygdomme, skærmer englene de retfærdige og opfylder deres behov. Til den, der “vandrer i retfærd,” lyder løftet: “Han får sit brød, og vand er han sikret.” “Forgæves søger de arme og fattige vand, deres tunge brænder af tørst; jeg, Herren vil bønheøre dem, dem svigter ej Israels Gud.” *Konfrontation*, s. 514-515.

13. Hvilket løfte kan Guds trofaste folk stole på under denne trængselstid? Dan. 12, 1b.

BEMÆRK: ‘Kristus vil samle sine børn til sig fra tagkamre, fra hytter fra fangehuller fra skafotter fra bjerge og ørkener fra jordens huler og havets dyb. De har været fattige, pinte og plagede på jorden. Millioner er gået i graven beskyldt for ugerninger, fordi de nægtede at give efter for Satans bedrageriske krav. Guds børn er blevet fordømt af jordiske domstole for at være de værste forbrydere, men den dag er nær, da “Gud er den, der dømmer.” Da vil de jordiske afgørelser blive omstyrtet. “Den Herre Herren gør ende på sit folks skam på hele jorden.” Hver af dem vil få en lang, hvid klædning. Og “de skal kaldes: det hellige folk, Herrens genløste.” Guds børn vil blive rigeligt belønnet for de kors, som de har måttet bære, for de tab, de har måttet lide, for de forfølgelser de har været udsat for ja, for livet, som de måtte miste. “De skal se hans ansigt, og hans navn skal stå på deres pander.”’ *Kristi Lignelse*, s. 179-180.

Lektie 13: 22. – 28. marts

‘Derfor vær også I rede’

UDENADSVERS: ‘Men I, brødre! lever ikke i mørke, så dagen kan overraske jer som en tyv.’ 1 Tess. 5, 4.

STUDIEHJÆLP: *God’s Amazing Grace*, s. 353.

LEKTIENS SKRIFTSTED: 1 Tess. 1, 24.

LEKTIENS MÅL: At overveje hvad det betyder at være rede til Kristi komme.

Indledning

‘Herren venter på at gøre store ting for sine børn, som stoler på ham. Forventer vi at leve sammen med Kristus i hans evige rige? I så fald må vi leve sammen med ham her, så han kan hjælpe os i enhver prøvelse og fristelse og gøre os rede for hans komme i himmelens skyer... Kristi skønhed og nåde må væves ind i vor karakter. Vi kan ikke holde Kristus så meget ude fra vort liv, som vi gør og alligevel være egnet til at leve sammen med ham i Himmelen. Han vil være alt i alle i Himmelen og han må være alt i alle for os her på jorden.’” *At jeg må kende Ham*, s. 423.

‘Lad os da ikke sove’

1. Hvilken advarsel har vi fået angående ‘Herrens dag’? 1 Tess. 5, 1-3.

BEMÆRK: ‘Apostlen Paulus henviser til, at dette vil blive et særligt karaktertræk hos dem, der lever lige før Kristi andet komme. Han siger: “Det skal du vide, at i de sidste dage skal der komme strenge tider. Thi menneskene vil blive egenkærlige, lystens venner snarere end Guds venner; de har guds frygts skin, men fornægter dens kraft.” Det er den klasse, der i farens stund råber: “Fred og ingen fare.” De beroliger sig med, at alt er tryghed, og drømmer ikke om nogen fare. Når de vækkes af deres dvale, opdager de deres nød og bønfaller andre om hjælp; men når det gælder åndelige ting, kan intet menneske afhjælpe en andens mangel. Guds nåde er blevet tilbudt enhver i rigt mål. Budskabet har lydt: “Den, som tørster skal komme; den, som vil, skal modtage livets vand uforskyldt.” Men man kan ikke overføre ens karakter på en anden. Intet menneske kan tro for en anden. Intet menneske kan modtage Guds Ånd for en anden. Intet menneske kan tildele en anden den karakter der er et resultat af Helligåndens virken. Og om “Noa, Daniel og Job var i dets midte - så sandt jeg lever lyder det fra den Herre Herren: De skulle ikke redde søn eller datter; de selv alene skulle redde deres liv ved deres retfærdighed.”” *Kristi Lignelser*, s. 438-439.

Lektie 13: 22. – 28. marts

2. Hvordan skal vi være beredt til begyndelsen af en pludselig ødelæggelse? 1 Tess. 5, 4-6

BEMÆRK: ‘Advarsel, formaning, løfte er alle til os, til hvem de sidste tider er kommet. “Så lad os da ikke sove som de andre, men lad os våge og være ædru!” 1 Tess. 5, 6. Vogt jer for fjendens snigende komme, vogt jer for gamle vaner og naturlige tilbøjeligheder, så de ikke dominerer; driv dem tilbage og vær på vagt. Pas på tankerne, pas på planerne, så de ikke kredser om selvet. Våg over de sjæle, Kristus har købt med sit eget blod. Find anledninger til at gøre godt mod dem. Dersom I holder jer nær til Jesus og søger at pryde jeres bekendelse med et velordnet liv og en gudfrygtig vandel, vil jeres fødder blive bevaret fra at betræde forbudne stier. Dersom I blot vil våge, stadig våge og bede, og dersom I vil gøre alt, som om I befandt jer umiddelbart i Guds nærværelse, vil I blive frelst fra at give efter for fristelse og kan have håb om at blive bevaret rene, pletfri og ubesmittede til det sidste. Dersom I holder jeres den tillid, I havde i begyndelsen, urokkelig fast til det sidste, vil jeres veje blive rodfæstede i Gud, og hvad nåden har begyndt, vil herligheden sætte kronen på i vor Guds rige.’ *God’s Amazing Grace*, s. 332.

‘Vi hører dagen til’

3. Hvilke sikkerhedsforanstaltninger skal vi tage under forberedelsen til den kommende krise? 1 Tess. 5, 8.

BEMÆRK: ‘Og hvor kort vor tjeneste tid end er eller hvor beskedent vort arbejde, vil vi ikke blive skuffede over belønningen, dersom vi følger Kristus i barnlig tro på ham. Det, som de største og klogeste ikke formår at opnå, kan blive selv den svageste og ringeste til del. Himmelens gyldne porte vil ikke blive åbnet for dem, der er store i deres eget omdømme. De oplukkes ikke for de stolte i ånden. Men de evige porte vil åbnes vidt ved et lille barns svageste berøring. Nådens løn vil blive en velsignet arv for dem, som har virket for Gud i enfoldig tro og tillid.’ *Kristi Lignelser*, s. 432-433.

4. Hvilket lignende råd blev givet Guds sidste menighed? Åb. 3, 18.

BEMÆRK: ‘Som det var på Kristi tid, sådan er det også nu. Farisæerne kender ikke selv deres åndelige fattigdom. Til dem lyder disse ord: “Fordi du siger: ‘Jeg er rig, jeg har vundet rigdom og trænger ikke til noget, og ikke ved, at netop du er elendig og ynkværdig og fattig og blind og nøgen, derfor råder jeg dig til hos mig at købe guld, lutret i ild, så du kan blive rig, og hvide klæder at iføre dig, så din nøgenheds skam ikke skal blive åbenbar.” Åb. 3, 17-18. Tro og kærlighed er det guld, som er lutret i ild. Men for mange er guldet blevet mat, og den rige skat er

Lektie 13: 22. – 28. marts

gået tabt. For dem er Kristi retfærdighed som en klædning, der aldrig er brugt, som en kilde, der ikke er rørt. Til dem siges der: “Men jeg har det imod dig, at du har svigtet din første kærlighed. Kom derfor i hu, hvorfra du er faldet, og omvend dig og gør de samme gerninger som i den første tid; ellers kommer jeg over dig og flytter din lysestage fra dens plads, hvis du ikke omvender dig.” Åb. 2, 4-5. *Den Store Mester*, s. 183.

‘Trøst og opbyg hverandre’

5. Hvilken opmuntringsgerning er blevet betroet dem, som er lysets børn? 1 Tess. 5, 11. Sammenlign med Heb. 10, 24-25.

BEMÆRK: ‘Herren har lovet, at hvor to eller tre mødes i hans navn, vil han være midt iblandt dem. Den Hellige vil salve de mennesker der samles for at bede. Der er et stort behov for bøn i enrum, men der er også behov for at flere kristne mødes og opsender deres forenede bønner til Gud. Søg enhver anledning til at samles med andre til bøn. De, som virkelig søger efter samfund med Gud, vil komme til bønнемøder og trofast opfylde deres pligt. De vil vise en alvorlig længsel efter at få alle de velsignelser, de kan. De vil benytte enhver anledning til at stille sig der, hvor himmelens lysstråler kan skinne på dem. Vi kommer sammen for at opbygge hverandre ved at udveksle tanker og følelser, for at samle styrke og lys og frimodighed ved at lære hinandens forhåbninger og mål at kende; og ved vore alvorlige, hjertelige bønner, som opsendes i tro, modtager vi vederkvælgelse og kraft fra ham, som er kilden til vor styrke. Disse møder bør være overmåde dyrebare stunder.’ *In Heavenly Places*, s. 91.

6. Hvem skal vi især drage omsorg for? 1 Tess. 5, 12-13.

BEMÆRK: “‘Vi beder jer, brødre! om at skønne på dem, der gør et slidsomt arbejde iblandt jer og er jeres forstandere i Herren og retleder jer. Agt dem særlig højt i kærlighed for deres gernings skyld’... Stræber vi ivrigt efter at adlyde disse ord? Bør vi ikke holde os nær til Gud og frygte at synde mod ham ved at være uretfærdig mod vore brødre? Hvis vi håber på Guds barmhjertighed, vil vi vise den mest omsorgsfulde interesse for alle dem, som Kristus døde for. Vi vil frygte at støde hans børn. Vi vil ikke sære eller skade hans arv. Vi vil ikke, fordi vi ikke bliver ophøjet og hædret, som vi synes, vi burde blive, behandle vore brødres omdømme på en måde, der vil støde Gud, som elsker dem, ligesom ham elsker os, og som finder lige så store glæde i dem, som han gør i os.’ *Review & Herald*, 27. april 1897.

Lektie 13: 22. – 28. marts ‘Hold fred med hverandre’

7. Hvad bør herske blandt Guds folk? 1 Tess. 5, 13b.

BEMÆRK: ‘Selvet må underkues og holdes nede. En kristen vil ikke følge en kurs med mundhuggeri og ordstrid med selv de ondeste og vantro. Hvor forkert er det ikke at nære denne ånd med dem, som tror sandheden, og som søger efter fred, kærlighed og harmoni! Paulus siger: “Hold fred med hverandre.” Denne lyst til strid er i modstrid med alle himmelens principper. I Kristi bjergprædiken siger han: “Salige er de, som stifter fred, thi de skal kaldes Guds børn.” “Salige er de sagtmødige, thi de skal arve jorden.” Du vil få problemer, hvor som helst du går, medmindre du lærer den lektie, Gud vil, at du skal lære. Du bør være mindre selvsikker og pågående med din egen mening, og du bør have en elevs lærvillighed. “Større end helt er sindig mand, større at styre sit sind end at tage en stad.” “Den sindige er rig på indsigt, den heftige driver det vidt i dårskab.” Jakob siger: “Det ved I, mine elskede brødre. Enhver skal være snar til at høre, sen til at tale, sen til vrede; thi et menneskes vrede virker ikke det, som er ret for Gud.”’ *Testimonies*, bind 2, s. 163.

8. Hvilke praktiske måder at opnå fred på foreslog Paulus? 1 Tess. 5, 14-15. Sammenlign med 1 Pet, 3, 8-11.

BEMÆRK: ‘Bibelens religion er ikke en klædning, som kan tages af og på efter behag. Den er en altgennemtrængende indflydelse, som leder os til at være tålmodige, selvfor nægtende Kristi efterfølgere, som gør, som han gjorde, og vandrer, som han vandrede. Hvis du aldrig har bemærket nogen, som havde brug for din medfølelse, dine ord af opmuntring og medlidenhed, da vil du for Gud være skyldfri i forsømmelsen af at bruge disse dyrebare gaver; men enhver Kristi efterfølger vil finde mulighed til at vise kristen venlighed og kærlighed; og derigennem vise, at han er i besiddelse af Jesu Kristi religion.’ *God’s Amazing Grace*, s. 248.

‘Ringeagt ikke profetisk tale’

9. Hvilket råd er vi givet angående de vejledende budskaber, Gud giver til sit folk? 1 Tess. 5, 19-20.

BEMÆRK: ‘I fordums tider talte Gud til menneskene ved profeters og apostles mund. I disse dage taler han til dem ved sin Ånds vidnesbyrd. Der har aldrig været

Lektie 13: 22. – 28. marts

en tid, da Gud underviste sit folk mere alvorligt, end han nu underviser dem om sin vilje og om, på hvilken måde han vil, at de skal forholde sig. Undervisningen, som blev givet i budskabets første tid, skal betragtes som sikker undervisning at følge i budskabets sidste dage. Lad vidnesbyrdene blive bedømt efter deres frugter. Hvad er ånden i deres lære? Hvad har følgen af deres indflydelse været? Alle, der ønsker det, kan skaffe sig kundskab om frugterne af disse syner. Værket er Guds, eller også er det ikke. Gud gør intet i fællesskab med Satan. Min gerning bærer enten Guds stempel eller fjendens stempel. Der gives ingen tvedelt gerning i denne sag. Enten stammer vidnesbyrdene fra Guds Ånd eller fra Djævelen.' *The Faith I Live By*, s. 296.

10. Hvilken indstilling bliver vi rådet til at tage til alle, der hævder at være Guds profeter? 1 Tess. 5, 21. Sammenlign med 1 Joh. 4, 1-3.

BEMÆRK: 'Satans sidste store forførelse vil blive at gøre Guds Ånds vidnesbyrd virkningsløst. "Uden syner forvildes et folk" Ordsp. 29, 18. Satan vil arbejde snedigt, på forskellige måder og med forskellige midler, for at rukke Guds sidste menigheds tillid til det sande vidnesbyrd. Han vil give falske syner for at vildlede og vil sammenblande det falske og det ægte og derved forarge folk, så de betragter alt, der har navn af syner, som en form for fanatisme. Men ærlige mennesker, som sammenligner det falske med det ægte, vil være i stand til at skelne.' *Herren Kommer*, 30. maj.

'Hellige jer helt og fuldt'

11. Hvilket arbejde vil Gud udføre for sin menighed, som venter på vor Frelasers genkomst? 1 Tess. 5, 23.

BEMÆRK: 'Der opstår også forkerte teorier om helliggørelse, som stammer fra tilsidesættelse eller forkastelse af Guds lov, og som har en fremtrædende plads i dagens religiøse bevægelser. Disse teorier er udtryk for flask lære og fører til farlige resultater i praksis; og fordi de finder almindelig anerkendelse, er det dobbelt vigtigt at have en klar forståelse af det, som Bibelen lærer os på dette punkt. Sand helliggørelse er bibelsk lære. Apostlen Paulus erklærer i sit brev til den tessaloniske menighed: "Thi dette er Guds vilje, at I helliggøres." Og han beder: "Fredens Gud hellige jer helt og fuldt." Bibelen siger klart, hvad helliggørelse er, og hvordan den opnås. Frelseren bad for sine disciple: "Hellige dem ved sandheden! dit ord er sandhed." Og Paulus lærer, at de troende skal "helliges ved Helligånden." Hvad er Helligåndens opgave? Jesus sagde til sine disciple: "Men når han, Sandhedens Ånd, kommer, skal han vejlede jer til hele sandheden." Og salmisten siger: "Din lov er sandhed." Ved Guds ord og Guds Ånd åbnes de store

Lektie 13: 22. – 28. marts

retfærdsprincipper, der er indeholdt i Guds lov, for mennesker. Og eftersom Guds lov er "hellig, og budet helligt og retfærdigt og godt," et udtryk for den guddommelige fuldkommenhed, er det en følge heraf, at den karakter, der dannes ved lydighed mod loven, vil blive hellig. Kristus er det fuldkomne eksempel på en sådan karakter. Han siger: "Jeg har holdt min Faders bud." "Jeg gør altid, hvad der er ham velbehageligt." Kristi efterfølgere skal blive som han – ved Guds nåde udvikle en karakter i harmoni med principperne i hans hellige lov. Dette er bibelsk helliggørelse.' *Konfrontation*, s. 387-388.

12. Hvilket løfte har vi fået om, at dette værk af fuldkommen helliggørelse og bevarelse af hans folk fra dadel, vil blive fuldført? 1 Tess. 5, 24.

BEMÆRK: 'Dette kan kun ske ved tro på Kristus, ved den iboende Guds Ånds kraft. Paulus formaner de troende: "Arbejd på jeres frelse med frygt og bæven; thi Gud er den, som virker i jer både at ville og at virke, for at hans gode vilje kan ske." Den kristne føler nok tilskyndelse til synd, men han fører en stadig krig mod den. Her er det, der er brug for Kristi hjælp. Menneskelig svaghed forenes med guddommelig styrke, og troen udbryder: "Men Gud ske tak, som giver os sejren ved vor Herre Jesus Kristus!" Skriften viser klart, at helliggørelsens værk er fremadskridende. Når synderen ved omvendelse finder fred med Gud gennem forsoningens blod, er det kristne liv lige begyndt. Nu skal han gå fremad mod fuldkommenhed og vokse op til "det mål af vækst, da vi kan rumme Kristi fylde."' *Konfrontation*, s. 388.

